

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 19 (379) • Joi 14 mai 1970 • 16 pagini — 1 leu

**FURAJELE — VERIGĂ DE BAZĂ
ÎN REALIZAREA PROGRAMULUI
NAȚIONAL PRIVIND
DEZVOLTAREA ZOOtehniei**

**De pe aceleași
suprafețe —
producții
sporite**

Ing. Gheorghe COSTACHE

vicepreședinte
al Consiliului popular
județean Argeș,
directorul direcției
agricole județene

Unul din obiectivele centrale ale dezvoltării agriculturii în următorii ani este acela ca, în ansamblul producției și veniturilor realizate din această ramură de bază a economiei noastre naționale, zootehnia să dețină o pondere precum-pânitoare.

„Este limpede că fără o agricultură intensivă, modernă, de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvântarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie 1970 — nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră”.

Or, nu mai constituie pentru nimeni o noutate faptul că gradul de intensivizare, de modernizare a agriculturii unei țări se apreciază, în bună măsură, după nivelul de dezvoltare a zootehniei. În acest context, necesitatea creșterii într-un ritm cât mai rapid a producției zootehnice este un imperativ de cea mai mare actualitate. Se poate afirma cu deplină certitudine că niciodată, până în prezent, ansamblul măsurilor preconizate pentru promovarea acestui sector nu au avut un cadru atât de bine precizat ca obiective, ca bază materială, ca mijloace pentru realizarea țelurilor propuse așa cum are în prezent. Cadrul la care mă refer este, evident, Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale în anii 1970—1980, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie 1970.

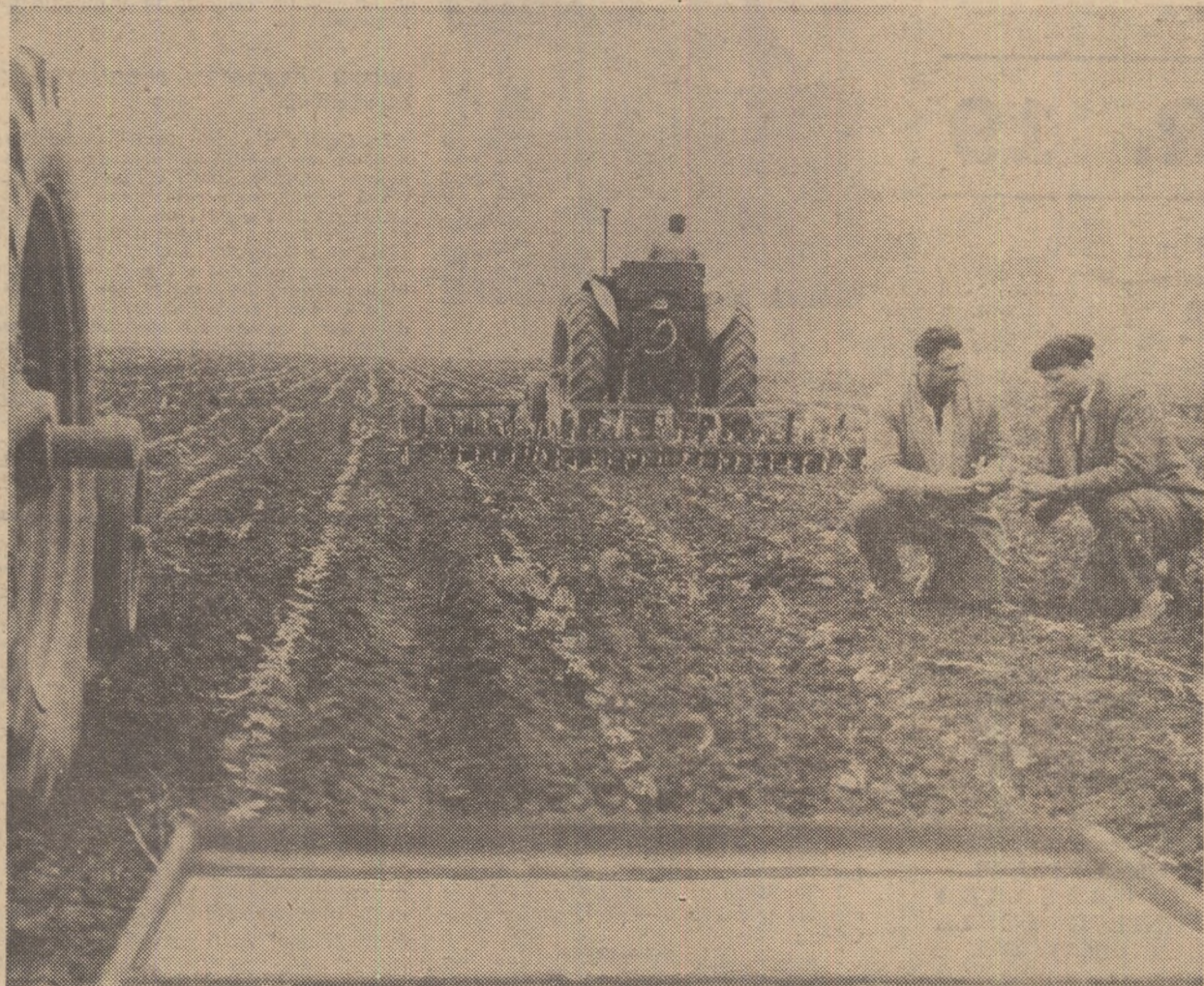
Unul din obiectivele centrale ale Programului îl constituie, după cum este și firesc, asigurarea unei puternice baze furajere, științific corelate cu ritmul de sporire a efectivelor de animale și cu nivelul producției.

În condițiile județului nostru, la fel ca și în celelalte județe ale țării, acest obiectiv se realizează, pe de o parte prin sporirea continuă a producției de furaje pe unitatea de suprafață și, pe de altă parte, prin utilizarea eficientă a tuturor resurselor furajere.

Așa cum au demonstrat experiența și practica înaintată, obținerea unor producții maxime la hectar este nemijlocit legată de aplicarea tehnologiilor moderne de cultură, de extinderea irigațiilor, a chimizării și mecanizării.

Începând chiar din această primăvară, s-au luat măsuri concrete pentru extinderea până la circa 1200 de hectare a suprafețelor cultivate cu plante leguminoase perene, cum sînt lucerna și trifoiul. În cadrul terenului arabil de-

(Continuare în pag. a 6-a)

Hotărîtoare pentru soarta recoltei, lucrările de întreținere constituie în aceste zile principala preocupare a cooperatorilor din Furculești, județul Teleorman. Inginerul Cristea Popa și președintele unității Nicolae Călin au fost surprinși de fotoreporter în timp ce examinau cu atenție calitatea lucrării executate de mecanizatori, cu sapa rotativă

Foto: C. DUMITRU

INGRIJIREA CULTURILOR

Calamități provocate de intemperii într-o serie de județe ale țării

În urma ploilor deosebit de abundente căzute în ultimele 48 de ore, și a topirii unei mari cantități de zăpadă în zona muntoasă, a revărsării riurilor Mureș, Someș, Bistrița, Jijia și altele, asociate cu viiturile de ape de pe versanți, au fost inundate mari suprafețe de teren și unele localități, în special în nordul și centrul Transilvaniei și Moldovei, provocându-se pagube materiale întreprinderilor, unităților agricole și cetățenilor. O serie de căi de comunicație feroviare și rutiere au fost blocate, ceea ce a dus la întreruperea circulației și izolarea unor localități. În județul Mureș, prin revărsarea riului Mureș, au fost inundate numeroase sate situate pe malurile acestuia, precum și cartiere de locuințe, străzi și întreprinderi din Tg. Mureș, zona industrială a orașului Reghin.

Apa a acoperit o parte a orașului Dej din județul Cluj și întreprinderile din zona respectivă. În județul Bistrița-Năsăud, în ultimele două zile au fost inundate peste 10000 ha terenuri agricole. Importante suprafețe de teren, precum și locuințe, întreprinderi etc. au fost inundate în județele Cluj, Maramureș, Suceava, Neamț, Iași.

Conducerea partidului, guvernul, analizând situația creată, au stabilit o serie de măsuri urgente pentru ajutorarea regiunilor și localităților calamitate, precum și pentru prevenirea și limitarea efectelor ne-

gative ale inundațiilor. În toate zonele afectate de inundații, precum și de furtuna dezlănțuită concomitent, organele locale de partid și de stat au întreprins și întreprind acțiuni energice pentru prevenirea și diminuarea pagubelor, pentru evacuarea populației și încadrarea cetățenilor sinistrați, pentru salvarea bunurilor materiale și a animalelor. La aceste acțiuni participă zeci de mii de cetățeni, o contribuție deosebit de prețioasă fiind adusă de unitățile militare dislocate în acest scop, precum și de formațiunile gărzilor patriotice.

Comisia centrală de apărare împotriva inundațiilor, pe baza informațiilor din județe și a prognozelor meteorologice, apreciază că din pricina ploilor care continuă să cadă în unele zone pericolul nu este încă înlăturat. Totodată se atrage atenția că undele de viitură formate pe ruri se deplasează acum în județele situate în zonele din aval, cum sînt: Alba, Sibiu, Hunedoara, Arad, Sălaj, Satu-Mare, precum și Vaslui, Bacău, Vrancea și Galați. În aceste județe sînt necesare măsuri energice de evacuare a oamenilor și bunurilor din zonele expuse, conform prevederilor comandamentelor județene de apărare împotriva inundațiilor.

Se apreciază că viiturile de ape vor fi de scurtă durată dar de mare amploare datorită ploilor care în unele zone au însumat peste 100 litri apă pe m.p.

În toate județele amintite, comandamentele pentru apărarea împotriva inundațiilor trebuie să acționeze rapid, să asigure informarea cu promptitudine a tuturor localităților din aval care pot fi afectate de ape, să organizeze funcționarea normală a căilor de comunicație, îndreptînd mijloacele de transport pe rutele unde traficul se poate desfășura normal.

Ministerele și organizațiile centrale trebuie să pună la dispoziție toate mijloacele tehnice și materiale pe care le au în zonele supuse inundațiilor pentru ca organele locale să poată îndeplini fără întârziere măsurile ce se impun pentru evitarea pierderilor de vieți omenești și a pagubelor materiale. O atenție deosebită trebuie să se acorde restabilirii comunicațiilor telefonice, intervențiilor rapide pentru repararea defecțiunilor în rețeaua de energie electrică sau pentru deconectarea acesteia atunci cînd este cazul.

În localitățile izolate sau în caz de existență a unor grupuri de persoane izolate, este nevoie să se ia măsuri pentru aprovizionarea cu alimente și cu tot ceea ce este necesar.

În zonele afectate de inundații, în cele amenințate de revărsări, precum și în sudul țării, unde furtunile puternice au provocat importante pagube în agricultură, și în unele localități trebuie să se ia în continuare măsuri energice pentru mobilizarea tuturor mijloacelor, în scopul prevenirii unor noi calamități și remedierii fără întârziere a situațiilor care împiedică desfășurarea normală a activității. Consiliile populare, precum și conducerea întreprinderilor, ale unităților socialiste din agricultură, organizațiile de masă și obștești trebuie să acționeze cu cea mai mare operativitate și eficiență pentru continuarea cu succes a operațiilor de ajutorare a localităților și zonelor calamitate, precum și pentru preîntîmpinarea altor daune în regiunile unde se prevăd noi inundații. O datorie de seamă revine tuturor cetățenilor de a participa activ la acțiunile întreprinse de organele de partid și de stat pentru combaterea efectelor calamităților naturale produse, pentru asigurarea desfășurării normale a activităților economice și sociale.

(Agerpres)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 19

Joi, 14 mai 1970

SUMAR

- Două elemente care se condiționează reciproc: **INGRAȘĂMINTELE ȘI IRIGAREA** (pag. 4)
- Obiective ale cercetării: **TEHNICI MODERNE DE VALORIFICARE A LEGUMELOR-VERDEȚURI** (pag. 5)
- Prima coasă — prima recoltă: **RESPECTAREA NORMELOR TEHNICE GARANTEAZĂ CALITATEA NUTREȚULUI** (pag. 6)
- O nouă premieră zootehnică: **COMPLEXUL PENTRU INGRĂȘAREA TAURINELOR DE LA IERNUT** (pag. 7)
- Realizarea Programului național de îmbunătățiri funciare impune valorificarea rațională a tuturor resurselor: **EXPERIENȚA ÎN COMBATEREA EROZIUNII, LARG GENERALIZATĂ** (pag. 8)
- Constatări privind activitatea sindicală într-una din fermele I.A.S. Găești județul Dimbovița: **INVESTIGÂND PROBLEMELE FERMEI** (pag. 11)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIANUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN; Ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

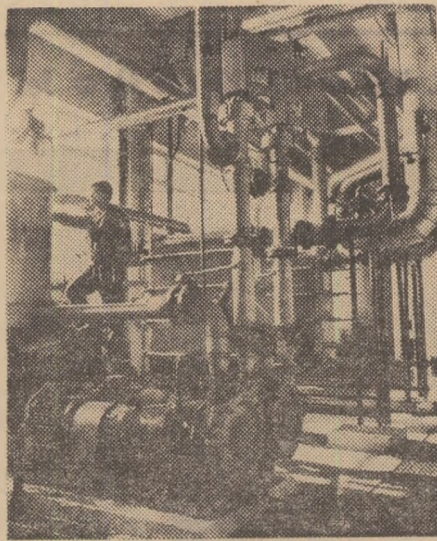
Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

B L O C - N O T E S

Aspect de la Fabrica de drojdie furajeră din cadrul combinatului de hirtie și celuloză Letea, județul Bacău, unitate intrată nu de mult în funcțiune

CONSTITUIREA SECȚIILOR ACADEMIEI DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

Recent, la Academia de Științe Agricole și Silvicultură a avut loc ședința de constituire a secțiilor și de alegere a președinților acestora. Membrii Academiei au fost repartizați în cele 6 secții, după cum urmează:

1. Secția de cultura plantelor — 40 de membri (președinte — prof. Vasile VELICAN);
2. Secția de hortivicultură și tehnologia produselor agricole — 29 de membri (președinte — prof. Gherasim CONSTANTINESCU);

MICROINTERVIU

Pe linia difuzării presei

De curând, Direcția de expediere a presei, din cadrul Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor, a împlinit 20 de ani de activitate. Prilej pentru a solicita tov. Vasile GRĂDINARU, directorul acestei importante unități, câteva amănunte în legătură cu creșterea operativității difuzării publicațiilor ce apar în țara noastră și a reducerii timpului de sosire a acestora la cititori.

— Trebuie subliniat în primul rând — ne-a spus interlocutorul — că prin grija partidului și statului, condițiile de expediere a presei au fost considerabil îmbunătățite în ultima vreme. Între altele, dispunem în prezent, la Casa Științei, de o sală de expediție spațioasă, dotată cu benzi transportoare și o instalație mecanizată pentru cartarea și evacuarea coletelor de presă.

Pentru transportul ziarelor și celorlalte publicații se folosesc zilnic 4 avioane speciale, toate avioanele de pasageri, șase curse auto radiale, patru speciale, ca și toate trenurile care dispun de vagoane de poștă și bagaje C.F.R.

Prin cele peste 17 000 de unități de difuzare a presei din întreaga țară se transmit pentru abonați 5 milioane de exemplare ale publicațiilor la o singură apariție, plus alte 5 milioane de exemplare destinate vânzării cu bucată.

În scopul continuării îmbunătățirii a difuzării presei, direcția noastră organizează sistematic controale și verificări în rețeaua de distribuție a publicațiilor, concomitent cu instruirea aparatului de difuzare. Pentru popularizarea publicațiilor, în ultimul timp s-au executat mii de panouri și firme luminoase, plăcuțe din material plastic, pliante, diapositive, filme artistice și de scurt metraj, calendare etc.

— Ne-ar interesa în mod deosebit să ne spuneți ce măsuri au fost luate pentru mai bună distribuție a presei agricole.

— Acest obiectiv a fost și este urmărit cu stăruință prin deplasări speciale pe teren ale unor colective organizate cu concursul revistei dumneavoastră și a ziarului „Satul socialist”. În plus, la numeroase instruirii republicane, la care au participat specialiști din agricultură, au fost prezenți și delegați ai direcției noastre, pentru a sublinia rostul încheierii operative a abonamentelor. În cursul acestor

PE PRINCIPIUL INECȚIEI DIRECTE

De curând, cînd la uzina din Brașov a fost realizat cel de-al 250 000 tractor, aici a avut loc o premieră interesantă: intrarea în fabricația de serie a noului tip de motor D-115, destinat tractoarelor de 40 CP folosite în viticultură, legumicultură, horticultură și la alte lucrări agricole.

Motorul dispune de 3 cilindri așezați în linie și funcționează pe principiul inecției directe.

PENTRU CREȘTEREA PRODUCȚIEI ÎN ZOOTEHNIE

În fiecare din cele 20 de cooperative agricole din județul Teleorman care dispun de suprafețe mari cultivate cu lucernă irigată, numărul vacilor va ajunge, la sfîrșitul acestui an, la 750. Alte 24 de cooperative au organizat ferme pentru îngrășarea tineretului bovin.

Creșterea porcinelor a fost concentrată în 104 ferme, din care 18 vor livra cîte 1 000 de porci grași pînă la sfîrșitul lunii decembrie, 6 cooperative organizînd creșterii pentru cîte 5 000 de porci grași pe an. Totodată, 12 cooperative din județ au organizat îngrășătorii de berbecuți, iar 50 s-au specializat în creșterea păsărilor.

În cursul anului va începe și construcția a 4 complexe inter-cooperatiste pen-

3. Secția de zootehnie și medicină veterinară — 19 membri (președinte — prof. Octavian VLĂDUȚIU);

4. Secția de pedologie, îmbunătățiri funciare, gospodărirea apelor și mecanizare — 14 membri (președinte — prof. Grigore OBREJANU);

5. Secția de economie agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste — 8 membri (președinte — Dumitru DUMITRU);

6. Secția de silvicultură 7 membri (președinte — prof. Ion POPESCU-ZELETIN).

În aceeași ședință au fost făcute propuneri și s-a pus în discuție planul de lucru al secțiilor pe 1970 și în continuare. Planul va fi definitivat în cadrul primei sesiuni a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, ale cărei lucrări se desfășoară în zilele de 14 și 15 mai a.c.

tei luni alte colective spectate ale direcției noastre sînt prezente în diferite județe din țară, tocmai pentru a impulsiona activitatea de difuzare a publicațiilor agricole.

— Ce măsuri preconizați ca pe viitor revista „Agricultura” să fie difuzată în număr mai mare și la vinzarea liberă?

— Vom înființa cu sprijinul Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor în multe localități mari — așa cum s-a procedat de pe acum la Rupea, județul Brașov, Poiana Mare, județul Dolj și alte așezări din mediul rural, chioscuri speciale de difuzare a presei unde va fi repartizată o cantitate sporită de exemplare din „Agricultura” și „Satul socialist”, astfel încît și cititorii care nu și-au asigurat abonamente să găsească aici publicația preferată.

I. ALEXANDRU

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

Ploi temporare și sub formă de averse s-au semnalat mai frecvent în jumătatea de nord a țării; în rest, ele au avut caracter local în prima parte a intervalului. La 12 mai au căzut precipitații în toate regiunile izolate în sudul țării semnalandu-se grindină. Cantitățile de apă totalizate au fost de 31-65 mm în cea mai mare parte a Transilvaniei și Moldovei; pe zone restrînse din aceste regiuni și în Banat au căzut 10-25 mm, iar în județele din sudul țării sub 20 mm.

În cursul intervalului s-au creat condiții deosebit de favorabile pentru apariția și înmulțirea dăunătorilor entomologi, precum și a buruienilor. Evoluția condițiilor meteorologice din ultimele zile a favorizat intensificarea proceselor de creștere și acumularea a masei vegetative și secreția de nectar la plantele melifere.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 14-20 MAI: Vreme instabilă și răcoroasă, mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi temporar noros. Local vor cădea ploi sub formă de averse însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla potrivit din sectorul nord-vestic prezentînd intensificări trecătoare. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4° și 14°, iar maximele între 15° și 25°.

tru îngrășarea a cîte 30 000 de porci anual, cu posibilități de extindere pînă la 60 000. De asemenea, se vor construi cinci complexe pentru vaci de lapte, două pentru pui de carne și o îngrășătorie de taurine.

Studiile întocmite la direcția agricolă județeană prevăd ca în 1975 cooperativele te cormănene să livreze aproape 33 500 tone de carne anual, cantități sporite de lapte peste 27 milioane de ouă etc.

SPORIREA PRODUCȚIEI DE ȘPALIERI

La întreprinderea de prefabricate „Progressul” din București a început să producă o linie tehnologică destinată fabricării șpalierilor pentru viță de vie, după o tehnologie originală, elaborată de sectorul de proiectare al Centralei industriale de prefabricate din beton. Spaierii sînt superiori calitativ produselor similare fabricate pînă în prezent. În primul rînd, consumul din oțel este de cîte 4 ori mai mic, ceea ce înseamnă o economie de metal de 120 kg pe metrul cub. Astfel, la producția-unui singur an, numai linia amintită se pot realiza economii de 1 400 tone de metal. În acest an, de altfel, vor fi puse în funcțiune, în alte unități din industria materialelor de construcții, încă 4 linii tehnologice de aceeași capacitate. Pînă în 1972 s-a prevăzut construcția mai multor linii identice, urmînd ca producția de astfel de șpalieri să ajungă la cîte 100 000 mc pe an.

CADRELE DIDACTICE ALE INSTITUTULUI ÎN SPRIJINUL PRODUCȚIEI

Pe baza studiilor efectuate în ultima vreme de către cadrele didactice de la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, la cooperativa agricolă de producție Ruginoasa a fost organizat un cîmp experimental, în vederea stabilirii celor mai bune soiuri și tehnologii de cultivare a cartofului. Potrivit calculului făcute de specialiștii institutului, în urma acestei acțiuni se vor putea obține sporuri de producție de cîte 2 000-4 000 kg de cartofi la hectar, concomitent cu o reducere a prețului de cost de 10-15 la sută.

Colectivul institutului agronomic ieșean urmărește și rezolvarea altor numeroase teme de cercetare, legate de nevoile agriculturii Moldovei. Dintre acestea pot fi amintite îmbunătățirea condițiilor de creștere a păsărilor la Combinatul avicol intercooperatist Iași, acordarea de asistență tehnic-științifică pentru sporirea productivității la îngrășătorii de miei de la C.A.P. Vlădeni și pentru dezvoltarea sectorului zootehnic la I.A.S. Iași și I.A.S. Galata.

JUMĂTATE SAU... NIMIC!

Am fost de curînd la C.A.P. Vlădești, județul Vâlcea, unde între altele am vizitat ferma zootehnică. Cu acest prilej, medicul veterinar I. Simionescu, șeful fermei, ne-a informat că anul acesta cooperativa a încheiat cu I.C.I.L. un contract ce prevede predarea a 150 000 litri lapte de vacă, din care pînă de curînd se livraseră peste 50 000 de litri. Conform prevederilor contractuale, pentru fiecare litru de lapte predat, I.C.I.L.-ul trebuie să pună la dispoziția cooperativei cîte 300 grame de tărîțe iarnă și cîte 200 grame în timpul verii. Dar, una e contractul, alta realitatea, intrucît nu se acordă decît jumătate din cantitatea respectivă.

Un alt necaz îl întâmpină cooperativa cu I.J.I.C., cu care a contractat un important număr de bovine tinere puse la îngrășat, urmînd ca întreprinderea județeană pentru industrializarea cărnii să acorde cîte un kg de porumb la fiecare kilogram de carne predată. Numai în primul trimestru cooperativa a livrat tineret taurin în greutate de 8 900 kg. În schimb, I.J.I.C. n-a acordat nici un kilogram de porumb.

De ce? se întreabă cooperatorii. De ce? întrebăm și noi.

O lucrare despre care în cele mai multe unități agricole se vorbește acum, la trecut: semănatul porumbului. În fotografie: aspect de la însămînțarea ultimelor suprafețe la I.A.S. Tg. Frumos, județul Iași.

ÎN ACTUALITATE

LUCRĂRI DECISIVE ALE UNEI SĂPTĂMÎNI DECISIVE

- NICI O RESTANȚĂ LA SFECLA DE ZAHĂR ȘI FLOAREA-SOARELUI.
- E NECESARĂ INCHEIEREA GRABNICĂ A ÎNSĂMÎNȚĂRII PORUMBULUI.
- ÎNTREȚINEREA CULTURILOR ÎMPUNE MOBILIZAREA TUTUROR FORTELOR.

O săptămână mai bogată în precipitații a stinjenit, într-o serie de zone, desfășurarea lucrărilor agricole, ceea ce a determinat serioase rămîneri în urmă la o seamă de acțiuni. Este vorba, în primul rînd, de întîrzierile înregistrate la semănatul unor importante culturi: sfecla de zahăr, floarea-soarelui, porumb, soia și chiar orez. În același timp, dezvoltarea semănăturilor a adus în actualitate lucrările de întreținere.

Această întrepătrundere a urgențelor impune o serioasă mobilizare a forțelor și o deosebită promptitudine în adoptarea măsurilor celor mai adecvate fiecărei situații în parte. La ultima teleconferință de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii s-a accentuat asupra problemelor specifice acestei săptămîni.

Semănatul sfeclei de zahăr și florii-soarelui trebuie încheiat pînă la sfîrșitul acestei săptămîni, neadmițîndu-se nici o reducere a suprafețelor planificate. Peste tot acolo unde este necesar, culturile vor fi reamplasate pe terenurile care permit efectuarea lucrării. La una sau la ambele culturi există mari rezstanțe în toate județele situate în zona a treia precum și în județele Ilfov, Brăila, Buzău, Timiș, Arad, Bihor, Argeș, Caraș-Severin, Mehedinți, Botoșani, Vaslui, Iași.

Paralel, va trebui să fie terminat grabnic semănatul soiei și porumbului. La această cultură se vor folosi de aci înainte numai hibrizi din grupa 200 — în sudul țării — și din grupa 100 — în nord și la altitudini mai mari.

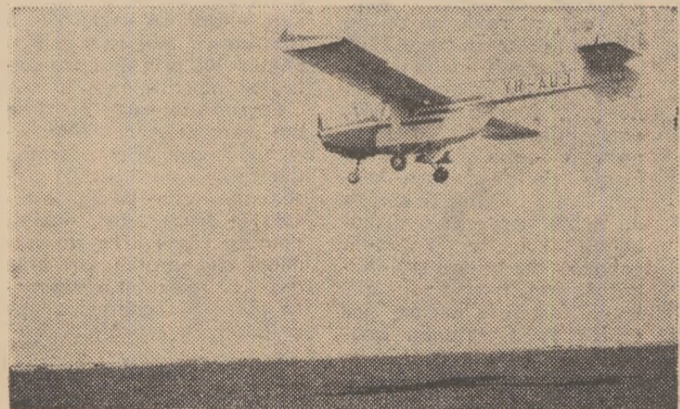
În orezării — lucrările sînt rămase în urmă mai cu seamă în județele Constanța, Buzău, Prahova, Galați, Brăila, Timiș, Olt, Teleorman. Însămînțarea orezului trebuie încheiată pînă cel tîrziu la 20 mai.

În aceste zile au intrat în actualitate lucrările de întreținere. La toate culturile prășitoare sînt necesare și obligatorii lucrări repetate cu sapele rotative, I.M.A. fiind obligate să folosească la maximum capacitatea de lucru a acestor mașini agricole. Condiționînd în cea mai mare măsură producția, prima prășilă mecanică și manuală la floarea-soarelui și sfecla de zahăr va trebui încheiată pînă la începutul săptămîinii viitoare.

În legumicultură este necesară intensificarea, în toate județele, a însămînțărilor și plantărilor în cîmp. În mod deosebit se impune terminarea plantării cartofilor de toamnă, lucrare rămasă în urmă, nejustificat, în cooperativele agricole din județele Maramureș, Harghita, Covasna, Suceava, Mureș, Sibiu, Cluj.

În această săptămînă vor trebui, de asemenea, urgentate lucrările de întreținere în livezi (cultivat, discuit, prășit, combaterea dăunătorilor etc.) și se vor încheia arăturile și sapa mare în vii, acțiuni întîrziate în județele Iași, Caraș-Severin, Vaslui, Bihor, Bacău, Ialomița, Buzău, Vilcea.

Toate aceste acțiuni impun direcțiilor agricole o preocupare deosebită, ele trebuind să asigure toate condițiile pentru folosirea la maximum a tractoarelor și mașinilor agricole și pentru mobilizarea forțelor de lucru existente în unități. Devine, astfel, necesară aplicarea tuturor măsurilor organizatorice stabilite în vederea cointerării membrilor cooperatori și atragerii lor la executarea lucrărilor.

O „mașină” agricolă modernă: avionul. La I.A.S. Belciugatele, județul Ilfov el este folosit intens la lucrări de fertilizare și combatere a dăunătorilor.

În acțiunea de dezvoltare continuă a bazei tehnico-materiale de producție a unităților agricole, o importanță deosebită are alocarea an de an, a unor sume importante destinate sporirii capacităților agrozootehnice de producție. Numai pentru creșterea animalelor, de exemplu, statul nostru a investit, în ultimii șapte ani, în sectorul socialist al agriculturii, aproape 13 miliarde de lei. S-a creat astfel posibilitatea construirii primelor complexe de tip industrial, s-au completat și modernizat unitățile existente, asigurîndu-se, totodată, popularea cu un număr mare de animale.

Potrivit Programului național privind dezvoltarea zootehnicii și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980, în viitor sumele investite în acest sector vor crește și mai mult, reprezentînd numai în cincinalul viitor, de pildă, aproape 20 miliarde de lei. Aceasta presupune folosirea cu discernămint a fondurilor.

Pornind de la părerea — exprimată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, în cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c. — că există posibilități de reducere a costului construcțiilor zootehnice cu cel puțin 15—20%, redacția noastră s-a adresat unor specialiști din sectorul de construcții al M.A.S., de la I.S.C.P.A. și din două unități de producție — Oltenița și Giurgiu, reprezentînd două etape esențiale în alegerea soluțiilor de construcție — pentru a afla pe ce căi va fi realizată această sarcină.

Căi de micșorare a investiției specifice

Complexul de porci cu o capacitate de 100 000 de capete al întreprinderii agricole de stat Oltenița-Ulmeni, primul tip de complex zooindustrial din țară, a fost complet populat în anul 1967. Soluțiile constructive și de proiectare folosite aici au făcut ca valoarea totală a investiției să se ridice la circa 140 milioane de lei. Fără a face o analiză economică a investiției, lucru realizat la timpul respectiv, vom sublinia totuși cîteva din cauzele care au ridicat atît de mult prețul de cost al acestui obiectiv; utilizarea într-o măsură redusă a elementelor prefabricate — zidăria clasică avînd o pondere însemnată în volumul cheltuielilor — și supradimensionarea. Numărul mare de construcții — 82 hale de producție, șase bucătări și alte spații de deservire — au dus la scoterea din circuitul agricol a circa 80 ha de teren, din care doar 23 ha ocupate de construcții, încercînd astfel costurile de realizare a complexului. Ca urmare, investiția specifică a ajuns la circa 1 400 lei pe porc sau 11 272 lei pe tona de carne.

În condițiile în care la obiectivele noi sau în curs de realizare acești indicatori sînt cu mult sub valoarea amintită se naște întrebarea: Ce trebuie întreprins pentru reducerea costurilor pe unitatea de produs și recuperarea rapidă a investiției?

Amănunte în acest sens am primit de la **ing. Ion DOROFTEI**, directorul complexului.

„Acțiunea principală, care captează în prezent atenția noastră, este adoptarea unei tehnologii noi, care să ne permită realizarea a 150 000 de porci grași pe an. În principal mărirea capacității de producție se face prin suprapopularea hălelor. Dacă în S.T.E. (studiul tehnico-economic) se prevăzuseră inițial 1,10 m.p. pentru animal, prin folosirea rațională a spațiului de producție vom ajunge la 0,72 m.p. Prin înțărarea timpurie a purceilor, la 18—21 de zile, în loc de 36 de zile, s-au obținut 14—15 fătări pe an, pe boxă, față de

Anchetă economică

REDUCEREA COSTULUI CONSTRUCȚIILOR

9,1 prevăzute în studiul inițial. În același timp, s-a urmărit creșterea rulajului la anumite categorii de porci. În acest fel, vom ajunge să livrăm anual 15 000 tone de carne.

Paralel cu îmbunătățirea tehnologiei de producție a trebuit să mai completăm și unele omisiuni ale proiectanților și constructorilor. Astfel, pentru asigurarea debitului de apă necesar de 4 000—5 000 mc pe an, am forat încă 9 puțuri, iar în prezent am început construirea a două bazine de 1 000 mc pentru asigurarea unui debit constant de apă pe tot parcursul anului. Totodată, am introdus, folosind fonduri de mică mecanizare, adăpători automate — neprevăzute în proiecte. Pentru evacuarea apelor reziduale abia acum se proiectează o stație de epurare, soluția inițială fiind prin inundarea unor suprafețe mai joase, cu scurgerea apelor prin infiltrații. O dată rezolvate aceste probleme, investiția specifică se va reduce la 900 lei pe animal, față de 1 400 cit a fost inițial.”

Optimizarea folosirii suprafeței de producție

Noua concepție de proiectare, care s-a materializat prin raționalizarea spațiilor construite și a suprafețelor de teren ocupate, a permis reducerea valorii investiției totale și a celei specifice. Valoarea complexelor de porcine de tip comasat, de 100 000 de capete, cu posibilități ulterioare de extindere la 150 000 de porci, este cu circa 23,5% mai mică decît primele obiective de acest gen, din care face parte și Oltenița. În principal, noua concepție are la bază două elemente: optimizarea amplasamentului precum și comasarea planului general al complexului într-o incintă de 25 ha, în loc de 60—80 ha. Comasarea hălelor de producție în clădiri cu deschideri de 18 și 36 m, în loc de 9 și 18 m a dus la reducerea numărului de hale de la 87 la 27 și la scoaterea din circuitul agricol a unei suprafețe de trei ori mai mică. Organizarea muncii într-o singură linie tehnologică și amplasarea grupată a sectoarelor de producție au permis reducerea bucătăriilor furajere de la 6 la 2, mărîndu-se totodată timpul de exploatare de la 3—4 ore pe zi, la aproximativ 9 ore zilnic. Raționalizarea amintită a redus cu circa 9 milioane de lei costul lucrării, iar forța de muncă ocupată s-a micșorat de 3 ori.

La aceste tipuri de construcții s-au folosit soluții eficiente, mult mai economice, cum ar fi alcătuirile mixte de pereți, pardoseli și acoperișuri la care s-au utilizat o serie de materiale noi, fapt ce a redus și mai mult valoarea investiției.

„Prin extinderea capacității de producție la 150 000 de porci pe an — ne-a spus **dr. Liviu PREDA**, directorul complexului de porci de la Giurgiu Nord — investiția specifică a ajuns la 695 lei pe cap de animal, ceea ce reprezintă o reducere substanțială.

În dezvoltarea viitoare a unității mai avem însă de parcurs cîteva etape: terminarea populării pînă la capacitatea de 150 000 de capete (în prezent dispunem de 51 000 de animale), construirea unui abator și a unei secții de preparare a produselor din carne, mărirea capacității F.N.C.-ului la 120 000 tone pe an; toate acestea ne vor permite o ex-

ploatare mai rațională a întregului complex porcine, o mărire a beneficiului încasat, o reducere a timpului de recuperare a investiției”.

Tipizarea și industrializarea construcțiilor

La proiectarea și la îmbunătățirea tehnologiei de producție s-a avut permanent în vedere reducerea valorii construcțiilor agrozootehnice, tipizarea și industrializarea lucrărilor de construcții ocupînd un loc important în cadrul acestei acțiuni.

„Rezultatele anului trecut — ne-a spus tovarășul **Emil MAXIM**, directorul I.S.C.P.A., sînt edificatoare. La nivel de institut am elaborat documentații pentru investiții și construcții-montaj în valoare de peste 3,3 miliarde de lei. Din această valoare, refolosirile după proiecte tip reprezintă 61,0%, fapt ce a permis realizarea unei economii de 2 310 000 ore de proiectare, evaluate la 23 milioane de lei. Refolosirea proiectelor tip la obiectivele construite îmbracă două aspecte: unul se referă la folosirea repetată a aceluiași proiect pentru clădiri anexe, ateliere, depozite, filtre sanitare etc., la o serie de complexe de același tip, iar al doilea cuprinde repetarea hălelor de producție în cadrul aceleiași investiții. De exemplu, tipizarea grajdurilor pentru taurine la îngrășat, a hălelor de porci sau păsări, cînd prin proiectele de execuție se prevăd mai multe pavilioane similare. Se mărește astfel procentul de refolosire, se reduc termenele de proiectare, permițînd totodată industrializarea unor elemente de structură”.

Modernizarea și industrializarea totală a lucrărilor de construcții-montaj, odată cu intrarea în funcțiune a noi capacități de producție în industria materialelor de construcții, ne spune **arhitecta Elena ILI-ESCU**, din Direcția de construcții a Departamentului I.A.S., va impune redimensionarea elementelor tehnologice și de construcție în vederea lărgirii gradului lor de tipizare. Menținîndu-se dimensiunile stabilite în plan a incintelor și clădirilor, dar acționîndu-se asupra elementelor de construcție propriu-zise, se va ajunge la posibilitatea mării gradului de montaj, la eliminarea proceselor umede (excluzîndu-se zidăriile, tencuielile și monolitizările), folosînd elemente prefabricate de structură, pereți și acoperișuri îmbinate prin sudură și buloane. În aceste condiții, timpul de execuție a investiției se va reduce substanțial, realizîndu-se totodată și importante economii la prețul de cost.

Eliminarea greșelilor de proiectare, execuție și dimensionare, reducerea consumului de lemn și metal, înlocuirea unor materiale deficitare, renunțarea la finisări arhitecturale costisitoare — iată numai cîteva din căile prin care se poate acționa încă în vederea reducerii valorii investiției și a prețului de cost al acesteia. Practica de pînă acum a I.A.S. a demonstrat că acest lucru este posibil.

Anchetă realizată de C. STĂNESCU

DOUĂ ELEMENTE CARE SE CONDIȚIONEAZĂ RECIPROC

ÎNGRĂȘĂMINTELE ȘI IRIGAREA

Prof. dr. doc. David DAVIDESCU

membu corespondent al Academiei R. S. România,
membu titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură

Conf. dr. Velicica DAVIDESCU

Suprafața irigată în țara noastră va atinge 900 000 ha la sfârșitul acestui an și, pe baza măsurilor stabilite prin Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă și de extindere a lucrărilor de irigații, îndiguirii, desecării, combaterea eroziunii, se va amenaja pentru irigații în perioada 1971—1975 încă o suprafață de 1,3—1,5 milioane hectare.

Ținând seama de marile investiții ce se fac, atât din fondurile statului cât și din cele ale cooperativei, în vederea asigurării unei eficiențe economice cât mai bune, este necesar ca, paralel, să se acționeze și asupra celorlalte verigi care condiționează producția.

Este știut că factorii de vegetație nu pot fi concepuți izolat și că toți se află într-o strânsă interdependență. Când plantele au la dispoziție apă suficientă, factorul care limitează producția îl constituie elementele nutritive. O fertilizare făcută pe baze științifice trebuie să ducă la o mai bună folosire a apei, la economisirea ei și la o rentabilizare mai mare a fiecărei udări. De aceea, pentru a obține, în condiții de irigație, producții stabile și ridicate, este necesar ca această măsură să se coreleze cât mai bine cu aplicarea îngrășămintelor. Acest lucru este determinat de o serie de fenomene care au loc în sol și plante în timpul irigației. Ele sunt multiple:

— cu apa de irigare se produce o diluare a soluției solului, o scădere a presiunii osmotice necesare unei mai bune absorbții a elementelor nutritive; prin îngrășămintele trebuie să se restabilească concentrația soluției nutritive. Rezultat de aci nevoia unor doze mai mari de îngrășămintele, asigurându-se totodată, un raport favorabil între elementele nutritive;

— în condiții de irigare și ca urmare a unei mase vegetale mai abundente la unitatea de suprafață, plantele au un consum mai ridicat de elemente nutritive, care nu se poate satisface pe baza eliberării elementelor nutritive din rezerva naturală a solului;

— prin apa de irigație se produce, întotdeauna, și o pierdere prin levigare a unor elemente nutritive, ceea ce poate provoca carențe la plantele cultivate;

— prin aportul masiv al apei la udare are loc o intensificare a solubilizării elementelor nutritive din sol, față de cultura neirigată, dar, totodată, și o deplasare a lor în afara zonei de influență a rădăcinilor;

— ca urmare a unui efect de stagnare a apei, condițiile de irigare duc la creșterea mobilității unor elemente ca fierul, manganul, și la trecerea lor în forme reduse, mai puțin accesibile plan-

telor; această modificare influențează asupra accesibilității altor elemente, ca de exemplu, asupra potasiului a cărui concentrație scade uneori de 1,5—2 ori;

— prin irigare se accelerează descompunerea materiei organice din sol (humus), ceea ce duce la înrăutățirea însușirilor fizice și chimice ale solului. Este necesar deci, să se aplice doze mai mari de gunoi de grajd și la intervale de timp mai scurte. Eficiența crește atunci când îngrășămintele organice se dau împreună cu cele chimice. Gunoiul de grajd poate fi aplicat în orice stare de fermentare. Chiar gunoiul de grajd proaspăt are aceeași eficiență ca și gunoiul de grajd fermentat. Se pot folosi cu bune rezultate și alte resturi organice, compostate sau necompostate (coceni, paie, cu adaos de îngrășămintele cu azot, sau azot și fosfor) ca și îngrășămintele verzi.

Dozele de îngrășămintele în agricultura irigată se stabilesc în funcție de mărimea recoltei ce se urmărește a se obține, regimul de udare, caracteristicile biologice ale plantei și starea de fertilitate a solului.

Trebuie să se țină seama că intensitatea de absorbție a elementelor nutritive este mai mare la plantele tinere, scăzând treptat în cursul vegetației. Aceasta face ca, pe măsură ce planta înaintea în vîrstă, cantitatea de elemente nutritive ce se acumulează pe kilogramul de substanță vegetală uscată să scadă.

Prezența substanțelor nutritive, sub forma îngrășămintelor, amplifică eficiența irigației, după cum irigația la rândul ei ridică eficiența îngrășămintelor. Asupra acestor doi factori de vegetație trebuie deci să se acționeze concomitent. Ei pot să se îmbine într-un număr nesfîrșit de combinații, dar, bineînțeles, numai un număr restrîns dintre acestea duc la o îmbunătățire substanțială a nutriției.

Datorită în primul rînd condițiilor mai slabe de nitrificare (umiditate prea mare) ca și levigării formelor solubile de azot, pe terenurile irigate este necesar să se utilizeze îngrășămintele cu azot și, în special, cu azot nitric ce se va aplica concomitent cu udarea. În condițiile din țara noastră, peste 90% din solurile cultivate necesită aplicarea de îngrășămintele cu azot. Dozele variază, în medie, între 80 și 140 kg/ha la o udare. Întrucît, în medie, 1 mc de apă de udare antrenează cu sine și 30—60 g de azot. Se pot aplica atît prin incorporare în sol, cît și cu apa de udare. La o udare de circa 3 500 mc/ha azotul din îngrășămintele cu azot nitric ca și cel din uree poate să se spele pînă la 1 m adîncime (în raport și cu permeabilitatea solului).

Necesitatea îngrășămintelor cu fosfor se resimte foarte curînd după introducerea irigației, cu toate că la început se produce o creștere a fosforului solubil, ca urmare a mineralizării mai intense a materiei organice și o trecere mai activă din partea minerală a solului. Această creștere a cerințelor față de fosfor se mai datorește și consumului mai ridicat de către plante ca urmare a unor recolte mai mari ca și creșterii intensității consumului, datorită prezenței și a altor elemente nutritive (azot, potasiu etc.).

Îngrășămintele cu fosfor nu se recomandă să se folosească singure, ci numai împreună cu îngrășămintele cu azot, sau azot și potasiu, ca și împreună cu gunoiul de grajd. Îngrășămintele regulate cu fosfor poate să aibă un efect cumulativ, ceea ce permite după aceea aplicarea lor din 2 în 2 ani.

Îngrășămintele cu potasiu se aplică mult mai frecvent la culturile irigate decît la aceleași plante, în condiții de neirigare. Se afirmă de multe ori că solurile noastre sînt bogate în potasiu și ca atare nu sînt necesare îngrășămintele cu potasiu. Se uită însă să se spună că experiențele în baza cărora s-au tras astfel de concluzii au fost făcute cu plante care nu sînt pretențioase la potasiu (grâu, ovăz) și care nu pot reprezenta un test pentru caracterizarea nevoii în acest element; în al doilea rînd, se uită că bogăția în potasiu se referă la potasiul total, care este legat puternic în rețeaua cristalină. În condiții de irigare și de folosire a unor doze mai mari de N și P se creează un dezechilibru între elementele nutritive, iar aplicarea îngrășămintelor cu potasiu devine, astfel, obligatorie. Mai ales că, pe terenurile irigate se cultivă, de fapt, plante care valorifică mai bine apa — plante tehnice, plante industriale, legume, — care, la rîndul lor, sînt mari consumatoare de potasiu. Solurile nisipoase, ca cele din marile sisteme de irigație din sudul Olteniei, necesită, de asemenea, o îngrășare cu potasiu.

Îngrășămintele cu fosfor și potasiu se recomandă a se aplica, mai adînc, odată cu arătura de bază, pentru a nu rămîne în stratul de la suprafață și a fi reținute de partea coloidală a solului. Potasiul se poate aplica și fracționat, odată cu apa de udare.

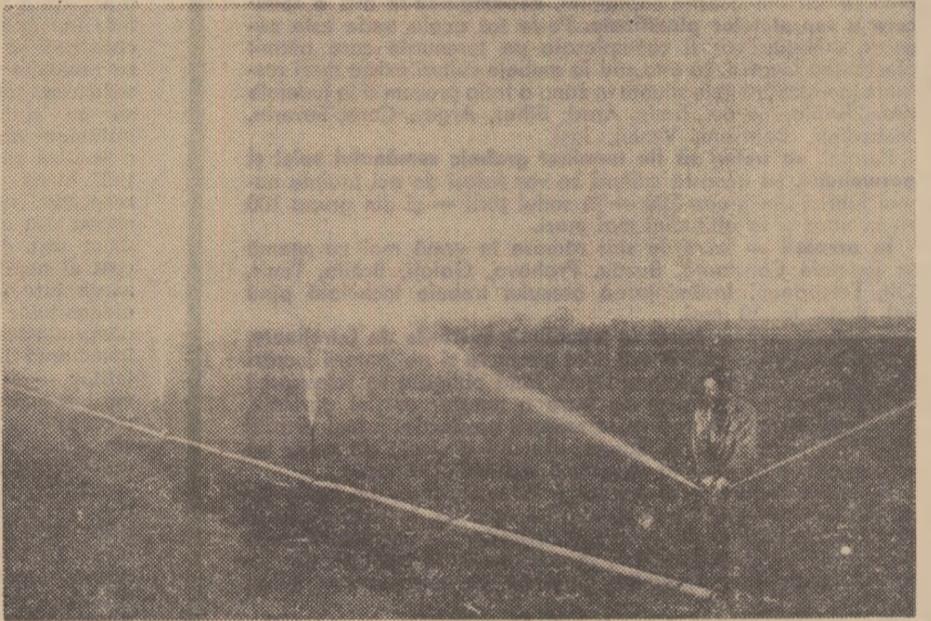
În solurile irigate, unde sulfații se

spală cu ușurință, pot să apară carențe în sulf și atunci trebuie aplicate îngrășămintele ce conțin și acest element (superfosfat, sulfat și potasiu, gips, sulf etc.).

Un rol important în regimul nutritiv îl are calitatea apei de irigație, în special în ceea ce privește conținutul total în săruri solubile, conținutul în materiale în suspensie, conținutul în oxigen, temperatură, valoare pH. Apele de irigație mineralizate pot avea un efect nociv direct asupra plantelor și, altul, indirect prin influența asupra unor însușiri ale solului (micșorarea permeabilității, creșterea presiunii osmotice, levigarea unor elemente etc.). Apa de irigare este, de fapt, o soluție salină, mai mult sau mai puțin concentrată. Aceasta face ca echilibrul ionic dintre complexul adsorbiv și soluția solului să ia uneori o direcție nedorită, care să ducă la îmbogățirea complexului cu o serie de cationi. Cînd sodiul (Na+) reprezintă mai mult de 16% din suma cationilor schimbabili, solul începe să capete caracter sărătos și să devină neproductiv. Sub influența absorbției apei de către plante și a evaporării, soluția solului — constituită în cea mai mare parte de apa de udare — tinde să se concentreze. Acest fenomen este mai puternic pe solurile argiloase și mai slab pe cele nisipoase, care au un complex adsorbiv slab exprimat. Irigarea prin brazde favorizează acumularea de săruri pe creasta bilanelor. Pentru a preveni astfel de fenomene, se vor utiliza îngrășămintele care nu lasă resturi în sol, ca: urcea, fosfatul de amoniu, îngrășămintele complexe.

În principiu, la culturile irigate îngrășămintele chimice trebuie să se aplice în fiecare an, iar îngrășămintele organice, la 2—3 ani odată. Îngrășămintele trebuie corelate cu normele de udare și cu metodele de irigare (prin brazde, prin inundație, prin aspersiune).

Tehnica aplicării îngrășămintelor nu diferă în principiu de cea folosită la culturile neirigate. Ea depinde de starea fizică a îngrășămintelor (solide sau lichide) și de gradul lor de solubilizare. Îngrășămintele mai greu solubile se introduc în sol odată cu lucrarea de bază a solului. Îngrășămintele lichide se răspîndesc cu apa de udare, realizîndu-se, în același timp, economic de timp și de mină de lucru.

La I.C.C.P.T. Fundulea — o lucrare care a devenit o practică obișnuită: irigarea prin aspersiune

CULTURI INTERCALATE

Practica culturilor intercalate prin porumb (fasole, dovleci, cinepă, sorg) este una din metodele de folosire chibzuită a pămîntului. Recoltele astfel obținute contribuie la asigurarea necesarului de leguminoase pentru consum alimentar și a unor nutrețuri pentru hrana animalelor, realizîndu-se însemnate venituri suplimentare.

Experiența acumulată în anii trecuți în cooperativa agricolă din Girov, județul Neamț, a arătat că prin intercalarea unor culturi prin porumb se obțin în plus producții de pînă la 200 kg/ha fasole, peste 5 000 kg/ha, dovleci și cite 15—20 kg/ha sămînță de cinepă. Fără a dauna cu ceva porumbului,

care în condițiile de cultură de la noi a produs în medie peste 3 000 kg la hectar, numai fasolea a asigurat un venit de 700 pînă la 1 000 lei, în plus, la fiecare hectar.

Suprafețele cultivate cu fasole intercalată prin porumb au crescut de la un an la altul. În 1959, de pildă, am cultivat în acest fel o suprafață de 500 ha. Sămînțul fasolei s-a făcut în cuiburi cu sapa, cînd porumbul a început să răsăre, la distanțe de 1,5 m cuib de cuib, folosînd minuțios și locurile goale ce eventual au fost observate pe rîndurile de porumb. La fiecare cuib s-au pus cite 5—6 boabe de fasole iar pămîntul de deasupra a fost bine mărunțit. S-a folo-

sit sămînță din soiul Michigan, întrebîndu-se cite 15—18 kg/ha.

Dovleci au fost puși pe suprafețe mai restrîns, cite 10 ha la fiecare brigadă. În raport cu fertilitatea pămîntului, s-a semănat cite un rînd dovleci la 3—4 rînduri de porumb, cu gunoi la cuib.

Lucrările de întreținere au fost cele executate pentru cultura de bază, adică pentru porumb: 3 prașile mecanice și manuale pe rînd, iar acolo unde a fost nevoie, pe anumite tarlale cu un grad mai intens de îmburuienire, chiar 4 prașile. Datorită unor condiții specifice din regiunea noastră, fasolea s-a putut recolta, de cele mai multe ori, o dată cu

porumbul, fără a se înregistra pierderi prin scuturare.

Această practică ne-a permis, chiar în condițiile anului 1969, să realizăm de pe fiecare hectar aproape 2 800 kg de porumb-boabe și peste 100 kg de fasole. În anii normali, cum a fost 1967, s-au obținut cite 3 300 kg de porumb boabe și 197 kg de fasole, de pe fiecare hectar. Unele brigăzi și echipe au dobîndit rezultate și mai bune: brigada 6-Botești, condusă de brigadierul Mihai Boston, a realizat 211 kg de fasole la hectar, iar echipa lui Constantin Bouranu — 246 kg/ha.

Respectînd și aplicînd agrotehnica specifică culturii porumbului, cooperatorii noștri au căpătat încredere

deplină în marile avantaje ce le prezintă acest sistem de cultură, care a intrat de pe acum în tradiție. Sintem și mai hotărîți să asigurăm o folosire cît mai rațională a pămîntului, prin practica culturilor intercalate.

Pe suprafețe mai restrîns am încercat să cultivăm porumb intercalat în fasolea din cultura pură, adică în sămînțind cite 100 kg de fasole la hectar, în același timp cu cite 7—8 kg de sămînță de porumb. Urmărim astfel să realizăm o mai mare eficiență economică pe unitatea de suprafață.

St. IORDĂCHESCU
inginer șef
C.A.P. Girov,
județul Neamț

Caracterul sezonier al producției de legume impune preocupări permanente pentru eşalonarea și diversificarea sortimentelor, în vederea asigurării unei structuri echilibrate a consumului principalelor specii în tot cursul anului. În realizarea acestui deziderat trebuie să se țină seama, totuși, și de posibilitățile de desfacere a anumitor sortimente. Aceste posibilități sunt legate, deseori, și de tradițiile consumului în anumite perioade calendaristice.

Grupa legumelor verdețuri constituie un exemplu edificator în ceea ce privește influența tradiției asupra consumului. Deși perfecționarea tehnologiilor culturale și cerințele legumelor verdețuri față de factorii climatici permit producerea lor în tot cursul anului, în graficul consumului virfurile cerințelor maxime apar odată cu sfârșitul iernii.

Cercetările făcute cu privire la valoarea nutritivă și rolul fiecărei specii de legume au arătat că un om trebuie să consume zilnic circa 750 g de legume (inclusiv cartofi). Pentru asigurarea aportului de vitamina C și A, se recomandă ca cel puțin 35—40 la sută din această rație (fără cartofi) să fie reprezentată prin produse bogat pigmentate iar dintre acestea, legumele frunzoase se situează pe primul loc. Frunzele verzi, bogate în clorofilă, sunt principalele surse de provitamina A și vitaminele C, K și B și de diferite elemente minerale — calciu, fier, cupru, potasiu, sodiu, magneziu, fosfor etc. Consumate în primăvară, după alimentația bogată în grăsimi și proteine din timpul iernii, ele participă la prevenirea anemiei și demineralizării organismului uman. De aceea, salata, spanacul, loboda, urzicile, ștevia, pătrunjelul, mărarul, tarhonul, cașca și usturoiul și-au câștigat un loc bine precizat în structura sortimentului de legume.

Agrotehnica acestor spe-

cii este condiționată de o serie de factori: rezistența acestor plante la temperaturi scăzute, perioada lor scurtă de vegetație, suprafețele reduse de nutriție, capacitatea de a forma o masă vegetativă bogată.

În țara noastră s-a realizat, în ultimii ani, creșterea ponderii legumelor verdețuri în cultură, iar perspectiva centralizării producției acestor sortimente în fermele specializate din jurul Capitalei impune preocupări serioase pentru dirijarea acestui fond de marfă.

Paralel cu o serie de probleme organizatorice le-

Este destul de cunoscut faptul că gradul de perisabilitate al produselor respective impune simplificarea la maximum a tuturor operațiilor fluxului tehnologic, astfel ca într-un timp cât mai scurt după recoltare legumele verdețuri să ajungă pe masa consumatorului. Totuși, este necesară și crearea unor stocuri tampon, chiar de scurtă durată, care să asigure ritmicitatea livrărilor în rețeaua de desfacere pentru efectuarea unei condiționări și ambalări mai pretențioase, pentru eventualele mutații și, mai ales, pentru asigurarea men-

temporare a verdețurilor pentru consumul casnic se recomandă ambalarea lor în pungă de polietilenă perforată și menținerea în frigider la temperatura de peste 0 grade.

În țările unde legumele verdețuri au o pondere asemănătoare cu a tomatelor, verzei, ardeilor, păstăioaselor, ambalarea lor se face în lădițe de carton, care trec apoi la prăcire în vid. În timpul transporturilor lungi și a depozitării de lungă durată, în ambalaje se introduce gheață pisată, care poate menține prospețimea produsului timp de 2—3 săptămâni.

O dată cu îmbunătățirea continuă a bazei materiale în cadrul întreprinderilor intercooperatiste, prin înființarea fermelor specializate din C.A.P. precum și în contextul cooperării dintre C.A.P. și întreprinderile de stat, existența spațiilor răcite și a mijloacelor moderne de transport va crea principalele premise pentru soluționarea științifică a valorificării legumelor verdețuri. În complexe de valorificare se vor putea realiza, din legumele verdețuri, sortimente deshidratate sub diferite forme (frunze întregi, făinuri, amestecuri de frunze aromate măcinate etc.), ceea ce va contribui la diversificarea sortimentelor de produse atât pentru consum intern cât și pentru export.

Pe de altă parte, prin realizarea construcțiilor necesare (depozitele universale proiectate de I.C.P.L.F.) fondul centralizat de marfă va trece prin operațiile unei tranziții moderne, unde se vor aplica indicii funcționali ai fluxului și parametrii biologici ai menținerii calității produselor. Elucidarea acestor aspecte constituie, în prezent, o preocupare de seamă a cercetării.

Ing. Olga IORDĂNESCU
Ing. Roswita HEIDENDORF
I.C.P.L.F.

OBIECTIVE ALE CERCETĂRII

Tehnici moderne de valorificare a legumelor-verdețuri

găte de realizarea unei concordanțe perfecte între graficul recoltărilor și dinamica desfacerii, valorificarea rațională a legumelor verdețuri prezintă unele caracteristici tehnice impuse de însușirile acestor produse ca marfă: sînt foarte ușor perisabile, au o intensitate respiratorie deosebit de mare, și chiar după primele ore după recoltare suferă pierderi cantitative mari, se ofilesc, își pierd aspectul comercial și valoarea nutritivă. În funcție de aceste însușiri, stabilirea caracteristicilor tehnice ale valorificării constituie în prezent unul din obiectivele de cercetare ale Institutului de cercetări științifice și proiectări pentru păstrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

ținerii aspectului comercial al acestor produse în timpul comercializării în magazine. S-a impus, de aceea, organizarea unor experimentări care să stabilească condițiile tehnice necesare pentru menținerea și îmbunătățirea calității verdețurilor în procesul valorificării.

Cercetările efectuate pînă în prezent au arătat importanța temperaturilor scăzute pentru micșorarea intensității proceselor metabolice și a pierderilor de vitamine. Asigurarea temperaturilor de 0-5 grade în timpul valorificării legumelor verdețuri și a unei umidități relative a aerului de circa 90 la sută favorizează menținerea aspectului comercial și a însușirilor lor nutritive. În condițiile păstrării

AGENDĂ FITOSANITARĂ

Dăunători semnalati la vița de vie

Viticulorii cunosc, în general, ca principali vătămători pentru plantațiile de vie, mana, făinarea și, în unele toamne cu exces de umiditate, putregaiul cenușiu. Sînt pregătiți și știu cum să lupte împotriva acestor boli. Ei neglijează însă atacul dăunătorilor, cărora, cu excepția moliiilor strugurilor (Cochilisul și Eudemisul), nu le cunosc suficient de bine modul de viață și caracteristicile de atac, apariția acestora surprinzându-i de multe ori, nepregătiți.

O asemenea situație, cu efect de surpriză pentru viticulori, a avut loc în primăvara aceasta la începutul lunii mai, în unele zone viticole din Iași (Cotnari și Bucium) unde au fost depistate, atunci, două specii de omizi: AGROTIS TRIANGULUM și ARCTIA VILICA.

Ambii dăunători atacă în stadiul de omidă, distrugînd mugurii de rod și lăstarii vegetativi în proporție de 50—90%. Atacul apare cu aînt mai periculos, cu cît el se manifestă la începutul vegetației viei, cînd o singură omidă poate distruge în scurt timp mai mulți muguri de rod și vegetativi. Dacă în urma atacului, planta se mai poate refăce vegetativ, ea nu mai produce struguri în anul respectiv, datorită distrugerii mugurilor de rod. Dăunătorii atacă în vreme care pot cuprinde apoi parcele întregi.

În scopul evitării pagubelor pe care le-ar putea provoca acești dăunători și pentru organizarea corespunzătoare a unor măsuri de combatere, este absolut necesar să se controleze urgent și cu toată atenția, în toate zonele viticole, întreaga suprafață de vie altoită și indigenă pentru depistarea eventualelor atacuri.

Măsurile de combatere cele mai indicate sînt: prăfuirea solului, în porțiunea cu atac, cu unul din produsele: Heclotox 3, Duplitox 3 + 5 sau Lindatox 3, în cantitate de 60—70 kg la hectar. După împrăștierea produsului, acesta se va incorpora în sol prin prașile efectuate imediat, pentru a veni în contact cu dăunătorul.

În afara tratamentului la sol, în viile atacate se mai aplică stropiri cu unul din produsele: Detox 25 în concentrație de 0,75%, Carbetox 37 în concentrație de 0,5%, Fosfotox R 35 în concentrație de 0,1% sau Ecatox 50 în concentrație de 0,08%. Produsele necesare se pot procura de către unitățile agricole de la centrele de protecția plantelor.

Reușita acțiunii de prevenire a pagubelor pe care le pot produce acești dăunători depinde de deplasarea cît mai timpurie a atacului și de aplicarea fără întîrziere a măsurilor de combatere recomandate.

Ing. C. SNAGOVEANU
Direcția de protecție a plantelor din M.A.S.

Atenție tratamentelor împotriva manei

Datorită condițiilor climatice, în majoritatea podgoriilor a fost favorizată infecția primară cu mană. Evoluția timpului creează riscul ca pînă la 20 mai să se producă și primele infecții secundare. Această situație impune viticulorilor să acorde o atenție deosebită executării la timp a tratamentelor.

Potrivit avertizărilor, primul tratament împotriva manei și oidiumului este obligatoriu să se execute acum, fără întîrziere, în județele Constanța, Ialomița, Teleorman, Brăila, Galați, Prahova, Buzău și Arad. Se va folosi zeama bordeleză, complexată cu sulf muiabil (sulfat de cupru 0,5% + sulf muiabil 0,3%).

GRUPUL INDUSTRIAL DE PETROCHIMIE BORZEȘTI LIVREAZĂ LA CERERE URMĂTOARELE INSECTICIDE:

DENUMIREA

Detox 5
Detox 10

Duplitox 5+3

Heclotox 1,5

Heclotox 3

DĂUNĂTORII COMBĂTUȚI

gîndacul ovăzului, gîndacul din Colorado, gîndacul roșu al rapiței, molia și musca verzei, gărgărița frunzelor de trifoi, gărgărița lucernei, gîndacul ghebos, buha semănăturilor, ploșnițele cerealelor, rățișoara sfeclei, eudemisul viței de vie etc.

gărgărița sfeclei de zahăr, rățișoarele porumbului și flori-soarelui, larvele cărăbușului de stepă, larvele cărăbușului de mai, buha semănăturilor.

ploșnițele cerealelor, gîndacul roșu al lucernei, gîndacul ovăzului, gîndacul ghebos, gîndacul negru al sfeclei, musca sfeclei, molia flori-soarelui, omida pășunilor, coropișnița, rățișoara porumbului, rățișoara sfeclei, viermele-sîrmă, viermele alb, cărăbușelul cerealelor

rățișoara porumbului, rățișoara sfeclei, gărgărița sfeclei, viermele-sîrmă, viermele alb, gîndacul ghebos

PRIN FOLOSIREA ACESTOR INSECTICIDE SE OBTIN IMPORTANTE CANTITĂȚI SUPLIMENTARE DE PRODUSE AGRICOLE, DE CALITATE SUPERIOARĂ

Respectarea normelor tehnice garantează calitatea nutrețului

Se apropie vertiginos timpul când, în majoritatea unităților agricole socialiste se va ridica prima recoltă de furaje. Ținând seama de faptul că respectarea momentului optim de recoltare — cale sigură de obținere a unui nutreț de cea mai bună calitate — este legată de buna organizare a muncii, de mobilizarea operativă a forțelor existente în fiecare unitate, în majoritatea județelor țării pregătirile sînt în toi.

— În județul Olt — ne relatează ing. Iancu BOIU, de la direcția agricolă județeană — sursa de bază în asigurarea furajelor o constituie cele 28 000 de hectare cultivate cu plante de nutreț. O bună parte din această suprafață — 16 000 ha, din care 6 000 irigate — sînt cultivate cu lucernă.

Din discuția purtată cu ing. Roșca am reținut că în județul Olt cooperativele agricole sînt pregătite pentru ca cel mai tîrziu la 20—25 mai să se recolteze prima coasă. Pe lângă utilajele de recoltat existente în secțiile I.M.A., cooperativele agricole au cumpărat și primit recent încă 12 motocositori „Carpatina”. Alte 10 cooperative agricole au procurat electroventilatoare și alte utilaje necesare preparării finului vitaminos și a făinii de lucernă — circa 1 000 de tone numai de la prima coasă. Cooperativele agricole din județ vor însiloza 5 000 tone de lucernă sub formă pălîită, pentru acoperirea necesarului de suculete în perioade secetoase, de vară.

Pregătiri intense se fac și în județul Cluj. Așa cum ne arată ing. Emil ANDREI de la direcția agricolă județeană, recent aici s-a organizat un schimb de experiență urmat de demonstrații practice la care au participat toți șefii fermelor zootehnice din cooperativele agricole, șefii secțiilor I.M.A. și directorii I.M.A. din

județ. Potrivit indicației Ministerului Agriculturii și Silviculturii și în județul Cluj, la fel ca în alte județe ale țării unde s-au organizat asemenea schimburi de experiență, atenția principală s-a îndreptat spre extinderea în proporții cit mai mari a mecanizării lucrărilor de recoltare. În fiecare unitate s-au întocmit schițe de amplasare a tuturor culturilor și grafice precise de recoltare. O dată cu acestea s-au întocmit și planurile de fertilizări, după recoltarea primei coase. Fiecare I.M.A. a încheiat contracte cu unitățile cooperatiste în vederea recoltării furaje-

PRIMA COASĂ — PRIMA RECOLTĂ

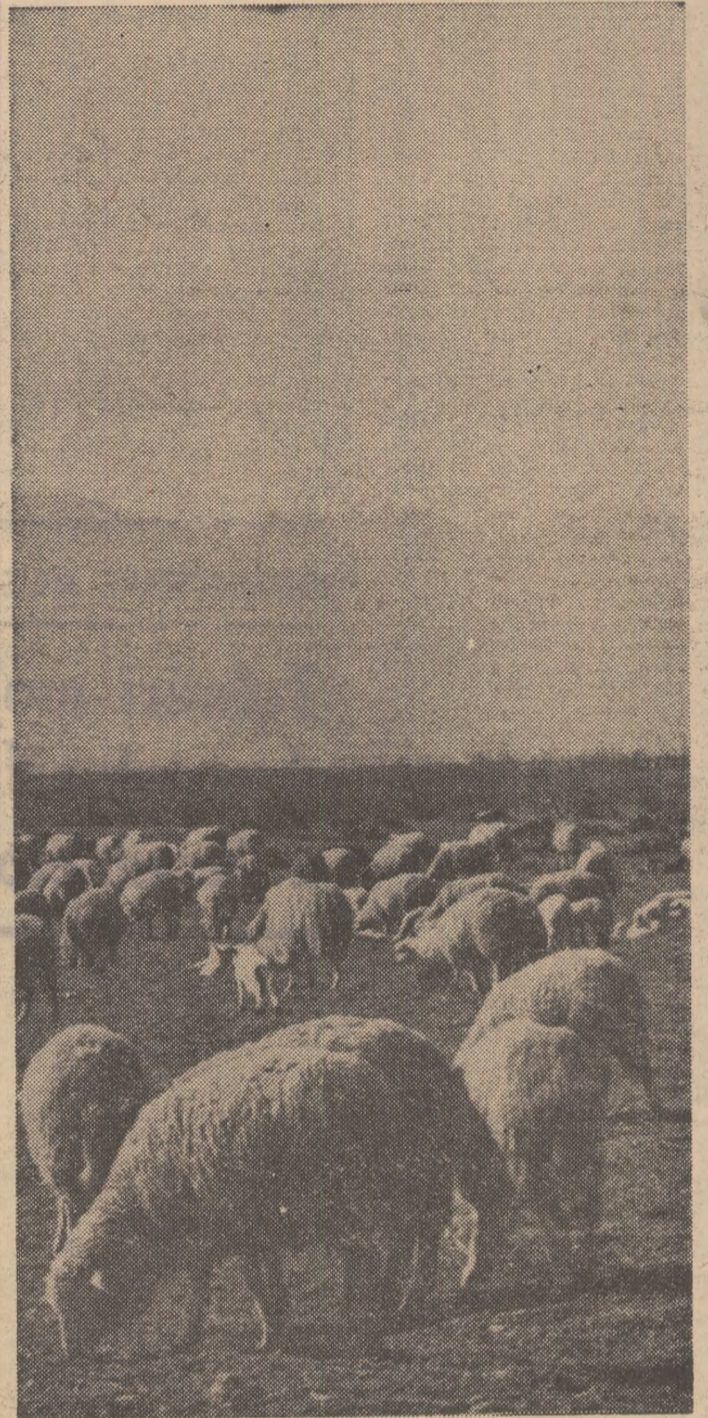
lor, această acțiune, asemănător punerii în funcțiune a tuturor utilajelor mecanice, fiind urmărită îndeaproape de către direcția agricolă județeană. Paralel cu întocmirea graficelor, fiecare șef de fermă a luat în primire suprafața cultivată cu furaje. O dată cu recoltarea și depozitarea primelor stocuri s-a hotărît ca fiecare șură să fie inventariată cu tăblițe pe care să se înscrie data recoltării, felul furajului, cantitatea, destinația (pentru ce specie sau categorie de animale) precum și perioada de folosire.

Dacă în județele Olt și Cluj o bună parte din furaje sînt asigurate și de pașiștile naturale, în județul Ilfov cele 46 000 ha de culturi furajere trebuie să asigure, aproape în exclusivitate, hrana animalelor. Mai

bine de jumătate din această suprafață este cultivată, în prezent, cu lucernă, iar aproape 19 000 ha sînt amplasate în terenuri amenajate pentru irigații. Datorită măsurilor tehnico-organizatorice luate la nivelul direcției agricole și al uniunii cooperatiste județene, anul acesta va marca, probabil, trecerea la mecanizarea completă a lucrărilor de recoltare. Ing. Gheorghe ȘTEFĂNESCU, director adjunct la direcția agricolă, ne-a relatat că forța mecanică a fost riguros corelată cu suprafețele și cu producția scontată. La recoltatul lucernei, de pildă, vor lucra 194 combine de siloz, 145 de cositori C.P.M. 2,1, 290 de cositori C.P. 65, 116 cositori C.P. 40 și 36 de cositori E 143/1. Cu aceste utilaje se poate realiza o viteză zilnică de recoltare de 4 556 hectare. Dacă lucrarea nu ar fi egalată potrivit stadiului de vegetație pe o perioadă de timp, cu mijloacele mecanice existente, prima coasă s-ar putea efectua în 4—5 zile pe întreaga suprafață.

Asemenea repartizări precise a forței de lucru s-au făcut și pentru celelalte culturi. Și în județul Ilfov s-a organizat instruirea precisă a tuturor specialiștilor, s-a urmărit stabilirea unei colaborări cit mai eficiente între cooperativele agricole și secțiile I.M.A. Aceste măsuri, ca și celelalte acțiuni întreprinse pentru recoltarea la timpul optim și în condiții cit mai bune a întregii suprafețe cultivate cu nutrețuri converg spre obiectivul de cea mai mare importanță în activitatea lucrătorilor din zootehnie: echilibrarea balanței furajere, corelarea ei cit mai deplină cu efectivele de animale și producția acestora.

L. ROȘCA

De la poalele munților Făgăraș, turmele de oi încep urcușul spre culmi, punînd în valoare imensul covor verde al pașiștilor naturale

(Urmare din pag. 1)

ținut de cooperativele agricole, borceagurile ocupă o suprafață de 2.723 ha. Împreună cu leguminoasele perene rămase din anii precedenți, aceste suprafețe reprezintă peste 48% din totalul culturilor furajere.

Avînd în vedere valoarea nutritivă pe care o au asemenea plante, vom orienta tot mai mult cooperativele agricole în direcția extinderii suprafețelor de leguminoase perene astfel ca, în cel mult 2—3 ani, să asigurăm pentru fiecare vacă furajată cel puțin 0,10—0,15 ha de lucernă în condiții de irigare.

Problema fertilizării culturilor furajere a devenit una din preocupările noastre curente în vederea ridicării producției pe unitatea de suprafață. Indicația dată încă la începutul lunii februarie, ca fiecare suprafață de lucernă și trifoi să primească minimum 100 kg azotat de amoniu la hectar, a fost respectată în majoritatea unităților. Acest lucru se reflectă în producția bună de lucernă și de trifoi pe care o evaluăm în prezent.

Sporirea producției de furaje este legată, de asemenea, de extinderea irigațiilor. În județul Argeș, în cooperativele agricole, 1.155 ha de culturi furajere sînt amplasate în terenuri irigate, adică peste 11% din suprafața cultivată cu plante furajere pentru fin.

Se cunoaște că furajele suculete — masa verde în special — pe care o consumă animalele în perioada de vară constituie o sursă principală în obținerea unor producții animaliere ridicate.

Suprafețele pășunabile ale județului Argeș cuprind 78.000 ha de pășuni. În zonele de deal și munte, unde pașiștile dețin cea mai mare pondere din suprafața agricolă a unităților, asigurarea necesarului de furaje se va baza, în primul rînd, pe sporirea sistematică a producției de iarbă și fin. În această privință, județul nostru are o experiență bogată, primele măsuri fiind luate încă din anul 1958. Pe baza studiilor întreprinse în colaborare cu Academia de Științe Agricole și Silvicultură, Institutul Agronomic „N. Bălcescu” și Stațiunea experimentală Ștefănești s-au stabilit măsurile cele mai eficiente în vederea im-

bunătățirii și întreținerii pașiștilor.

Pe suprafețele de pășuni care asigurau, în medie, producții de 3—4 mii kg la ha, în 2—3 ani s-a ajuns la 15—25 mii kg de masă verde la hectar. Asemenea rezultate s-au obținut pe pășunile din Bascovele, Davidești, Bahna Rusului, Dealul Sasului, Tișești, Rociu, Rîca și altele. Prin măsuri radicale, arături și reinsămînțări cu amestec de graminee și leguminoase perene, pe o altă categorie de pașiști, ca cele de la Bahna Rusului, Bascovele, Mares, Rociu s-a reușit să se sporească producția de masă verde pînă la 30—35 mii kg la hectar.

În acest an, tot în scopul ridicării producției de masă-verde, au fost luate măsuri pentru curățirea pășunilor de

mult față de anul trecut. Pe suprafețele prevăzute vom folosi în special hibridi precoci de porumb, cu perioadă scurtă de vegetație.

În structura plantelor furajere de volum vom asigura o proporție de peste 20% pentru plantele de siloz și, în primul rînd, pentru porumb. Preconizăm, de asemenea, însilozarea unor cantități însemnate de coceni la recoltarea porumbului pentru boabe.

Pe lângă obținerea unor producții sporite de furaje pe unitatea de suprafață, aceeași importanță o acordăm largirii gamei de resurse furajere prin folosirea eficientă a tuturor produselor secundare agricole sau reziduuri industriale, îndeosebi a plevei de griu care, începînd din anul 1966, se colectează

suri ca în toate întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii care dispun de cositori, acestea să fie verificate cit mai atent și să fie puse în stare de funcționare.

Prepararea și conservarea furajelor constituie, de asemenea, o problemă de mare actualitate. Vom urmări îndeaproape folosirea instalațiilor de deshidratate, în special la prima coasă de lucernă și trifoi, tocmai pentru faptul că precipitațiile cele mai mari coincid cu această perioadă. Pentru ridicarea valorii nutritive a furajelor, în toate unitățile cooperatiste se vor organiza bucătării furajere.

În județul Argeș, dinamica efectivelor și a producției animaliere prevăzute pentru anii care urmează impun măsuri deosebite pentru sporirea, în continuare, a producției de furaje. Preconizăm transformări radicale în structura culturilor furajere de volum, prin extinderea lucernei și trifoiului pînă la 60% din suprafața afectată plantelor de nutreț, amplasîndu-le, în bună parte, în terenurile amenajate pentru irigații.

Prin îmbunătățirea tehnologiilor la fiecare cultură furajeră în parte ne-am propus dublarea producției pe unitatea de suprafață.

Așa cum am mai subliniat, consider că extinderea mecanizării în domeniul culturilor furajere trebuie să fie simțitor accelerată. Se face tot mai mult simțită necesitatea ca întreprinderile de mecanizarea agriculturii să fie dotate cu un număr corespunzător de cositori mecanice, în așa fel ca recoltarea furajelor să se facă mecanizat pe întreaga suprafață.

Începînd cu anul viitor ne-am propus, ca fiecare hectar cultivat cu furaje să primească cel puțin 100 kg azotat de amoniu. O contribuție însemnată la asigurarea necesarului de furaje și-o vor aduce pășunile amenajate, a căror suprafață va ajunge la peste 14 000 ha.

Fără îndoială, alături de măsurile la care ne-am referit, dezvoltarea industriei de nutrețuri combinate, organizarea, în continuare, a unităților de acest profil, vor avea înriuriri favorabile și asupra dezvoltării creșterii animalelor în județul nostru.

DE PE ACELEAȘI SUPRAFETE

buruienilor, mărăcini și lăstăriș pe suprafața de 35 000 de hectare. Vom acționa în continuare, pe linia întreținerii și fertilizării, cu prioritate, a suprafețelor de pașiști care răspund într-un timp scurt la investiția făcută și necesită cheltuieli minime. În această primăvară, din pășunile județului nostru 14 200 hectare au fost fertilizate cu 2 800 tone de îngrășăminte chimice, în special azotat de amoniu și nitrocalcar.

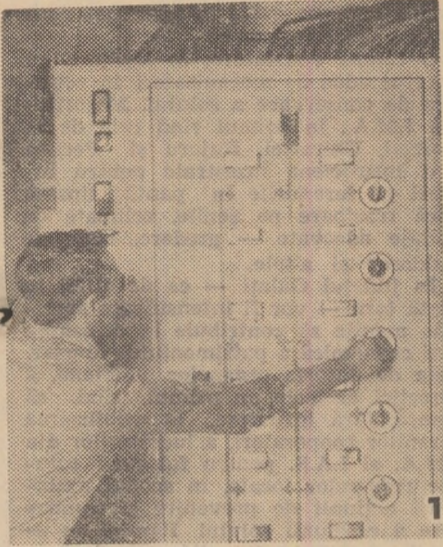
O contribuție reală în direcția sporirii producției de furaje în zona noastră și-o vor aduce unitățile specializate în îmbunătățirea pașiștilor, finanțate de la buget și din taxele de pășunat, unități care, după 2—3 ani de activitate, se vor organiza și vor funcționa pe principiul gestiunii economice proprii.

O altă sursă însemnată pentru asigurarea necesarului de furaje o constituie practicarea culturilor succesive pe suprafețele irigate, eliberate de cerealele păioase. Pentru anul acesta, cooperativele agricole din județ și-au propus să extindă culturile succesive pe o suprafață de 15 210 hectare, cu 3 000 ha mai

în totalitate de fiecare unitate agricolă.

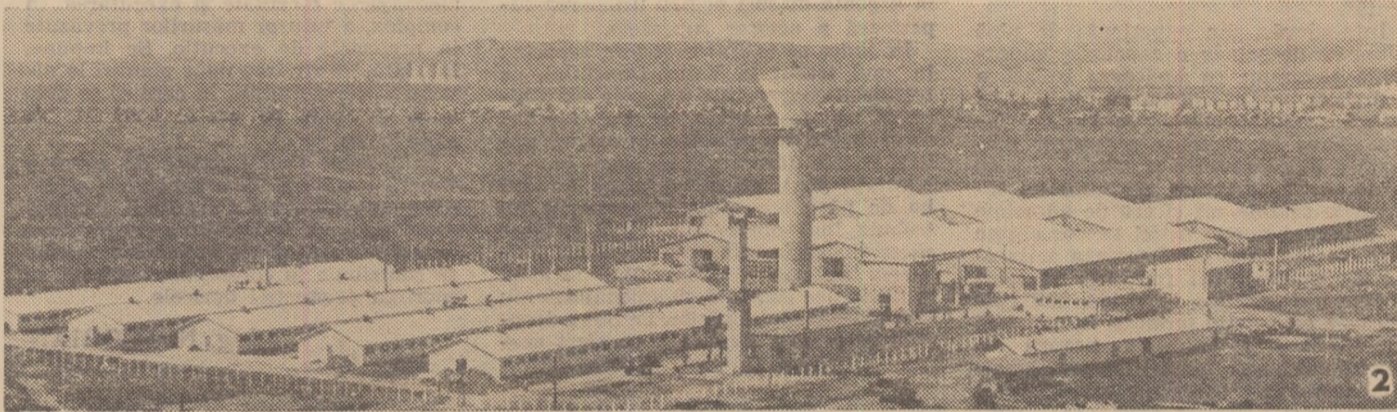
Urmărind folosirea rațională a diferitelor categorii de furaje, concentratele vor acoperi integral nevoile de hrană ale păsărilor și porcinelor. Porumbul, principalul sortiment, cu o contribuție de 60% în structura consumului, va deține și pe mai departe ponderea în amestecurile de concentrate.

Doresc să subliniez că, alături de îmbunătățirea structurii plantelor furajere, de sporirea producției la hectar, prin aplicarea diverselor lucrări, recoltarea și conservarea furajelor constituie o problemă de fond. În majoritatea cooperativele agricole din județul nostru recoltatul furajelor se face manual și, în măsură destul de redusă, mecanic. Faptul că o mare parte din furaje se recoltează cu mult peste perioada optimă face ca valoarea hrănitore a nutrețului obținut să fie considerabil redusă. De aceea, considerăm că dotarea unităților, într-un timp cit mai scurt, cu mașinile necesare de recoltat furaje s-ar materializa prin economii nebanuite de mari. Pe plan județean, am luat mă-

**O nouă premieră
zootehnică**

**COMPLEXUL
PENTRU
ÎNGRĂȘAREA
TAURINELOR
DE LA IERNUT**

Așa cum se subliniază și în Programul național privind dezvoltarea zootehniei, formele moderne, industriale, de creștere și exploatare a animalelor se vor extinde considerabil și în anii care urmează. Spunem în anii care urmează deoarece harta țării și-a îmbogățit de-acum configurația cu un însemnat număr de combinate și complexe zootehnice de tip industrial în care carnea, ouăle și chiar laptele se produc în „bandă rulată”, ritmic și în partizi mari, începând din prima și terminând cu ultima zi a anului. Caracteristic acestor industrii zootehnice este gradul lor avansat de mecanizare și automatizare, elemente de bază în creșterea productivității muncii și a reducerii prețului de cost. Automat, de la tabloul de comandă (foto 1) se dirijează o serie de operațiuni ale fluxului

tehnologic, începând de la prepararea și administrarea hranei și pînă la factorii de microclimat.

La Iernut, județul Mureș, am asistat, nu de mult, la o nouă premieră zootehnică de tip industrial. Aci, în anul 1969, s-a dat în folosință un complex pentru îngrășarea tip „Baby-Beef” a taurinelor, cu o capacitate de 8 400 locuri (foto 2). Animalele destinate îngrășării — respec-

tiv tăurașii, în marea lor majoritate din rasa Bălțată românească — sînt aduse aci la vîrsta de 2-3 săptămîni pentru ca, după circa 300 de zile, să fie livrate la greutatea de 350-400 kg. Intreținerea animalelor este asigurată în adăposturi spațioase, igienice, cu pardoseala amenajată din grătare (foto 3), sistem de mare eficiență economică. Cea mai mare parte a hranei este asigurată de fabrica proprie de nutrefuri combinate (foto 4), cu o capacitate anuală de 100 000 de tone. Așa cum ne relatează dr. Ioan Beiu, tehnologul șef al unității, o rețetă furajeră cuprinde, nici mai mult nici mai puțin, de 36 de componente. Combinarea lor științifică a permis ca, în condițiile unui consum specific de 4,8 U.N. tăurașii să înregistreze un spor mediu zilnic de creștere în greutate de 1,5 kg. Gradul avansat de mecanizare (foto 5) a făcut ca productivitatea muncii să crească permanent. Un muncitor are în primire 200-800 de viței. Cu ajutorul remorcilor

tehnologice se distribuie operativ și rația de furaje de volum (foto 6), și acestea de cea mai bună calitate.

Rezumînd activitatea desfășurată la complexul de la Iernut constatăm că, zilnic, prin cele 8 400 de animale, circa 42 000 kg de furaje sînt transformate în mai bine de un vagon de carne. O autentică industrie.

Foto-reportaj de Gh. AMUZA

**I. C. V. B. „PASTEUR”
RECOMANDĂ**

**Modul de folosire
a produselor
biologice
pe timp călduros**

I.C.V.B. Pasteur pune la dispoziția crescătorilor de animale produse biologice în cantități suficiente și cu o valoare imunologică ridicată. Cu toate acestea, rezultatele obținute nu vor fi cele scontate, dacă în aplicarea lor nu se ține seama de o serie de recomandări. Este greșită părerea potrivit căreia combaterea bolilor contagioase se poate face numai cu ajutorul produselor biologice, fără amendarea celorlalte cauze care au dus la declanșarea lor. În primul rînd, trebuie asigurate cele mai bune condiții zo igienice, punindu-se accentul pe o alimentație perfect echilibrată. Orice carență alimentară duce la diminuarea rezistenței organismelor față de infecții. Nu întîmplător apariția bolilor contagioase și parazitare este frecventă la animalele carentate; acestea au o rezistență scăzută și o capacitate de imunizare redusă sau nulă față de stimulii antigenici. La stimuli vaccinali animalele răspund diferit; la unele imunitatea instalată este solidă și de lungă durată. La altele imunitatea este slabă și animalele se pot îmbolnăvi ușor în cazul unor infecții puternice. În timp ce animalele carentate, parazitare etc. nu sînt capabile să-și creeze anticorpi imunizanți, oferind cel mai mare procent de pierderi. Această situație se va întîlni și în cazul folosirii serurilor terapeutice și chiar a produselor revelatoare. Animalele bolnave de tuberculoză într-o fază avansată sau cele care se află într-o stare pronunțată de slăbire sînt reactive față de tuberculină, astfel că vor reacționa nespecific. Rezultă că, în afară de asigurarea unei alimentații echilibrate și a unei cazări corespunzătoare, eficacitatea produselor biologice este condiționată, în mare măsură, și de aplicarea în mod științific a celorlalte măsuri sanitare-veterinare (combaterea parazitozelor, lichidarea bolilor latente etc.).

Starea fiziologică joacă un rol deosebit de important în instalarea imunității. Animalele stresate, obosite, reacționează mai slab față de cele cu o stare fiziologică normală. Administrarea produselor biologice în timpul zilelor călduroase de vară, nu va da rezultate scontate din cauza suprasolicitării organismului animalelor.

Nu rare au fost cazurile cînd s-au înregistrat accidente serioase în urma aplicării produselor biologice, deoarece în timpul administrării lor nu s-au respectat măsurile de asepsie. Atît bolile cu difuzibilitate mare (pesta porcină, pesta aviară, febra alfoasă, antraxul, spirochetoză aviară, pastureloza aviară etc.) cit și cele provocate de germeni condițional patogeni, pot fi transmise ușor de strîngă, de la un animal la altul. În scopul prevenirii acestor accidente, se impune luarea celor mai serioase măsuri de sterilizare a aparatului cu care se lucrează, dezinfectarea locului de inoculare și respectarea măsurilor de asepsie în timpul operațiunilor de rehidratare și diluare a produselor liofilizate.

Eficacitatea produselor biologice este, în mare măsură, asigurată și de modul cum sînt conservate și manipulate produsele respective. Subliniem că temperaturile ridicate și lumina solară au o influență distructivă asupra calității lor biologice. Se recomandă ca produsele să fie transportate la timp în containere răcite și conservate în camere întunecoase, uscate și reci (+10° C).

Dintre factorii de mediu care exercită o puternică influență negativă asupra produselor biologice, deosebit de nocivă este acțiunea combinată a căldurii și luminii solare. Pentru evitarea acestui neajuns se impune luarea celor mai severe măsuri de protecție a produsului pe tot timpul folosirii sale. Chiar și în cazul produselor liofilizate se vor respecta aceleași măsuri severe, deoarece produsele aflate în această stare sînt la fel de sensibile ca și înainte de uscare. După rehidratare, rezistența lor față de factorii de mediu scade mai mult decît la produsele în stare neliofilizate. Prin liofilizare, produsele biologice nu capătă o rezistență specifică în plus, ci rezistă mai bine la acțiunea căldurii. În zilele de vară flacoanele și fiolele cu produse vor fi acoperite cu hîrtie sau păstrate în continuare închise pe toată durata administrării lor.

Realizarea Programului național de îmbunătățiri funciare impune valorificarea rațională a tuturor resurselor

Experiența în combaterea eroziunii, larg generalizată

În județul Galați, circa jumătate din suprafața agricolă o formează terenurile în pantă, supuse fenomenului de eroziune. Cu ani în urmă, țărani cooperatori, lucrătorii din întreprinderile agricole de stat, ajutați de specialiști, au început să ia cu „asalt” terenurile în pantă efectuând o serie de lucrări de îmbunătățiri funciare. Cine călătorește prin comunele Bujor, Băleni, Pechea, Șivița, Berești și alte localități poate observa suprafețe întinse terasate și plantate cu viță de vie. Pe întreg județul totalul suprafețelor improprui culturilor de cîmp, valorificate în modul amintit, depășește în prezent 11 000 de hectare. Rezultatele nu au întârziat să se arate. De unde de pe astfel de pământuri se obțineau, înainte de amenajările antierozionale, abia 500—600 kg de porumb, astăzi se culeg, de pe aceleași suprafețe, recolte de struguri ce depășesc 7 000—9 000 kg la ha.

Acțiunile antierozionale întreprinse pînă acum, pe plan județean, au permis ameliorarea a peste 34 000 de hectare, ceea ce reprezintă 18 la sută din suprafața totală supusă acestui dăunător fenomen. „Studiind cu atenție rezervele existente — ne relatează ing. Gheorghe Mihai, consilier tehnic în Departamentul de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor — colectivul de specialiști, din care am făcut și eu parte, a ajuns la concluzia că, pe baza prevederilor de ansamblu ale Programului național de îmbunătățiri funciare, elaborat de recenta plenară a C.C. al P.C.R., în perioada 1971—1975 există în județ posibilități pentru executarea de lucrări antierozionale pe o suprafață de 50 000 ha, din care 40 000 ha pe bazine hidrografice. Se știe că în programul național se preconizează desfășurarea unor largi acțiuni menite să antreneze toate unitățile agricole și unele organe ale puterii locale de stat pentru folosirea pe scară largă

a resurselor locale, în stăvilirea și combaterea eroziunii solului. În județul Galați — și nu numai aici — există încă destule resurse în această privință”.

Într-adevăr, din experiența de pînă acum se desprinde o concluzie importantă și anume că aplicarea izolată a acțiunilor antierozionale nu poate să-și atingă scopul urmărit; se impune introducerea în complex a tuturor măsurilor de conservare a solului — este vorba de combaterea eroziunii pe terenurile arabile, cit și cea de adîncime — deoarece numai astfel se vor obține efectele scontate. Desfășurarea acțiunilor de îmbunătățiri funciare, pe mari bazine hidrografice, cere ca unitățile agricole care dețin terenuri în pantă să contribuie și cu mijloace proprii la efectuarea unor lucrări antierozionale simple, mai cu seamă pe terenurile arabile: este vorba de efectuarea lucrărilor pe curbele de nivel, extinderea benzilor înierbate, a culturilor în fișii și a unor plante furajere valoroase, cu bun efect asupra conservării solului și altele. În județul Galați există și unități agricole care aplică aceste reguli, dar numărul lor este încă redus. Țărani cooperatori din Balintești, de pildă, n-au executat pînă în prezent, pe suprafața arabilă, nici o lucrare cu caracter antierozional; dimpotrivă, au început să defrișeze și o parte din plantațiile silvice care au un important rol de conservare a terenului.

În anumite locuri există înrădăcinată ideea că a nu îngriji amenajările antierozionale existente, pentru care s-au cheltuit sume importante, n-ar fi cîștigătoare și mare pagubă. Timpul însă demonstrează că de mult greșesc cei ce gîndesc astfel. Să luăm cîteva exemple; din cauza neglijenței unor lucrări antierozionale și exploatarea lor nerățională, pe unele perimetre ameliorate, sum sînt cele de la Valca lui Nicolae,

comuna Firtănești, Cerbiceni din salul Chiraftei și altele, sînt necesare în prezent lucrări suplimentare pentru restaurarea lucrărilor efectuate.

Vorbeam, mai înainte, de necesitatea ca fiecare fermă de stat și cooperativă agricolă să extindă măsurile antierozionale cu forțe locale. Este necesar să se acorde mai multă grijă efectuării lucrărilor în complex: nivelarea terenurilor, trasarea drumurilor, înființarea plantațiilor silvice de protecție, înierbarea și consolidarea taluzelor teraselor, lucrările de artă ș.a.m.d. Și, bineînțeles, nu trebuie uitată finalitatea acțiunilor hidroameliorative, spre a se asigura o eficiență economică ridicată. Se pare însă că nu peste tot s-a înțeles cum se cuvine acest lucru. Întreprinderea agricolă de stat Berești a terasat mai de mult 50 de hectare, dar terenul respectiv nu a fost valorificat pînă acum, prin diferite culturi. Este necesar ca inspectoratul județean al I.A.S., organele agricole să ia urgente măsuri pentru utilizarea superioară a acestor suprafețe.

În județ se întîlnesc și alte aspecte; în anul trecut la Valea Donciului, pe teritoriul cooperativei agricole din Chiraftei, a fost efectuat, cu fonduri centralizate, un complex de măsuri antierozionale (drumuri, nivelări, baraje, plantații etc.), pe o suprafață de 500 ha de pășune comunală. Lucrările nu trebuie însă oprite aici, fiind necesar să se treacă la refacerea covorului ierbaceu, aplicarea pășunatului rațional și altele; se constată că amenajările nu sînt întreținute și păzite. Pe bună dreptate se pune întrebarea: ce efect eco-

nomie mai pot avea, în asemenea condiții, lucrările făcute?

O ultimă constatare, în legătură cu aportul adus de mecanizatori în acțiunea de conservare a solului. Majoritatea I.M.A., în primul rînd cele de la Berești, Chiraftei, Bujoru și Pechea sînt insuficient înzestrate pentru lucrări pe terenurile în pantă; lipsesc încă tractoare pe șenile, echipate cu utilaje adecvate — gredere, lame de buldozer și altele.

În județul Galați — ca de altfel în toată țara — vor fi intensificate acțiunile menite să contribuie la utilizarea mai economică a patrimoniului funciar. Este de datoria organelor județene, a direcției agricole, în primul rînd, să treacă, fără întârziere, la mobilizarea țăranilor cooperatori, a lucrătorilor din I.M.A. și I.A.S. pentru folosirea tuturor resurselor locale, în scopul extinderii acțiunii de prevenire și combatere a eroziunii solului. Paralel cu aceasta se cere mai multă grijă față de amenajările efectuate și executarea, în complex, a tuturor măsurilor prevăzute în proiectele de execuție. Se impune, totodată, întocmirea unor planuri la nivelul fiecărei unități, în care să se prevadă lucrările ce pot fi efectuate cu forțe locale.

În județul Galați există de acum o experiență bună în organizarea acțiunilor de combatere a eroziunii. Această experiență va trebui însă generalizată în scopul extinderii acțiunilor menite să contribuie la conservarea solului, la sporirea producției agricole.

Ing. N. FLORIAN

Duminică, 10 mai, sistemul de irigații Pietroiu-Ștefan cel Mare, din inima Bărăganului, a fost declarat șantier al tineretului. La solemnitatea care a avut loc au participat tovarășii Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, Marin Vasile, prim-secretar al comitetului județean al omița al P.C.R., Barbu Popescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. Cei 738 de tineri care și-au început în aceste zile munca pe primul șantier național de irigații al tineretului s-au angajat să contribuie din plin la realizarea acestui obiectiv de mare însemnătate, cuprins în amplul program național de hidroameliorații stabilite de partid, și să se ocupe, totodată, de pregătirea și calificarea unor tineri din cooperativele agricole și întreprinderile de stat situate în zona sistemului respectiv, cu privire la întreținerea și exploatarea lucrărilor de irigații. În fotografie: un aspect de pe șantierul de irigații Pietroiu-Ștefan cel Mare.

METODĂ PRACTICĂ PENTRU CALCULUL NORMEI MEDII DE IRIGARE

Pentru a se putea stabili cheltuielile ce se vor face într-o unitate agricolă pentru asigurarea apei necesare irigațiilor culturilor, cit și în scopul planificării distribuției apei într-un sistem de irigare, este foarte utilă stabilirea normei medii de irigare. Metoda pornește de la cunoașterea structurii procentuale a culturilor din unitatea agricolă dată și a normei de irigare pentru fiecare cultură, în zona respectivă. Aceste elemente se înscriu într-un tabel. Pentru fiecare cultură se înmulțește procentul de participare în asolamentul irigat cu norma de irigare, iar produsul se împarte la 100. Cifra rezultată se trece pe o altă coloană, iar suma acestora se adună, obținîndu-se norma medie de irigare la hectar.

Iată un exemplu:

Cultura	Participarea în asolament %	Norma de irigare mc/ha		Ax B
		A	B	
Lucernă	10		8 000	800
Șteclă de zahăr	10		7 000	700
Porumb	30		5 000	1 500
Fl. soarelui	10		3 500	350
Griș	15		1 500	225
Legume	5		9 000	450
Plante furajere în miriște	15		3 000	450
Cartofi	5		2 500	125
TOTAL	100			4 500

Din exemplul dat rezultă că norma medie de irigare este de 4 500 m³/ha. Dacă se ia un coeficient de utilizare de 80 la sută, adică o pierdere de 20 la sută, norma se mărește cu 900 m³/ha (4 500×0,2), ceea ce înseamnă că în calculul nevoii totale de apă la hectar se ia o normă de irigare de 5 400 m³.

Această metodă este folosită în proiectarea și stabilirea nevoii de apă pentru irigare în bazine hidrografice determinate, cu condiția ca și în acest caz să se cunoască structura culturilor.

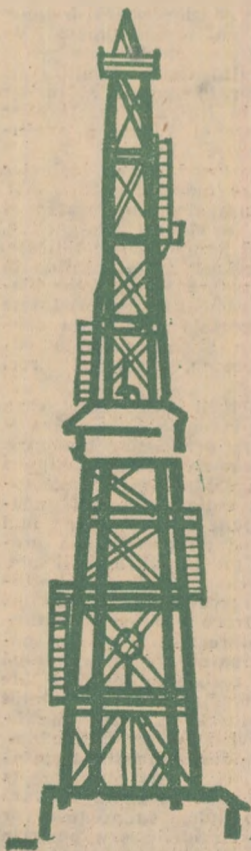
Dr. ing. T. MOSCALU

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII ÎNTEPRINDEREA DE FORAJE BUCUREȘTI

Str. Bibliotecii nr. 4. Sectorul 4
Telefon 13 71 81 — 13 71 34 — 14 26 57

EXECUTĂ

- Foraje pentru :
 - alimentări cu apă
 - desecări
 - irigații
 - studii hidrogeologice
- Lucrări de pereți continui, subterani
- Lucrări de construcții pentru alimentări cu apă :
 - înmagazinări
 - stații de pompare
 - rețele
- Lucrări de irigații
- Reparații de pompe submersibile
- Studii și proiecte pentru alimentări cu apă

Este un fapt cunoscut că pădurea constituie pentru o foarte mare parte din suprafața globului pământesc una din formațiile vegetale de cea mai mare importanță economică și socială; aceasta constă nu numai în asigurarea de material lemnos cu valoare industrială, a cărui cerere crește vertiginos de la un an la altul, ci și în producția de alte bunuri cum sînt: vinatul, fructele și ciupercile de pădure, rășina și alte produse accesorii. La acestea se adaugă protecția oferită solului, rolul important în menținerea echilibrului natural și în înfrumusețarea peisajului și, în general, toate implicațiile pe care pădurea le are în viața și sănătatea populației.

Nivelul la care pădurile își îndeplinesc aceste atribute depinde însă în cea mai mare parte de structura, starea de conservare și de sănătate a lor, de speciile din care sînt alcătuite, de consistența și calitatea arboritelor, respectiv de atenția cu care sînt gospodărite, îngrijite și ameliorate.

În țara noastră, din cauza gospodăririi neraționale în trecut a patrimoniului forestier, o mare parte din păduri s-au degradat, reducându-și cantitativ și calitativ productivitatea și capacitatea de a-și îndeplini în mod satisfăcător celelalte funcții (de protecție și sociale). În afară de acestea, o parte destul de mare din pădurile țării noastre este situată în stațiuni forestiere de bonitate inferioară pentru speciile ce le alcătuiesc, ceea ce face ca productivitatea acestora să fie, de asemenea, scăzută, iar producția de calitate inferioară.

Față de această situație, pe baza documentelor de partid și de stat referitoare la folosirea rațională a capacității de producție a solului și a resurselor naturale ale teritoriului țării, s-a trecut la aplicarea unui vast program de refacere și mărire a productivității pădurilor noastre. Prin planul de stat s-a prevăzut să se refacă și substituie, în perioada 1966—1970, arborete slab productive pe suprafața de 80 000 de hectare, iar în perspectivă încă 680 000 de hectare. În același timp, pentru realizarea unor lucrări de refacere și substituie cât mai eficiente s-au întocmit, de către sectorul de proiectare, în perioada 1966—1969, numeroase studii de refacere-substituire, pe ocoale și inspectorate silvice, precum și un studiu — cadru de perspectivă.

Pentru fundamentarea științifică a soluțiilor privind refacerea și substituirea arboritelor slab productive a fost abordată încă din cîincinalul trecut această problemă, elaborîndu-se indicații și soluții practice silviculturale pentru refacerea, substituirea și ameliorarea pădurilor degradate din podișul central moldovenesc, nordul Dobrogei și podișul Tîrnavelor; începînd din anul 1966 s-a înscris în planul de stat de cercetări științifice o temă referitoare la elaborarea soluțiilor silvoteh-

nice de refacere, substituie și ameliorare a arboritelor necorespunzătoare din subzona fagului și a gorunului, în vederea extinderii cu precădere a rășinoaselor, iar cu un an mai tîrziu, o alta referitoare la ceretele degradate din nord-vestul țării.

În țara noastră, unde există o gamă foarte mare de categorii de arborete cu productivitatea scăzută, prin cercetările întreprinse de institutul de specialitate și de personalul didactic al învățămîntului superior silvic, s-au soluționat, în parte, și s-au definitivat unele aspecte cu caracter silvotehnic și de mecanizare a lucrărilor de refacere, substituie și ameliorare a arboritelor degradate și slab productive, din Lunca

rite criteriile necesare determinării soluțiilor de refacere-substituie sau ameliorare; elaborarea criteriilor pentru stabilirea oportunității și a urgenței de intervenție cu asemenea lucrări; elaborarea și experimentarea pe scară mare, în culturi comparative și blocuri demonstrative a soluțiilor silvotehnice (specii, tipuri de cultură, procedee de lucru ș.a.); precizarea mecanismelor și a tehnologiei de lucru cu mijloace mecanizate pentru refacerea și substituirea zăvoajelor degradate din Lunca Dunării și a stejărețelor de cîmpie și precizarea întregului proces de substituie, prin mijloace manuale, a cîtinîșurilor. De asemenea, s-a analizat eficiența economică a refacerii și substituiri ci-

principalele obiective urmărite în acest scop este stabilirea pe cale experimentală a parametrilor cantitativi de aplicare a celor mai indicate tehnologii, mecanisme și utilaje de refacere-substituie și ameliorare, pe categorii sau grupe de categorii de arborete, în subzona fagului și a gorunului, ceretele din nord-vest și silvostepa din nordul Dobrogei, eventual cu extindere la toate formațiile forestiere. De asemenea, vom avea în vedere ameliorarea condițiilor staționale în scopul sporirii productivității arboritelor din stațiunile de bonitate inferioară, precum și coordonarea lucrărilor de sporire a productivității arboritelor slab productive prin lucrări de refacere-substituie și ameliorare, cu rolul de protecție și celelalte funcțiuni sociale ale pădurilor.

Variabilitatea mare sub care se prezintă arboretele degradate și slab productive din țara noastră, ca urmare a diversității mari a condițiilor fizico-geografice și de gospodărire a pădurilor în trecut, face ca experimentările și cercetările să nu poată fi concentrate în pădurile ce constituie baza materială actuală și în perspectivă a institutului, ci să fie amplasate în anumite puncte mai reprezentative ale unităților de producție aparținînd Departamentului silviculturii și Ministerului Industriei Lemnului. În această situație, pentru rezolvarea integrală și în cele mai bune condiții a problemei, va fi necesar, după opinia mea, ca în colectivul de lucru să participe specialiști de înaltă calificare din diverse domenii: silvicultură, exploatare și valorificare, mecanizarea lucrărilor silvice, economie forestieră precum și un număr suficient de ajutoare tehnice calificate.

Rezolvarea pe baze științifice, la nivelul tehnicii mondiale, a refacerii arboritelor degradate și slab productive necesită de asemenea, dotarea colectivului de lucru cu utilaje și mecanisme moderne, fără de care nu se vor putea obține soluțiile cele mai eficiente, din punct de vedere tehnic și economic, utilaje care la noi se găsesc doar parțial, în număr redus, fiind uneori neutilizabile.

În concluzie, apreciez că pentru terminarea cercetărilor din prima etapă (1966—1970) este necesar să se obțină colaborarea specialiștilor de la ICRIL în materie de exploatare și valorificare, iar pentru etapa următoare, să se realizeze o mai bună conlucrare între specialiștii din cercetare și proiectare din I.C.S.P.S., I.C.E.I.L. și organele din producție, din sectorul silviculturii și cel al exploatarei și industriei lemnului.

Dr. doc. ing. I. LUPE
membru corespondent
al Academiei de Științe
Agricole și Silvice

O SARCINĂ DE BAZĂ A CERCETĂRII ȘI PRODUCȚIEI

REFACEREA PĂDURILOR SLAB PRODUCTIVE

Dunării, podișul Tîrnavelor, șleaurile de deal ale podișului central moldovenesc și ale Dobrogei de nord, ceretele din nord-vestul țării și a cîtinîșurilor de cîtină albă (Hippophaë rhamnoides L.) din Vrancea și Buzău. În acest an se încheie cercetările primei etape pentru arboretele slab productive din subzona fagului și a gorunului și din silvostepa din nordul Dobrogei, se continuă și se extind experimentările în ceretele din nord-vest, pentru verificarea soluțiilor elaborate și precizarea unor parametri cantitativi, necesari proiectării. Concluziile cercetărilor întreprinse pînă în prezent au fost preluate de sectorul de proiectare pe măsura obținerii lor și introduse, împreună cu rezultatele studiilor făcute de acesta, în normativele de amenajare a pădurilor și în acele de întocmire a studiilor cadru, a studiilor, proiectelor și devizelor de refacere, substituie și ameliorare, și în diferite instrucțiuni și îndrumări oficiale ale direcțiilor operative din Departamentul silviculturii și Ministerul Industriei Lemnului, referitoare la alegerea și punerea în valoare a arboritelor slab productive.

Ca aspecte de cercetare, mai importante, soluționate pînă acum, pot fi amintite: identificarea și clasificarea numeroaselor categorii de arborete degradate și slab productive după dife-

torva categorii de arborete slab productive.

Din motive de ordin structural și organizatoric au fost abordate mai puțin, și numai în ultimii 2—3 ani, aspectele referitoare la: punerea în valoare, exploatarea, sortarea și valorificarea arboritelor degradate slab productive; mecanizarea lucrărilor în terenurile de coline, deal și munte inaccesibile utilajelor grele; partea economică a acțiunii de refacere, substituie și coordonare a acestei acțiuni cu planul de producție lemnoasă actual și de perspectivă, pe sortimente, aspecte deosebit de importante pentru soluționarea integrală și la nivelul cerut de producție a acestei importante probleme.

Pentru anul 1970 s-a prevăzut continuarea cercetărilor în subzona fagului și a gorunului, în ceretele din nord-vest și în silvostepa din nordul Dobrogei, încheierea cercetărilor și sintetizarea rezultatelor și concluziilor primei etape de cercetare și experimentare, rezultate care vor fi extinse în producție, în anii următori, atît prin planul de valorificare cît și prin alte mijloace.

În perioada 1971—1975 se vor continua cercetările și experimentările referitoare la tehnologia refacerii, substituiri și ameliorării arboritelor degradate și slab productive; unul din

la ameliorarea structurii și la afinarea solului, iar procesele de pedogeneză sînt orientate în direcția fertilizării acestuia.

Teiul umbrește puternic terenul, înlăturînd astfel concurența negativă a gramineelor care duc la înțelenirea solului favorizînd dezvoltarea florei de mull și, în același timp, contribuie la menținerea unui mediu umed favorabil regenerării naturale. Datorită umbririi sînt păstrate mai bine rezervele de apă ale solului (prin reducerea evaporăției) fapt hotărîtor pentru existența unor specii în care apa devine factor limitativ.

Vorbînd despre această specie se impune să amintim și de celelalte valori ale sale. Lemnul de tei are o largă întrebuințare: pentru PAL (plăci aglomerate din aşchii din lemn), PFL (plăci fibro-lemnoase), la fabricarea chibriturilor, în industria de mobilă, în lucrările de strungărie și la confecționarea de lazi etc.

De pe urma teiului se obțin și o serie de produse accesorii valoroase: coajă, liber, uleiuri din fructe și nectarul din flori.

Fl. CAMBIR
cercetător principal
la I.C.S.P.S.

TEIUL — AMELIORATOR AL SOLULUI

La noi în țară teiul ocupă aproximativ 214.000 ha, ceea ce reprezintă numai 1 la sută din suprafața patrimoniului forestier. Cu toate acestea, prin marea lui valoare de întreținere, el constituie una din principalele specii de amestec, cu rol deosebit de important în viața pădurii, datorită, mai ales puternii sale de ameliorare a condițiilor de sol.

Rolul de ameliorator al însușirilor solului se manifestă în două direcții primordiale în procesul de pedogeneză și anume: produce o lițieră de calitate superioară, iar în al doilea rînd, umbrește puternic solul.

Problema lițierei, care reprezintă un important rezervor de substanțe nutritive pentru sol, a constituit obiectul a numeroase studii; toate acestea au dus la concluzia că frunzișul de tei este bogat în calciu și se descompune repede, contribuind la menținerea și sporirea acumulării de humus

neutru de tipul mull, împiedicînd formarea humusului brut. Datorită în special cantității mari de calciu care pătrunde în complexul adsorbțiv al solului în perioada de repaus vegetativ, capacitatea totală de schimb se mărește iar plantele au la dispoziție săruri ușor solubile, într-un ritm neîntrerupt. Bogata floră bacteriană care se dezvoltă în perioada de vegetație, în special bacteriile fixatoare de azot, cele celulozolitice și actinomicetale care au un optim de reacție la un pH mai ridicat, contribuie la intensificarea proceselor de descompunere a materiei vegetale moarte și la accelerarea schimbului de substanțe în circuitul biologic. Datorită acestor procese s-a constatat o mărire însemnată a conținutului de humus, a bazelor de schimb, a formelor mobile de azot și potasiu și o reducere evidentă a acidității solului. Totodată, datorită lițierei sale noi, teiul contribuie

ÎMPĂDURIRILE LA ZI

În pofida greutăților întîmpinate din cauza timpului nefavorabil din ultima perioadă, împăduririle își urmează cursul. Pe lângă silvicultori, în această acțiune sînt antrenati numeroși tineri de la orașe și sate, care aduc un aport prețios la dezvoltarea patrimoniului forestier.

În actuala campanie de împăduriri un accent deosebit se pune pe extinderea speciilor forestiere valoroase, repede crescătoare, îndeosebi a rășinoaselor. S-a prevăzut să se planteze, anul acesta, cu rășinoase, 32 000 hectare. Un alt obiectiv important urmărit de silvicultori este crearea plantațiilor speciale pentru producerea lemnului de celuloză; în aceste zile, cadrele tehnice de la ocoale și inspecție urmăresc pe teren, permanent, modul cum se efectuează fiecare lucrare, dînd atenție respectării indicilor de calitate.

Care este, în momentul de față, stadiul împăduririlor? Pe țară, lucrările au fost efectuate, pînă la data de 11 mai a.c., în proporție de 90%. La aliniamente, planul prevăzut pentru semestrul I a fost depășit. Un număr de 20 de inspectorate silvice și-au îndeplinit, la împăduriri, planul semestrial; merită relevat faptul că cinci dintre ele, și anume: Arad, Botoșani, Iași, Prahova și Vaslui au îndeplinit și planul anual.

Cu realizări de peste 90% se prezintă inspectoratele silvice Alba, Argeș, Bacău, Caraș-Severin, Dimbovița, Gorj și Hunedoara. În județele Bistrița, Buzău, Mureș, Neamț, Sibiu și Vilcea, împăduririle au fost efectuate în proporții de 80—90%. Spre sfîrșitul „clavamentului” se găsesc inspectoratele silvice Brașov, Cluj, Covasna, Maramureș, Harghita și Suceava.

Prin acțiuni de muncă patriotică au fost împădurite, pînă la data sus-amintită, peste 1 800 de hectare. Suprafețe mai mari au fost plantate în județele Botoșani, Galați, Iași, Ilfov, Teleorman, Buzău, Neamț și Vilcea.

În același timp, s-a intensificat și acțiunea de punere în valoare a terenurilor degradate, prin plantații silvice, îndeosebi în bazinele hidrografice Buzău și Putna-Vrancea, în zona Porțile de Fier din județul Mehedinți etc. Pentru stăvilirea eroziunii solului se desfășoară acțiuni complexe menite să contribuie la valorificarea superioară a suprafețelor respective. Astfel, paralel cu plantațiile silvice, pe unele terenuri cu pantă mare se execută lucrări de artă: baraje, gîrdulețe, terase sprijinite pe banchete și altele.

În zilele următoare se impune intensificarea lucrărilor de împăduriri, cu precădere în zona de munte, astfel ca ele să poată fi terminate în cel mai scurt timp. Totodată se va acorda o atenție sporită urgentării însămînțării, în pepiniere, a speciilor rășinoase și a salcîmului. În această perioadă, concomitent cu împăduririle, trebuie începute și lucrările de întreținere a pădurilor (mobilizarea terenului, decopleshiri etc.).

Mașina M.S.P.U.-900 adaptată pentru stropiri în culturi cu port înalt

Adaptarea mașinilor este rodul muncii inovatoare a specialiștilor din domeniul mecanizării agriculturii. De un deosebit interes pentru sectorul horticol sînt adaptările aduse mașinii M.S.P.U.-900 pentru a executa stropiri fito-sanitare în culturile cu port înalt — pe spalier sau araci. Ele au fost realizate de un colectiv format din inginerii G. Barbu, Gh. Mărăcine, V. Andrei și Gh. Coltescu, specialiști din cadrul sectorului de mecanizare al Direcției agricole județene Ilfov și de la I.M.A. Ciogirla și Ștefănești.

Se știe că mașinile destinate combaterii bolilor și dăunătorilor nu pot fi folosite în culturile de tomate cu port înalt, susținute pe spalieri sau araci, cu înălțimea de 1,50 m. Adaptările aduse mașinii M.S.P.U.-900 au urmărit deci rezolvarea acestei probleme.

În acest scop, pentru aceeași poziție de lucru a cadrului mașinii față de sol (circa 67,0 cm) care menține transmisia cardanică în limitele de înclinare admise, ferma susținătoare a rampelor de stropire și prăfuire a fost înălțată pînă la 185 cm față de sol. Astfel adaptată mașina M.S.P.U.-900, care dispune de două rezervoare de lichid cu o capacitate totală de 520 litri, înălțate și ele la 185 cm, lucrează în agregat cu tractorul L-400.

Pentru primul stropit, cînd plantele sînt mici, se folosesc 32 de corpuri pulverizatoare așezate în planul inferior. La stropitul II și III, cînd plantele ating 80—120 cm înălțime, se utilizează 60 de corpuri pulverizatoare (32 de duze în planul inferior și 28 duze în planul superior). Diametrul orificiilor circulare ale corpurilor pulverizatoare este de 0,8 mm (duze de la M.S.P.P. modificate).

Lățimea de lucru a agregatului este de 11,20 m, iar productivitatea de 20 ha/schimb la o viteză de deplasare a tractorului de 3,14 km pe oră. Alimentarea se face automat, cu ajutorul pompei: se introduc circa 20 litri de lichid în rezervorul mașinii, se închid robinetele R₁ și R₂ și se deschide R₃, robinetul R₄ închizîndu-se spre sorb; se acționează pompa circa o jumătate de minut, efectuîndu-se un circuit închis între pompă, distribuitor și rezervoare, rezervorul R₁ se deschide spre sorb și filtrul pompei iar după umplerea rezervoarelor robinetul R₁ se aduce la poziția inițială

POZIȚIA ROBINETILOR ÎN TIMPUL LUCRULUI (M.S.P.U.-900)

Robinet Operația	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄
Încărcarea manuală	⊥	⊥	⊥	⊥
Încărcarea automată	⊥	⊥	⊥	⊥
La reglarea debitului	⊥	⊥	⊥	⊥
La stropit	⊥	⊥	⊥	⊥
La ieșirea din lan	⊥	⊥	⊥	⊥

(închis spre sorb). Este interzisă alimentarea din vase murdare și fără folosirea unui tifon la filtrul furtunului de alimentare.

Pentru stropire, robinetul R₁ va avea liberă trecere spre filtrul pompei, spre rezervoare și distribuitor. Robinetul R₂ se reglează în funcție de indicația manometrului ($p=4 \text{ kg/cm}^2$), iar robinetul R₃ se aduce cu trecerea spre dispozitivul de stropit. Pentru a se evita pericolul de deteriorare a pompei, este foarte important ca supapa de siguranță să se

regleze la presiunea de 12 kg/cm. Debitul prin corpurile prelungitoare se reglează în corelație cu presiunea în circuit numai prin acționarea robinetului R₃. La ieșirea din lan, robinetul R₄ va avea închisă trecerea spre dispozitivul de stropit.

Pentru a asigura buna funcționare a mașinii este necesară executarea corectă a reglajelor.

Se reglează, în primul rînd, poziția mașinii pe tractor, astfel încît să i se asigure minimum 67 cm față de sol, distanță egală cu lumina tractorului, la care transmisia cardanică va avea înclinarea normală de 15—20°. Pentru a evita balansarea în timpul mersului, tiranții barelor pe care e montată mașina se vor întinde egal în ambele părți. Orizontabilitatea mașinii pe direcție se reglează cu ajutorul tirantului central al tractorului.

Reglarea poziției dispozitivului de lucru: orizontabilitatea lăncilor pentru

stropit și prăfuit se asigură cu ajutorul caburilor de susținere: rampele verticale postpulverizatoare, în număr de 17, se vor regla pe înălțime în funcție de talia plantelor și posibilitatea de acoperire cu jet pulverizat a înălțimii plantelor (cu ajutorul unor simple dispozitive de fixare pe poziția dorită). În timpul lucrului, la operațiunea de stropit, curelele trapezoidale ce acționează ventilatorul vor fi scoase din funcțiune. Se verifică obligatoriu debitul duzelor și norma soluției la hectar.

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Cum circulăm? (I)

Pentru început vom face și de data aceasta apel la statistică. Din datele furnizate de direcția circulației din cadrul Inspectoratului general al miliției rezultă că, în anul trecut, conducătorii auto, rutierii și mecanizatorii din unitățile agricole au comis cu peste o sută de accidente mai mult decît în 1968, datorită nerespectării regulilor de circulație pe drumurile publice și a normelor de protecție a muncii. Făcînd analiza cauzelor care au stat la baza accidentelor de acest fel, se constată că cele mai multe dintre ele s-au datorat conducerii sub influența alcoolului, încălcării regulilor de circulație ca urmare a necunoașterii lor, precum și lipsei de control din partea unităților privind starea tehnică a autovehiculelor.

Iată cîteva din cazurile petrecute, avînd la bază prima dintre cauzele amintite. Conducînd sub influența alcoolului autocamionul 21-TM-1024, aparținînd întreprinderii de mecanizare și transport Timișoara, șoferul Emeric Szatmari s-a răsturnat într-un șanț, avariînd grav mașina. Paguba produsă a fost evaluată la 13.200 de lei. De asemenea, nesocotînd normele de protecție a muncii și regulile de circulație, rutierul Iosif Batori, de la I.A.S. Valea lui Mihai, județul Bihor, s-a urcat la volanul tractorului 41-BH-3203 după ce băuse o cantitate apreciabilă de alcool. Circulînd în aceste condiții el a lovit un biciclist, accidentîndu-l mortal. Accidente mortale, datorate aceleiași cauze — consumul de alcool — unora din ele căzîndu-le victime conducătorii autovehiculelor însisi, au provocat și tractoristii Gheorghe Iosif, de la I.A.S. Agigea, județul Constanța, Anghel Pandele de la I.M.T. Brăila, Sabin Barț, de la I.A.S. Tinca, județul Bihor, Teodor Duma de la I.M.A. Sicula, județul Arad și alți.

Față de cele relatate, concluzia este că se poate de limede: conducerile unităților agricole, tractoristii și conducătorii auto însisi au obligația să respecte prevederile regulamentare, care interzic conducerea autovehiculelor după consumarea de alcool. De altfel noile reglementări privind circulația pe drumurile publice pedepsesc asuru o asemenea abatere de la norme. Atenție, deci!

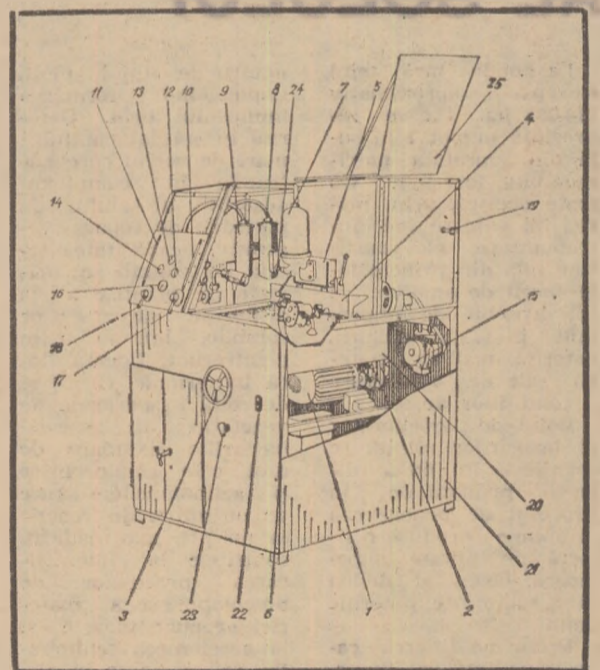
UZINA DE REPARAȚII BALȘ JUDEȚUL OLT

EXECUTĂ FĂRĂ REPARTIȚIE,
PE BAZĂ DE COMANDĂ:

- Mașină de confecționat ghivece nutritive
- Remorcă platformă tip D
- Trepiezi pentru macarale de la 1-5 tone
- Forje mobile electrice cu un foc
- Cilindrii asamblați pentru cilindrul pneumatic de la fabricile de nutrefuri combinate

UTILAJE NOI

Banc de verificat pompe și filtre de ulei

În procesul de reparație a tractoarelor este absolut necesară verificarea și reglarea pompelor și filtrelor de ulei ce echipază motoarele reparate. Pentru efectuarea acestor operațiuni nu au existat însă decît unele dispozitive simple, cu posibilități reduse de a determina parametrii realizați de pompe și calitatea filtrelor. Această lipsă este înlăturată prin executarea, la Uzina de reparații Oradea, a unui banc de verificat pompe și filtre de ulei.

Cu ajutorul acestui banc se pot verifica și regla pompele și filtrele de ulei de la tractoarele U.T.B.-26 și 27, U-650, U-400 și S-1300 prin efectuarea următoarelor operațiuni: verificarea etanșității, reglarea supapelor de scurt-circuitare, verificarea debitelor de ulei ale pompelor și filtrelor și măsurarea presiunii uleiului la intrarea și ieșirea din filtre, precum și la ieșirea din pompă.

Bancul de încercat pompe și filtre de ulei cuprinde următoarele părți principale: electromotorul (1), variatorul de turație (2), roata de comandă a variatorului de turație (3), suportul pentru pompe (4), suportul pentru filtre (5), pompa de încercat (6), filtrul de încercat (7), debitmetrul pentru pompa (8), debitmetrul pentru filtru (9), indicatorul de debit pentru pompe (10), indicatorul de debit pentru filtre (11), manometrele 12, 13, 14, tahogeneratorul (15), indicatorul de turație (16), robinetul cu trei căi (17, 18 și 24), lămpile de semnalizare (19), rezervorul (20), cadrul suport (21), intrerupătorul elec-

tric (22), inversorul de curent (23) și capacul rabatabil (25).

Durata de încercare a unei pompe și a filtrelor de la un tractor este de 40 minute, din care 4 minute bancul lucrează la turația maximă.

Prin folosirea acestui nou utilaj în atelierele

care repară tractoare se va îmbunătăți substanțial calitatea reparațiilor și, deci, se va mări durata de funcționare a tractoarelor între două reparații.

Ing. I. URSU
Trustul uzinelor de reparații

INVESTIGÎND PROBLEMELE FERMEI

Constatări privind activitatea sindicală într-una din fermele I. A. S. Găești, județul Dimbovița

Ferma unei întreprinderi agricole de stat, cea de la Petrești a I. A. S. Găești, județul Dimbovița, pe care o vizitez în după-amiază aceasta însoțită de primăvară, prezintă toate virtuțile unui loc de muncă complex, bine organizat, unde oamenii aflați la treburi îndeplinesc cu precizie rolul micilor piese ale unui ceasornic. Este o fermă cu profil zootehnic, în cadrul căreia se cresc 1400 de taurine — din care 728 vaci cu lapte — și 630 de ovine, din care 360 oi-mame. Pentru asigurarea furajelor necesare sînt cultivate anual 200 de hectare cu lucernă, 73 ha cu borceag, 200 ha cu porumb-siloz. Din totalul de 473 ha ale fermei, 370 ha sînt irigate, fapt ce cheazăuiește o producție bună de masă verde.

Intovărașit de ingineră Niculina Bui-daș, șefa fermei, umbliu pe la grajduri și padocuri, stau de vorbă cu oamenii, pentru a depista în ce măsură activitatea sindicală îi ajută să-și rezolve cu operativitate problemele pe care le ridică zilnic procesul de producție, care e grija ce se acordă condițiilor de muncă și de trai.

Ioana Apostol, pe care o găsim într-un padoc, îngrijește de 45 de vitele. Ne mărturisește că experiența pe care a căpătat-o în ultimii ani o ajută în mare măsură să se descurce, atunci cînd se ivesc unele mici neajunsuri de ordin organizatoric, cum ar fi neaducerea la vreme a furajelor sau nerepararea operativă a unor utilaje mărunte. Ioana Poruzan, vecină de grajd, alți doi îngrijitori, Gheorghe D. Pană și Jeremia Enache (pe care-l aflui tocmai „servind“ lucerna verde animalelor) confirmă că în general conducerea fer-

mei se îngrijește de asigurarea hranei animalelor și menținerea în stare de funcționare a utilajelor destinate micii mecanizări la grajduri.

Cînd fi am ca interlocutori pe mulgătorii Stelian M. Pădureanu, Marin Drăgănescu, Constantin Mihai și Constatin I. Preda, încep să sesizez însă destule neajunsuri la ambele capite ale amintite mai sus — problemele producției și ale condițiilor de trai. Constat, de pildă, că rația întocmită pentru vacile de lapte cam oscilează de la un îngrijitor la altul, deși e vorba de vaci cu aceeași producție. Unii mulgători introduc în rații și tăieței de sfeclă, alții nu, unii „precizează“ unele ore pentru muls (ora 5 dimineața și ora 17 după-amiază), dar alții „optează“ pentru ora 6 dimineața și 18 d. a. Unii îngrijitori au haine și încălțăminte de protecție, alții nu, fapt pe care-l constat și cînd stau de vorbă cu cei opt muncitori de la moara cu ciocănele a fermei, sau cu cei de la lăptărie.

O explicație a nepotrivirii orelor de lucru între unii muncitori și alții constă în aceea că, mulți din cei 107 „permanenți“ ai fermei sînt navetiști.

— Eu locuiesc în satul Ragu, aflat la 5 km de aici, mărturisește mulgătorul Constatin I. Preda.

— Și cum procedezi ?
— Vin dimineața la program, pe la ora 11,30 mă inapoiez în sat și iau masa, revin la lucru, apoi seara, după programul de furajare și muls, pornesc spre casă. În total 20 de kilometri pe jos, zilnic...

— Nu-i oboseitor ?
— Ne-am învățat, pe iarnă, la intervenția grupei sindicale, ni s-au pus la dispoziție de către fermă o remorcă

trasă de un rutier, dar acum ni s-a spus că drumurile sînt bune...

Șefa fermei justifică această situație în felul următor: „Avem dormitoare bune și cantină. Orice muncitor permanent își pot vedea de treburi, fără să fie nevoit să se deplaseze în alt sat, decît la sfîrșitul săptămînii. Dacă cineva ar locui nu la 5 ci la 10 kilometri de aici, ar mai face patru drumuri pe zi“ ?

Se pare că de data aceasta dreptatea e de partea fermierei.

Trebuie notat că unora dintre salariați, cum sînt magazinerul Moise Mățăoanu ori brigadierii Alexandru Bică și Niculaie Mircea li s-au asigurat într-un bloc nou construit apartamente moderne. Totuși, mă gîndesc că dacă în grupa sindicală s-ar dezbate cu regularitate, lunar, pe lîngă problemele de producție (inclusiv inadvertențele amintite în ce privește rațiile) și cele legate de condițiile de participare la lucru, deci chestiunea orelor de program s-ar putea găsi unele soluții ca transportul muncitorilor navetiști să se facă și acum, vară, cu ajutorul fermei.

Fiind privite formal, adunările sindicale nu contribuie în prezent nici la organizarea unei activități culturale eficiente, mobilizatoare. Gazeta de pe rețea stă goală, de multă vreme. Există amenajat un club (dotat între altele cu televizor) dar cărțile de la biblioteca respectivă nu au mai fost imprumutate de multă vreme. Biblioteca- rul Niculaie Mircea are în această privință o funcție pur... scriptică.

— Se pot totuși cumpăra unele volume noi de specialitate și beletristice ?
— Firește, fonduri există, sună răspunsul, prompt.

Atunci ce lipsește ? Iată ce : organizatorul grupei sindicale, tehnicianul Ștefan Chivu, lucrează la punctul Ragu al fermei, situat, așa cum aminteam, la o distanță de 5 km. Firește, e greu de imaginat o bună activitate sindicală fără ca organizatorul grupei să se afle în mijlocul salariaților.

Cred că sînt destule motive întemeiate ca în cel mai scurt timp comitetul sindicatului de la I.A.S. Găești, de comun acord cu consiliul de direcție al unității, să găsească rezolvarea ce se impune pentru înlăturarea acestei anomalii organizatorice.

Cînd și organizatorul grupei sindicale se va afla permanent în fermă, poate se va trece și la înlăturarea altor neajunsuri care dăinuie încă în fermă.

Ion DRINCU

BREVIAR JURIDIC

Concedii fără plată și de studii

În multe din scrisorile primite în ultima vreme de la cititorii noștri se pune întrebarea dacă, față de prevederile Hotărîrii nr. 1019/1967 a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la Reglementarea programului de muncă, întărirea disciplinei în întreprinderi, ministere, instituții centrale, consilii populare și organizații obștești, se mai acordă concedii fără plată.

De la început am vrea să facem precizarea că pînă în prezent acordarea concediului fără plată nu este reglementată de lege, dar nici nu este interzisă. Practica a consacrat existența concediilor fără plată, iar unele acte normative îi recunosc existența în mod incidental. Astfel, Decretul nr. 285/1960 privind acordarea alocației de stat pentru copii prevede în art. 7, că alocația de stat nu se acordă pe perioada concediilor fără plată, cu excepția primului concediu pe o durată de pînă la 15 zile în cursul unui an calendaristic. Tot de concediu fără plată se amintește și în art. 2, al. 3 din Hotărîrea nr. 880/1965, care arată că dacă incapacitatea temporară de muncă s-a ivit în timpul concediului de odihnă sau a concediului fără plată, ajutorul se acordă numai în cazul cînd angajatul a fost internat într-o unitate medico-sanitară, sau dacă orga-ul medical i-a prescris un concediu mai mult de 7 zile.

De asemenea, de concediu fără plată se menționează și în H.C.M. nr. 252/1967, republicat în Buletinul Oficial nr. 17—18 din 1 februarie 1969, care, în art. 29 litera c, prevede să se considere vechime în muncă și timpul cît angajatul se află în concediu fără plată de cel mult 30 de zile într-un an calendaristic.

Se poate acorda concediu fără plată de la o zi pînă la cel mult 3 luni. Deducem aceasta, interpretînd art. 20 lit. h din Codul Muncii, care prevede că în cazul în care angajatul lipsește de la lucru mai mult de trei luni, din cauza pierderii capacității sale de muncă, i se poate desface contractul de muncă. Față de această precizare, considerăm că nici concediul fără plată nu poate fi acordat pe o durată mai mare, în asemenea situații putîndu-se considera că postul nu este necesar unității.

În concluzie, acordarea concediilor fără plată este un atribut al conducerii fiecărei organizații socialiste care, în raport de sarcinile de producție și motivele foarte importante ale angajatului, poate să-i acorde sau nu acestuia concediul fără plată solicitat.

Legat de această problemă, a concediilor fără plată, este cazul să amintim că asemenea concedii se acordă, potrivit H.C.M. nr. 1052/1962, modificat prin H.C.M. nr. 1190 din 29 mai 1967, și angajaților care studiază la curs seral, pentru pregătirea și prezentarea la examenul de bacalaureat. Durata concediului fără plată în asemenea situații este de cel mult 30 de zile, și ei se acordă o singură dată. De asemenea, elevii înscriși în învățămîntul de cultură generală fără frecvență pot obține un concediu de studii fără plată de 30 de zile calendaristice anual, în afara concediului de odihnă, pentru prezentarea la examene. Pentru fiecare clasă se acordă, la cerere, un singur concediu, esalonat sau integral.

Angajații care sînt studenți, înscriși în învățămîntul superior seral sau fără frecvență, pot primi un concediu fără plată de pînă la 30 zile calendaristice anual, care se poate acorda, la cerere, esalonat sau integral, pentru prezentarea o singură dată la concursul de admitere, la examenele pentru promovarea fiecărui an de studii și la examenul de licență.

Concediul de studii se acordă numai pe bază de cerere scrisă și a dovezilor de la școala sau facultatea respectivă.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Tehnicianul de la Vrănești

cînd pe uriașa harpă de spăleri soarele parcă revarsă o simfonie de lumini.

— De cînd practicați meseria ?

— De șapte ani, de cînd am terminat școala tehnică de la Curtea de Argeș. Am avut noroc ca, după aceea, aici la stațiune, să încep pe mina unui mare meșter vitier. Căci, după cum poate ați aflat, inginerul Bahrin, șeful fermei noastre, e fruntaș al recoltelor mari de mai bine de 12 ani. Anul trecut, bunăoară, n-a fost prea prielnic viilor. Aveam plan mare, 6650 kg de struguri la hectar, pe cele 10 de hectare de vie pe rod ale fermei și 25 kg de mere de fiecare pom, pe cele 30 hectare de livadă. Îndrumați de șeful fermei, noi am muncit temeinic, aplicînd la timp și corect toate lucrările. Rezultatul : o recoltă de 10200 kg de struguri la hectar și cite 75 kg de fructe de fiecare pom. El a situat ferma noastră în fruntea celorlalte unități, în cadrul întrecerii socialiste organizată de comitetul sindicatului. De altfel, trebuie să relev că în activitatea noastră de zi cu zi simțim din plin prezența și sprijinul organizației sindicale, zîit în privința asigurării unor bune condiții de muncă, cît și în domeniul ridicării necontenite a nivelului de pregătire profesională a fiecăruia dintre noi. Avem un colectiv de salariați permanenți bine încheiat, iar cînd în munca noastră se ivesc o greutate, grupa sindicală, șeful fermei, sînt totdeauna gata să ne acorde ajutorul necesar.

În viile fermei Vrănești, din cadrul Stațiunii experimentale Ștefănești-Argeș, lucrările de primăvară erau în toi. Tehnicianul horticol Ion Droc, în urma unui grup de tăietori, controla cu grijă fiecă butuc. Privindu-l cu cîtă atenție urmărea această lucrare, mi-am amintit cuvintele pe care șeful fermei, inginerul Dumitru Bahrin, mi le spusese ceva mai înainte despre tînărul tehnician.

— E un băiat de viitor. Pri-ceput, harnic și mai ales deosebit de conștiincios în tot ce face. În munca noastră primează calitatea. Dacă un butuc de vie nu-i tăiat corect, cu atenție, acum cînd de fapt se pune temelia recoltei viitoare, tot restul muncilor, ori cît de bine executate, rămîne fără rezultat. Și în această privință trebuie apreciat că tînărul tehnician Droc face de ani de zile lucrări de cea mai bună calitate.

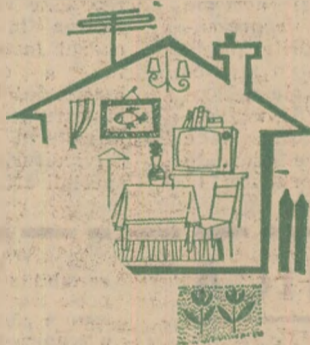
Îl privesc muncînd, acum

I. TERBESCU

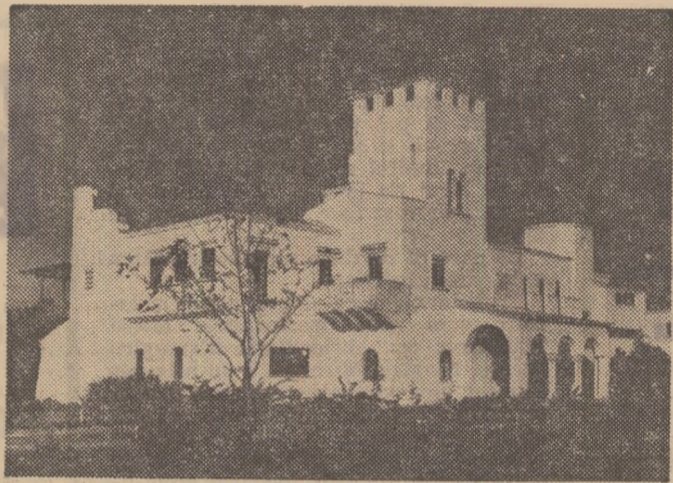
ASIGURAREA COMPLEXĂ A GOSPODĂRII

CUPRINDE :

- BUNURILE DIN GOSPODĂRIE (mobilă, îmbrăcăminte, încălțăminte, covoare, combustibil, obiecte de bucatărie, frigider, televizoare, radio, mașini de cusut etc.) aparținînd asiguratului, membrilor familiei sale, precum și altor persoane, dacă bunurile respective se află în folosința sau în păstrarea asiguratului sau a membrilor familiei sale. Sînt cuprinse în asigurare și bunurile luate în deplasare (pentru o valoare reprezentînd 20% din suma asigurată înscrisă în contract) ;
- ASIGURATUL ȘI SOȚIA SA, pentru urmările diferitelor accidente întimplute la domiciliu ;
- DESPĂGUBIRILE CIVILE ce le-ar datora persoana asigurată și membrul familiei sale în calitate de locatari față de proprietar, precum și cele datorate terților pentru unele pagube și accidente la domiciliul asiguratului.

Ne-am obișnuit și ne place să-i dăm acestui lăcaș, situat nu departe de una din porțile aeriene ale Capitalei, denumirea de Casa agronomului. Ne-am obișnuit pentru că, din 1953, de la constituirea sa, a trecut un interval destul de bun de timp. Ne place să-i spunem așa fiindcă, de ani și ani, prin caracterul său, instituția statornică aici își aduce o contribuție din ce în ce mai mare la promovarea progresului tehnic în agricultură, înarmându-i pe specialiști și pe ceilalți lucrători din acest important sector al economiei naționale cu tot ceea ce știința și tehnica agricolă reușesc să găsească. Cifrele sînt atotgrăitoare în această privință.

LA BĂNEASA, într-un punct de dispersie a noului denumit CAȘA AGRONOMULUI

De la înființare și pînă în prezent, Casa agronomului de la Băneasa, devenită un fel de nouă Alma-Mater, a atras către sine, ce-i drept pentru perioade nu prea îndelungi de vreme, mai bine de 60 000 de cadre din agricultură, în marea lor majoritate agronomi, horticultori, zootehniști, medici veterinari. Fi-rește, pentru volumul mare de cunoștințe difuzate prin intermediul său, multe din ele abia trecute dincolo de pragul laboratorilor sau al cîmpurilor experimentale, nu putem găsi o unitate adecvată de măsură. Cert e că ele toate — cunoștințe, metode, tehnologii noi — se regăsesc în nivelul tot mai înalt de organizare a producției și a muncii din fiecare unitate, în sporurile tot mai mari de recoltă obținute de la un an la altul. Și fiindcă tot am început să evidențiem unele rezultate, apoi trebuie să recunoaștem că aici, la Casa centrală a agronomului s-au înfăptuit niște lucruri cu titlu de „unicat” pe țară. Vom aminti, de pildă, că, în urmă cu 14—15 ani, aici și-au făcut adevărata „ucenicie” cei care astăzi sînt veritabili maeștri în acțiunea de însămînțări artificiale la animale. De asemenea, tot instituția sus-amintită a organizat, pentru prima oară în țară, folosind specialiști interni, un curs de inițiere în practica sexării puilor de o zi, operație migăloasă și greu de deprins, dar care are o mare însemnătate economică. După șase luni de instruire teoretică și practică, cele 23 de tinere care au urmat acest curs efectuează în prezent, cu rezultate dintre cele mai bune, lucrarea respectivă în cadrul marilor stații de incubație.

Am poposit la acest important centru al propagandei tehnice agricole într-una din dimineațele acestui capricios început de mai. Ce-i drept, n-am mai aflat aici, ca-n alte dăți,

activitatea intensă caracteristică sezonelor mai puțin împovărate de muncile cîmpului.

— Totuși, ne spune *ing. Mihai DINU*, directorul unității, spre a imprima un caracter de continuitate activității noastre, în aceste perioade organizăm instruirea, cursuri, pentru lucrători din sectoare ale agriculturii nelegate strict de muncile la zi. Pînă de curînd, bunăoară, au fost aici medici veterinari de la circumscripții și laboratoare, specialiști din rețeaua de selecție. Acum, în serii de 7—14 zile, se face instruirea tehnicienilor și laboranților de la întreprinderile de valorificare a cerealelor. Și chiar azi am primit o nouă „ofertă”, pentru organizarea unui curs cu aprobatorii din domeniul producerii de semințe.

— Ar fi interesant de subliniat, intervine în discuție *ing. Maria IONESCU*, conducător tehnic al Casei agronomului, că în ultima vreme se caută pe toate căile ca instruirile teoretice să fie însoțite de demonstrații practice, în cadrul unor unități agricole dintre cele mai reprezentative. La cursurile ținute în iarna aceasta cu inginerii din cooperativele agricole în probleme de legumicultură, de exemplu, unde principalele teme abordate au fost cele referitoare la

tipurile și soluțiile constructive de sere și solarii, sistemele de încălzire, ventilație, irigație, materialele noi de construcții, organizarea și tehnologia de producere a răsadurilor etc., un punct „forte” al programului l-au constituit vizitele de documentare făcute la institutul de cercetări de resort, precum și la serele de la Popești — Leordeni, „30 Decembrie” și altele.

— De altfel, precizează directorul instituției, se intenționează ca pe viitor să se stabilească anumite unități, pe profile, ca centre permanente de instruire practică, cu care casele agronomului să încheie contracte, unde specialiștii și ceilalți lucrători din agricultură să ia parte la un întreg ciclu de producție. Ar fi, după părerea mea, forma ideală de însușire și promovare a noului, de specializare a oamenilor.

Reținem și o altă idee, ce-i drept nu nouă, dar care aici, la Casa centrală a agronomului se pare că în ultima vreme își găsește tot mai mult materializarea. Este vorba de valorificarea la maximum, în cadrul instruirilor care se fac, a cunoștințelor și materialului documentar cu care cadrele trimise de Ministerul Agriculturii și Silviculturii se întorc de la specializările făcute în

străinătate. Lista mare de astfel de specialiști pe care instituția amintită i-a folosit, ca și inițiativa de a sprijini în această privință și unele case ale agronomului județene ni se par demne de relevat. De asemenea, consemnăm grija existentă pentru completarea „la zi” a fondului documentar (biblioteca dispune de peste 14 000 de volume de specialitate) ca și cea pentru organizarea unui laborator agricol corespunzător.

— Părerea mea este că o casă a agronomului fără o bibliotecă și un laborator adecvate — spune *ing. Dinu* — nu-și poate înfăptui nici pe departe menirea. Căci pe lângă instruirile organizate, aici specialiștii trebuie să găsească orice sursă de documentare tehnică. Nici nu vă puteți închipui, de pildă, câtă satisfacție am avut într-una din zile, nu de mult, cînd *ing. Neculce Sobieschi*, de la o cooperativă de prin jurul Mediașului, a venit la noi și ne-a solicitat să-l sprijinim pentru a se documenta în privința culturii legumelor în solarii și sere. Pe lângă cele puse la dispoziție aici, l-am dus la Centrul de informare și documentare pentru agricultură și silvicultură, la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură, la cooperativa agricolă din Otopeni și în alte locuri unde am considerat că-și poate completa cunoștințele. Cît privește laboratorul, adesea sîntem solicitați să-l punem la dispoziția unor specialiști din unități pentru a efectua diverse analize cerute de nevoile producției. De aceea, cred că, pînă vom ajunge ca astfel de bibliotecă și laboratoare să existe în fiecare unitate agricolă, este bine să fie ajutate toate Casele agronomului județene să și le organizeze. Or, trebuie spus că dacă în unele județe, cum sînt Cluj, Vrancea, Ilfov, Timiș, Vîlcea și alte cîteva, se face din plin simțit acest ajutor, mai sînt și locuri unde casele agronomului nu reușesc să-și ducă așa cum se cuvine activitatea.

Notăm observația și o facem publică, cu speranța că factorii de răspundere, de al căror sprijin depinde bunul mers al caselor agronomului, vor acorda un plus de atenție acestor instituții, menite să contribuie nu numai la promovarea progresului tehnic, ci la înșeși însușirea și transpunerea în fapt a orientărilor noi, de natură organizatorică sau economică, pe care partidul și statul le indică în vederea continuei ridicări a agriculturii noastre socialiste.

P. VOICULESCU

POȘTA REDAȚIEI

Dr. Vasile ARSINTESCU — medic veterinar la Circumscripția Baba Ana, județul Prahova:

Nefiind gestionar de bunuri, nu sîntez obligat să semnez în toate cazurile procesele verbale de ieșire a bunurilor din inventar. Totuși, în situațiile în care ieșirea bunurilor (animalelor) din inventar trebuie să angajeze un aviz sanitar-veterinar atunci, legal, va revine această obligație. În cazul în care doriți și alte detalii, vă rugăm să vă adresați direcției sanitar-veterinare din M.A.S., care ne-a furnizat, de fapt, și aceste indicații.

Ing. Ioan A. TOMA — C.A.P. Birghiș, județul Sibiu:

Fiind absolvent al Institutului Agronomic promoția 1969, provenit din cîmpul muncii, puteți primi salariul brut de 1 720 lei lunar prevăzut de H.C.M. nr. 1929/1969 pentru inginerii aflați în al doilea an de activitate. Această reglementare este stabilită pentru absolvenții care au o vechime ca angajați de cel puțin 12 luni înainte de a urma facultatea. Datorită acestui fapt, aceștia sînt scutiți de a mai efectua primul an ca stagiați (cu salariul de 1 410 lei lunar).

Pentru inginerii șefi care nu îndeplinesc condițiile de stagiu, problema este în curs de reglementare.

Ing. Marin C. STOIAN — C.A.P. „Drumul lui Lenin”, comuna Bîrca, județul Dolj:

Cu adresa Ministerului Agriculturii și Silviculturii nr. 40508/4.III.1970 s-au transmis direcțiilor agricole județene limitele de punctaj pentru gradarea fermelor și salariile tarifare ce revin șefilor de ferme din C.A.P.

La fermele de gradul I, cu peste 1 500 puncte, salariul tarifar în funcție de fermă este prevăzut în clasele de salarizare 23—30, respectiv 2 200—3 100 lei.

Un grup de ingineri agronomi din județul Dolj:

Specialiștii din C.A.P. au dreptul la sporul de vechime și premiile pe anul 1969 cuvenite pentru perioada 1 ianuarie — 31 octombrie 1969, conform reglementărilor respective privind acordarea acestor drepturi valabile pînă la aplicarea noului sistem de salarizare. În acest sens, s-au dat indicații direcțiilor agricole județene.

Jean PRAJEA — Turnu Severin, județul Mehedinți:

Fostele școli tehnice de 4 ani nu se echivalează cu școlile medii. Absolvenții acestor școli se pot încadra în agricultură în funcții pentru care se cer studii medii.

Ana I. BIVOLARU — comuna Sîsești, județul Mehedinți:

Conform statutului C.A.P. de vi s-a repartizat o suprafață de 0,15 ha pentru lot de folosință, astfel încît nu puteți deține o suprafață mai mare.

Ion, Gh. NIJA — comuna Florești, județul Mehedinți:

Funcția de tehnician pomicol deținută de dumneavoastră se încadrează în grupa a III-a de muncă, în vederea pensionării.

În ce privește celelalte întrebări vă comunicăm următoarele:

Nu puteți beneficia de spor de toxicitate și nici de concediu suplimentar de odihnă, deoarece nu vă desfășurați activitatea permanent în locuri de muncă cu condiții deosebite, prevăzute de reglementările în vigoare.

La calculul indemnizației pentru concediul de odihnă nu se iau în considerare premiile acordate salariaților întreprinderilor agricole de stat pentru depășirea planului de beneficii (sau economii la dotația de stat).

Dumitru RADU — comuna Vinuș de Jos, județul Alba:

Odată cu începerea anului universitar 1969/1970 au fost înființate secții de subingineri în domeniul îmbunătățirilor funciare și cadastru. Aceste secții au durata de scolarizare de doi ani și jumătate. Ele funcționează la Institutul de construcții din București, Institutele politehnice din Iași și Timișoara. Secțiile de subingineri pentru specialitatea cadastru funciar își desfășoară activitatea la Institutul de construcții din București.

VITRINA TEHNICĂ

METISARI INDUSTRIALE LA PORCI

Autorii, A. Raita și I. Tolea, se ocupă în primul rînd de factorii genetici care stau la baza încrucișărilor, după care trec în revistă principalele rase de porci folosite la încrucișări pentru producerea porcului de carne (rasele Duroc, Hampshire, Yorkshire, Chester-White, Pietrain Wesscx, Marele negru). În continuare, sînt expuse unele metode pentru creșterea porcilor și metisările efectuate în fermele agricole de stat. Alte capitole ale lucrării se ocupă de practica metisărilor în țări cum sînt Franța, Marea Britanie, S.U.A., Belgia.

Trecînd la programul acțiunii de selecție și încrucișări pentru ameliorarea porcilor din fermele I.A.S., lucrarea se oprește mai îndelung asupra acestei acțiuni în complexele industriale și în fermele de producție din sectorul gospodăresc.

În ultimele pagini este expusă eficiența economică a metisărilor.

Lucrarea a apărut în colecția „În sprijinul specialiștilor din agricultură” a Editurii Ceres.

GHID PENTRU LABORATOARE DE MICOLOGIE ȘI BACTERIOLOGIE

Micologia și bacteriologia agricolă își axează cea mai mare parte din activitate pe cercetări de laborator. Creșterea și înmulțirea microorganismelor, stabilirea ciclului lor vital, relațiile cu planta gazdă, patogenitatea și

variabilitatea genetică și ecologia lor, și multe alte aspecte legate de viața și de activitatea acestor organisme asupra plantelor, se determină în laborator, folosindu-se o tehnică corespunzătoare scopului urmărit.

În lucrarea dr. doc. Ana Hulea, apărută în Editura Ceres, primele capitole sînt destinate prezentării aparatului și utilajelor de laborator, pregătirii sticlăriei și materialelor pentru lucru și precizării mediilor de cultură și preparării lor.

În încheierea cărții — completată cu numeroase desene și tabele — se arată cum se conservă plantele infectate de ciuperci patogene și cum se organizează selecții, dîndu-se totodată o serie de metode și rețete practice necesare laboratoarelor de microbiologie.

AMESTECURI FURAJERE ÎN SISTEM GOSPODĂRESC PENTRU PORCINE ȘI PASĂRI

Inginerul Tudor Virgil, autorul acestei lucrări apărută în Editura „Ceres”, subliniază în primul rînd importanța folosirii amestecurilor de furaje concentrate în hrana porcilor și păsărilor.

După ce sînt indicate produsele folosite în alcătuirea amestecurilor respective și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească încaperile destinate depozitării furajelor și procesului tehnologic, se expun amănunte cu privire la modul de recepție și apreciere tehnică a furajelor, manipularea produselor și condiționarea materiei prime.

Capitole separate sînt consacrate problemelor măcinării și autorizării preparării amestecurilor. În încheierea lucrării autorul oferă 33 de exemple eficiente de amestecuri.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 17 - 23 mai

RADIO

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICA: programul I: Oră satului - 7.15. In fiecare zi de lucru: programul I: Jurnal agrar - 5.30.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 7.45; 11.15; 14.00; 15.55; 20.10; 22.30; programul II: 14.30; 17.00; 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.10; 9.42; 13.15; 15.55; 18.50; 19.20; 20.25; 21.00; 21.45; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 9.12; 13.00; 17.00; 20.00; 21.17; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 11.10; 14.03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.15; 13.22; 15.00; 16.50; 18.30; 20.25; 21.50; 22.30; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 17.00; programul III: 16.54.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 11.20; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.55; 11.00; 14.03; 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.30; 15.30; 17.00;

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 11.05; 12.30; 13.45; 14.50; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.00; 13.03; 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 16.20; 18.30; 20.25; 21.35; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 14.30; 15.30; 17.00; 22.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.10; 14.03; 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.30; 12.15; 13.22; 14.00; 16.50; 18.03; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.50; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.00; 11.40; 15.00; 17.00; 22.00; programul III: 18.48.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.35; 20.10; programul II: 6.00; 11.20; 14.03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 9.50; 10.30; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-3.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00;

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.06; 12.30; 15.00; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.30; 13.00; 17.20; 18.00; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.05; 11.05; 12.15; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 7.10; 10.30; 11.20; 14.03; 17.35.

TELEVIZIUNE

DUMINICA: Programul I: 8.20 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 8.30 - Gimnastică și muzică; 8.40 - Matineu duminical pentru copii și școlari; 10.00 - ORA SATULUI. Din cuprins: ● Calendarul agricol ● In prima urgență: întreținerea culturilor ● Este timpul însămînțării hibridilor ● A început recoltarea în solarii ● În băncile clasei a VIII-a Transmisiune directă din Bucium, județul Iași de la întâlnirea intelectualilor comunei cu viitorii absolvenți ai școlii generale. Profesiile de azi și de mâine ale satului românesc ● Gospodarii din Tebea: semnele civilizației socialiste dau noi dimensiuni traiului și muncii țărănimii din Zarand ● Muzică populară românească; 11.15 - Concert simfonic; 12.00 - De strajă patriei; 12.35 - Emisiune în limba maghiară; 13.35 - Inchiderea emisiunii de dimineață; 15.55 - Deschiderea emisiunii de după amiază: ● Microavanpremieră ● Campionatul mondial de baschet masculin S.U.A. - Uruguay. Transmisiune de la Ljubljana; 17.30 - Călătorie în lumea desenului animat; 18.00 - Film serial "Oliver Twist" (IX); 18.30 - Noutăți cinematografice; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Rapsodia română. Anotimpurile vieții - montaj folcloric; 19.50 - Moisei - un sat monument; 20.10 - film artistic: „Corsarul”; 22.05 - Muzică și dans în sunet și lumină; 23.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.15 - Inchiderea emisiunii programului I. Programul II: 20.10 - Seară de teatru: „Regele Lear” de W. Shakespe-

are; 22.25 - Român folieon: „Portretul unei doamne” (reluarea episodului III); 23.10 - Inchiderea emisiunii programului II.

LUNI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 - Emisiune pentru tineret; 18.30 - Concert de muzică corală românească contemporană; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Calitatea văzută de aproape; 19.35 - Pe strune de chitară... Muzică ușoară în interpretarea formației „Savoy” și a solistelor Lili Bulaeși și Gabriela Teodorescu; 19.50 - Reflector; 20.00 - Roman folieon: „Portretul unei doamne” (V); 20.45 - Steaua fără nume. Prezintă Dan Desliu; 21.35 - Scena. Ce se joacă în orașele fără teatru? Raid-anchetă în orașele: Rm. Vilcea. Tg. Jiu. Caracal. Slobozia. Buzău. Sighișoara. Tecuci; 22.0 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 - Campionatul mondial de baschet masculin: Brazilia - Iugoslavia. Transmisiune de la Ljubljana.

MARTI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 - Lumea copiilor; 18.30 - Tinere talente. Muzică populară; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - La volan - emisiune pentru conducătorii auto; 19.35 - Ce știm și ce nu știm despre om? Fizic, biologic, psihologic; 20.00 - Seară de teatru: „Nepotul lui Rameau” de Diderot; 22.15 - Teleglob - Columbia; 22.40 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 - Catalog și recolte. Emisiune pentru tineret; 18.30 - Actualitatea muzicală; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Actualitatea în economie; 19.45 - Campionatul mondial de baschet masculin: U.R.S.S. - S.U.A. Transmisiune de la Ljubljana; 20.30 - Telecinemateca: „Noaptea amintirilor” cu Jean Gabin, Jules Berry, Arletty; 22.05 - Ora editorului; 22.30 - Spectacol muzical prezentat de cîntărețul de muzică ușoară Andy Williams; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 16.40 - Deschiderea emisiunii: ● Microavanpremieră ● Campionatul mondial de baschet masculin: Cehoslovacia - Brazilia. Transmisiune de la Ljubljana; 17.35 - Emisiune în limba maghiară; 18.05 - Film serial: „Oliver Twist” (XI); 18.35 - Mult e dulce și frumoasă...; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Fantezii pentru orgă de Valentin Greff. Interpretază Horst Gehann; 19.35 - Reflector; 19.45 - Anunțuri - publicitate; 19.50 - Stagiune lirică TV: „Traviata”, operă de Giuseppe Verdi; 21.20 - Ancheta TV. Cazu George (Din culisele contraespionajului); 21.50 - Avanzpremiera; 22.05 - Actualități literare; 22.25 - Muzică ușoară interpretată de Karel Gott; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 - Film artistic: „Căsătorie pripită”; 21.15 - Poezii în studio; 21.30 - Seară de balet: „Bolero” de Ravel; 21.50 - Film serial: „Rocambole”. Reluarea episodului II.

VINERI: 17.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 17.05 - Teleșcoală; 18.00 - „Copiii vă așteaptă”; 18.30 - Muzică populară la cererea telespectatorilor; 18.45 - Calitatea văzută de aproape. Reportaje filmate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Varianta la o doină; 19.40 - Reflector; 19.50 - Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică; 21.00 - Film artistic: „Totul de vinzare”; 22.35 - Cadran. Emisiune de actualitate internațională; 23.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE

SIMBATA: Programul I: 17.00 - Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră. 17.05 - Emisiune în limba germană; 18.05 - Bună seara, fete! Bună seara băieți!; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Desene animate; 19.30 - Tele-enciclopedia; 20.30 - Film serial: „Rocambole” (III); 21.10 - „O sută de clipe într-o secundă”; 21.20 - Profil pe 625 de linii; 22.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 - Campionatul mondial de baschet masculin: Iugoslavia - S.U.A. Transmisiune de la Ljubljana; 23.00 - Valurile Dunării. Itinerar muzical - coregrafic Programul II: 20.30 - Mozaic cinematografic; 21.30 - Seara melomanului; 21.50 - Actualități literare; 22.10 - Film serial: „Riul întunecat”. Reluarea episodului V.

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI

BUCUREȘTI

produce insecticidele:

DETOX 5 - pulbere

combate puricele cînepii, inului, sfelei; fluturele alb al verzei, puricele de pămînt, molia și musca verzei, gîndacul ovăzului, viespea rapiței, lăcusta marocană, călătoare și de pășune; de asemenea, gîndacul ghebos, gărgărița mazării, omida capsulelor de bumbac, gîndacul de Colorado etc.

DETOX 25 - lichid

uleios distruge: ploșnița, gîndacul roșu și lucios al rapiței, eudemiusul și cochilusul viței de vie, gărgărița florilor de măr, a caisului și a mugurilor, omida păroasă a stejarului și a dudului, gărgărița frunzei de lucernă, a sfelei și gîndacul de Colorado.

OMICID 13 - soluție

combate dăunătorii din silvicultură și un mare număr de insecte și omizi nefolositoare.

Aceste insecticide fiind toxice pentru om, se va evita contaminarea cu alimentele și contactul pielii și a echipamentului de protecție. De asemenea, după folosire, mîinile se vor spăla obligatoriu cu apă și săpun.

Comenzile se vor adresa Uzinelor Chimice „9 Mai”, Bd. Ion Șulea nr. 246, sectorul 4, București.

STINGEREA INCENDIILOR LA REZERVOARELE DE COMBUSTIBIL ȘI BATALURI CU PRAF UNIC

Se întrebunțează în generatoarele de spumă „CHIMICA”, în instalațiile fixe și semifixe de stîns incendii. Livrarea se face pe bază de comandă, în bidoane de tablă de 20 kg.

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI, BD. ION ȘULEA NR. 246 - BUCUREȘTI, GARANTEAZĂ PRODUSUL 2 ANI DE LA DATA FABRICAȚIEI.

ANUNȚURI PUBLICITARE

Revista „AGRICULTURA” publică, alături de reclame, texte publicitare menite să înlesnească vânzarea, cumpărarea sau schimbul unor produse, materiale și utilaje între unități din agricultură și silvicultură, precum și alte anunțuri - operațiuni ce se desfășoară pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită), la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa:

Revista „Agricultura”, București, Piața Scînteii nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

C A L E I D O S C O P

Instantanee din natura patriei

● **CEL MAI „FRÎNĂ”** lanț de munți din lume este cel al Munților Carpați. Pe teritoriul țării noastre Carpații au trei schimbări de direcție.

● **IN DELTA DUNĂRII** pot fi întâlnite aproape 300 de specii de păsări diferite. Dintre acestea 74 sînt oasești pasageri, care trece sau clocește în Delta. De altfel, principalele și aproape ultimele colonii de pelicanii din Europa se află în Delta Dunării în două rezervații foarte întinse: Roșca Buhaiova-Hrebișca și Perișor-Zătoane însumînd 15 000 și respectiv, 14 000 de hectare.

● **IN CENTRUL** comunei Cașvana, județul Suceava, se află unul din cei mai vechi stejari din țara noastră. Sub acest stejar, care abia poate fi cuprins de patru oameni, a poposit, venind de la o bălăie, Ștefan cel Mare. Arborele este considerat monument al naturii, dar și al istoriei.

● **IN SEZONUL** rece se adăpostesc în țara noastră numeroase păsări venite din regiunile nordice. Astfel, lebăda cîntătoare se stabilește în Delta Dunării și pe lagunele dobrogene, gîștele (gîrlițele) pe toate apele din țară, dar mai ales pe Dunăre, gîșca cu gît roșu, în Lunca Dunării (cătrecă Călaruși mai ales), rațele pitice, în regiunile de șes.

● **LANTUL** de munți vulcanici care dublează spre vest creasta principală a Carpaților Orientali este cel mai lung din Europa.

● **LILIACUL** din văile Munților Apuseni, numit de moși „scrinte”, este rudă cu o specie de liliac care crește la mii de kilometri, în Himalaia. Este ceea ce botanicii numesc un „relict”, specie vegetală păstrată din era terțiară.

● **IN MLAȘTINA** de mușchi din Harghita, numită „Luci”, crește Mesteacănul pitic (Betula nana) în cel mai sudic punct al ariei sale mondiale (1 079 m). Tot la noi atinge înălțimea sudică a ariei sale mondiale așa-zisul Mesteacănul (Betula humilis), o specie bine distinctă de precedentă. El realizează această impresiionantă performanță această mlaștină de lângă Tușnad-Sat, aproape de Oit, la 637 metri altitudine.

● **IN LUMEA** confecerilor din masivul Făgăraș, „cei 4 frați” care străjuiesc poarta ce duce de la Cumpăna spre Valea Topologului, reprezintă patru brazi falnici crescuți din aceeași tulpină. Ei sînt... frați buni cu „cei 7 frați” din apropierea stațiunii Borsec, brazi înalți, din aceeași tulpină (fenomen unic în țară).

● **LINGA** Sebes, pe partea dreaptă a văii Secașul Mare, se află situată Ripa Roșie, un interesant monument al naturii. Desfășurată pe o lungime de 800 metri, Ripa Roșie impresionează prin măreția și multitudinea coloanelor de rocă, piramide, turnuri, minarete, poduri suspendate și alte forme sculpturale deosebit de frumoase. În plus, Ripa Roșie păstrează o vegetație specifică, compusă din flori rare ce aparțin epocilor reci, epocilor calde și uscate, ca și a celor ploioase din istoria pămîntului. Epocilor reci aparține jaleșul, iar celor calde și uscate: stejarii pufoși, otrățelul, picul crestat, garoafele etc.

Desen de Nic. NICOLAESCU

„LUMEA TĂCERII” NU-ȘI MERITĂ NUMELE!

Va amintiți de filmul celebrului oceanograf Jacques Yves Cousteau, intitulat „Lumea tăcerii”? Această lume silențioasă, universul subacvatic, un univers populat de ființe tăcute a inspirat titlul filmului. Imaginea este însă falsă. Ființele mării emit sunete. Pescarii de pe coasta apuseană a Africii cunosc acest lucru de veacuri și de aceea folosesc un instrument care seamănă cu o lingură mare din lemn pe care o introduc în apă. Lăpindu-și apoi urechea de extremitatea cozii „lingurii”, pescarul nu numai că percepe sunetele emise de bancurile de pești, dar este capabil să le și localizeze.

Este interesant de remarcat faptul că sunetele emise în „lumea tăcerii” nu depășesc granițele acestei lumi.

Cu ce emit peștii sunetele? Cercetări recente au arătat că sunetele grave sînt emise de vezicile înnotătoare, iar cele înalte prin frecarea dinților Jaringieni. Recepționarea sunetelor se face și ea cu ajutorul unor organe specializate. Rechinii, de pildă, sînt în stare să recunoască și să localizeze sunetele nu numai cu ajutorul urechii, ci și cu al unei multitudini de centri sensitivi situați pe așa numita linie laterală.

Studii mai aprofundate, efectuate asupra peștilor Damselfish, în largul insule-

lor Bahamas, au arătat că sunetele emise de aceștia constituie un adevărat limbaj, legat de diverse momente ale existenței animalelor: mîncare, fugă în fața unui pericol etc. Cercetătorii au întocmit chiar un „dicționar” al oceanelor.

Pe măsură ce această interesantă temă a atras tot mai mulți oameni de știință, au început să iasă la iveală adevăruri din ce în ce mai uimitoare. Astfel, s-a constatat că unele specii de animale marine înțeleg „limbajul” altora. Așa sînt rechinii care se hrănesc cu Damselfish: ei cunosc semnalele acestei specii. Așa se face că ori de cîte ori doctorul Arthur Myrberg, de la laboratoarele din Miami, a emis în apă sunete de o anumită frecvență, asemănătoare cu cele caracteristice peștilor Damselfish, exact după 11 secunde au apărut rechinii, în haite, gata să se repeadă asupra unei prăzi mai degrabă iluzorii. Experiența a fost repetată de multe ori și rezultatul, mai bine zis, reacția a fost aceeași.

Prin urmare „lumea tăcerii” nu-și merită numele. Printr-un efort poate brutal, dar irezistibil, oamenii de știință au smuls oceanelor această aureolă romantică, înlocuindu-o cu o imagine mai prozaică, dar nu mai puțin captivantă. De aceea, fără îndoială, regretele sînt de prisos.

DE LA LUME ADUNATE

42 DE ORE ȘI 42 DE MINUTE

Recordul vorbirii se află în permanență evoluție. Nu, nu este vorba despre darul de a vorbi frumos, convingător sau, pur și simplu, plăcut, ci de a vorbi mult și chiar mai mult decît... mult. Acest record aparține acum lui Elvio Nestor Bonfanti, eranie al postului de radio Neuquen argentinian, situat la 1270 km sud de Buenos Aires. El a reușit să vorbească fără întrerupere, în fața microfonului, 42 de ore și 42 de minute.

Vechiul record, aparținînd unui eranie de la Radio Monte Video se cifra la (numai) 30 de ore, ceea ce, vedeți dumneavoastră, e puțin...

FUSTELE ȘI... REPARTIȚIA CALORIILOR

Fustele foarte scurte, mini-jupele, au devenit atât de răspîndite încît nimeni, sau aproape nimeni nu se mai sesizează astăzi de traficul mai mult sau mai puțin grațios al coapselor golașe pe străzi. Dar iată că aceste obiecte cvasiinvestimentare, minijupele, au început să creeze probleme cu repercusiuni social-economice.

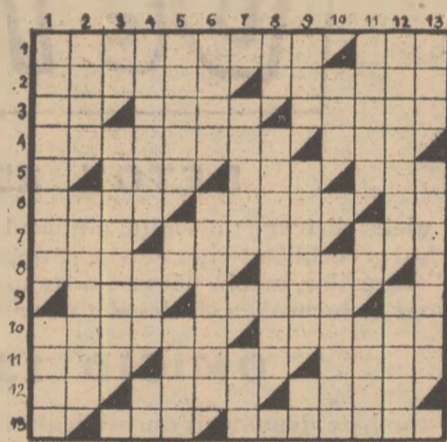
Vara, mai treacă-meargă. Iarna, însă, lucrurile se schimbă. În orice caz, această este concluzia unei firme vest-germane care a studiat problema în mod aprofundat. Studiul a constatat că femeile care poartă fuste ce se opresc la 20 de centimetri deasupra genunchilor se simt la largul lor atunci cînd temperatura camerei este de 21—23°, în timp ce cele îmbrăcate „normal” se mulțumesc cu 18°. De aici o economie sau, invers, o cheltuială în plus de combustibil!

La cît se cifrează această diferență? Înmulțim numărul femeilor cu numărul camerelor, împărțim la numărul tonelor de combustibil, la numărul caloriferelor și veți vedea ce iese...

Dar lucrurile nu se opresc aici. Firma petrolieră amintită afirmă că o femeie îmbrăcată cu fustă foarte scurtă cheltuiește, într-o încăpere, cu un sfert mai multe calorii decît cele îmbrăcate cu fuste mai lungi. Iată deci că problema se extinde și în sfera social-biologicului, ceea ce nu poate să nu dea de gîndit, mai cu seamă creatorilor de modă care au și găsit o soluție: maxi-jupele. Le-ați văzut cumva? Mult mai multă stofă — ce-i drept — dar calorii, o nimica toată!

● CUVINTE INCRUCIȘATE ●

MĂNUNCHI DE FLORI

ORIZONTAL: 1) Rege în lumea florilor — Floare scaldată în culori de asfințit. 2) Popoare de gîze în căutarea pulberii din flori — Covoare smălțuite cu flori multicolore. 3) Prinde floarea — Cele mai frumoase flori! — Potir de floare. 4) Albăstrele — O mare clădire milaneză. 5) Mii și mii de ani (pl.) — Răsărite din semințe! — Soc (reg.). 6) Masiv european — Blînda mioriță — Nucu Haralambie. 7) Nume de fată — Arme din panoplia trandafirului — Pomul „cu frunza lată și cu flori plîn-n pămînt. 8) Flori... naționale — Autorul fabulei „Mița și liliacul”. 9) Lacl cu lebede și flori de nufăr — Soare și pămînt! — În floare scateți și scînteioare! 10) Foile florii — Globuri portocalii de floare aprinse în grădinile verii. 11) Floricia în diminutiv — Apel lansat celor ce strigă: mac, mac, mac! — Adulmecă mireasma. 12) Nuni! — Floare de lumină. Verbul zefirului prin frunze și flori. 13) Flori de

iarnă — I-a vremea cînd zorelele și marea își deschid potirul.

VERTICAL: 1) Violeta din lirica lui Verdi — Se trag din același neam cu crinul Ceahlăului. 2) Flori... de piatră — Florile... nopții. 3) Are căței înrudiți cu zambila (reg.) — Pură ca florile de crin. 4) Flori plutitoare — Cîte flori pe ea... în sus — Case! 5) Lotușii de pe lacul Pețea — Caste! — Floarea numită de francezi „Doamna de la ora unsprezece” fiindcă își deschide corola la această oră a dimineții. 6) Răcitură (reg.) — Flori... pe scena teatrului de pe malul Dîmboviței. 7) Au față și eșarfă cu bujorii — Încă odată. 8) Frunzulițe de sipică! — „Atît de fragdă, te-asemeni cu floarea albă de cîrcă”. 9) Margareta în lumina scenei — Cîntatul firiicel de floare-albastră... — „dintr-o glastră! 10) E un infern — Renumită cultivatoare de flori. 11) Muzica în sine — Cute pe mare! — Personaj de legendă. 12) Imaculate sau galbene flori de primăvară — Veșmînt. 13) La dreapta joianei! — Flori timpurii cu strale cu neaua.

Sofia BUCURESCU

● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ●

„Tricolorii” la Guadalajara!

„Tricolorii” au plecat în Mexic, pentru marea confruntare din cadrul campionatului mondial de fotbal. La ora cînd apar aceste rînduri, ei au sosit la Guadalajara, găzdușii de către „Grand Hotel”.

— Care este componența „caravanei”? — îl întreb pe tov. Ion Alexandrescu, secretar general adjunct al Federației române de fotbal.

— Lotul celor „22” îi include pe cei din fotografie, plus Gornea, Dan, Deleanu, Pescaru, Dumitrache și Tătaru II. Echipa este condusă de antrenorii Angelo Niculescu și Emeric Vogl, dar fac deplasarea și Dumitru Niculae-Nicușor, antrenorul lui „Dinamo”-București și Ștefan Covaci, de la „Steaua”. În plus, „caravana” mai cuprinde pe maseurul Tudose și pe doctorul Tomescu, delegația fiind condusă în prezență de Ion Balaș, vicepreședinte al F.R.F., urmînd ca ulterior să sosească în Mexic și Mircea Angelescu, președintele federației noastre. În total deci, 30 de persoane.

— Ar fi posibil, totuși, ca lotul amintit să fie improspătat pe parcurs? — Noi am comunicat la F.I.F.A., cum

se știe, 40 de jucători. S-ar putea ca la nevoie, firește, să fie chemați urgent din țară și alți jucători ce figurează pe această listă. Există în această privință ferestre deschise...

— Dar suporteri din țară?

— În primul rînd, trebuie notat grupul de ziaristi ce se vor deplasa la Guadalajara, în frunte cu Cristian Topescu de la Radioteleviziune și Radu Urziceanu de la revista „Fotbal”. Dar va fi prezentă și o „galerie” de turiști ce vor face deplasarea prin Biroul de turism pentru tineret.

— Și primele antrenamente ale echipei pînă la întîlnirea cu Anglia?

— Sînt perfectate de pe acum jocuri cu formațiile din prima categorie a campionatului mexican — Atlas, Orosz și Guadalajara.

— În ce privește apa și mîncărurile?

— Au și fost expediate peste 1 000 de sticle cu „Borsec”, pentru ca jucătorii în primul rînd să dispună de o apă cu care sînt obișnușiți. Bucatele se vor pregăti în cadrul restaurantului de la „Grand Hotel”.

MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ●

Mulțumindu-i tov. Alexandrescu pentru făgăduiala de a ne ține la curent cu informații și materiale fotografice din Mexic, le-am urât „tricolorilor” noștri

succesele pe care le așteaptă toți iubitorii fotbalului din țara noastră.

Al. RAICU

În fotografie, o parte din componența lotului (de la stînga la dreapta): Adamache, Lucescu, R. Nunweiler, Moceanu, maseurul Tudose, Răduceanu, Tuțan, Neagu, Domide, Dumitru, Ivănescu, Sătmăreanu, Dobrin, Diu, Dombrovski, Lupescu și Gherghelci.

DOCUMENTAR EXTERN

Multă vreme s-a considerat că poluarea atmosferei are efecte dezastruoase doar pentru om. De aceea campania mondială declanșată împotriva poluării atmosferei și apelor are drept scop să stimuleze acele măsuri care să prevină consecințele nefaste pentru planeta noastră și locuitorii ei.

Cercetări recente au semnalat, însă pericolul poluării aerului nu numai pentru om ci și pentru agricultură. După unele date publicate de revista **New Scientist** pagubele cauzate de poluarea agriculturii americane se cifrează anual la 500 000 000 dolari. Conform unor aprecieri, în Statul New Jersey, poluarea aerului produce agriculturii mai multe pagube decât dăunătorii sau fenomenele climatice nefavorabile. Agricultorii Californiei pierd din cauza poluării nu mai puțin de 125 000 000 dolari anual, iar la sud de Los Angeles, o serie de cultivatori de citrice au fost nevoiți să renunțe la plantații tot din cauza poluării. Au fost afectate și viticultura, plantațiile de orhidee, spanacul, salata etc. În Florida au fost înregistrate cazuri și mai grave. Fluorurile gazoase ale uzinelor de fosfați au pricinuit moartea vitelor și au „ars” pășunile din jur. Într-un district a fost necesar să fie abandonate din această cauză circa 60 000 ha de pășune.

Principala sursă a poluării aerului și cauza pagubelor înregistrate o constituie gazele toxice emansate de întreprinderile industriale; cel mai mare „vinovat” rămâne echipamentul celor peste 100 000 000 autovehicule, camioane și autobuze care circulă în S.U.A.

Efectele nefaste ale poluării au fost semnalate nu numai în S.U.A., considerate astăzi ca având aerul cel mai viciat de pe glob. Specialiștii din Australia au tras semnalul de alarmă în legătură cu unele cazuri înregistrate de ei și considerate ca fiind toxice. Astfel, în 1962, s-au constatat, în New South Wales, infestări cu păduchele negru, infestări puse mai ales pe seama poluării aerului.

În urma unor studii întreprinse și în alte țări au fost catalogate principalele gaze toxice care vizează direct culturile agricole. Printre altele amintim fluorurile, nitrații de peroxiacid, etilena, oxidul de carbon, hidrogenul sulfurat, mercurul și oxizii de azot, bioxidul de sulf și binecunoscutul smog — o combinație nefastă de fum de cărbuni, bioxid de sulf și ceață. Pe această listă trebuie menționat și ozonul, considerat, la ora actuală ca tot atât de toxic ca și celelalte gaze. Ar mai trebui consemnate aici și cenușa și substanțele gudronate rezultate din procesele industriale. Ele sînt invinuite de a intoxica aproape toate culturile agricole și în special viile, culturile de legume, livezile, adică tocmai acele plante ale căror produse sînt destinate consumului într-o formă naturală.

Poluarea — un semnal de alarmă

Pomicultura este pîndită de un dușman pe cît de nebăgat în seamă pe alît de periculos: praful. Indiferent care este originea lui (de pe drum, cariere de piatră etc.), pe lingă că dăunează aspectului comercial al fructelor, s-a constatat că depunerile de praf favorizează dezvoltarea unor dăunători (păduchele negru și citrice), iar aplicarea unor soluții antiparazitare lichide devine ineficientă deoarece praful absoarbe apa din soluție, și efectul ei se atenuează foarte mult. Departamentul agriculturii din New South Wales — Australia a ajuns la concluzia că aici praful cauzează cele mai serioase daune agriculturii mai mult decît orice altă formă de poluare.

Sarcinile și obiectivele combaterii acestor dăunători nevăzuți care plutesc în aer sînt ample. Așa cum menționa

nu de mult revista sovietică **Zașcita rasteii**, în această campanie împotriva poluării trebuiesc folosite toate mijloacele eficiente. Avem în vedere în primul rînd reducerea pericolului prezentat de gazele emansate din procesele industriale, prin adaptarea unor filtre eficiente, combaterea prafului prin acoperirea șoselelor cu un strat de gudron.

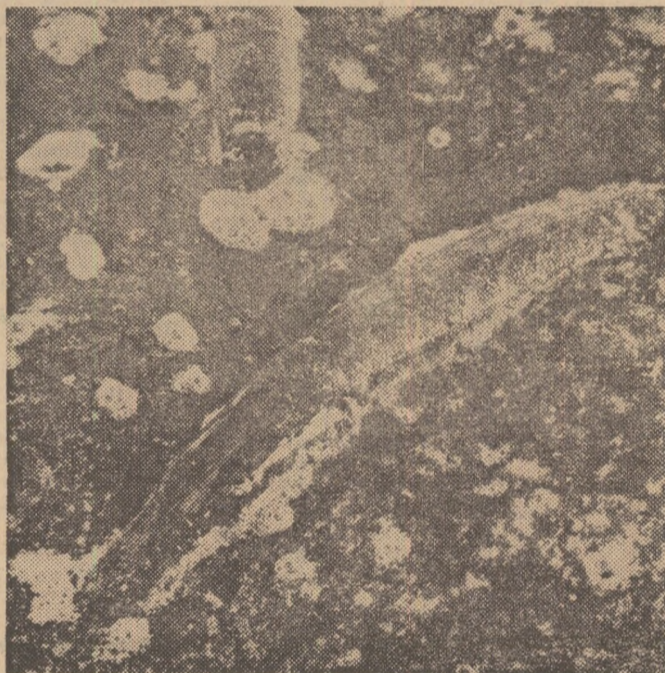
În S.U.A. a și fost creat un laborator special al cărui cercetători își dedică lucrările studiului efectelor poluării asupra dezvoltării plantelor. Din primele experiențe efectuate cu tutun, o plantă care ea însăși este generatoare de gaze toxice, a rezultat că un aer filtrat, curat, realizat în seră, duce la obținerea unor producții duble față de cele la plantele care au „înhalat” aer viciat, în cîmp. Cercetătorii își propun să creeze noi soiuri de plante rezistente la... poluare, sau studiază posibilitatea aplicării unor substanțe care le-ar oferi o protecție contra poluanților. Din acest punct de vedere problema nu pare de loc simplă dacă avem în vedere că între timp sutele de plante vor fi stropite în continuare cu substanțe contra dăunătorilor, la rîndul lor toxice.

Se pare că lupta și căutările specialiștilor vor fi destul de anevoioase. În orice caz, pentru a învinge poluarea, acest „nepoftit” al secolului, omul va trebui să facă totul, pentru a supraviețui el și tot ce-l înconjoară.

M. NICOLAE

Poluarea apelor: natura e în pericol

ORIZONTURI

BENTONITA — AMELIORATOR AL SOLULUI

Un studiu efectuat în 7 localități din R. S. Cehoslovacă a demonstrat că bentonita este un material eficient de ameliorare polifuncțională pentru îmbunătățirea proprietăților solului și creșterea producției pe soluri nisipoase și luto-nisipoase.

Eficacitatea este mai ridicată la un nivel superior de fertilizare minerală și organică și în perioadele calde și uscate de vegetație. Mai bună a fost acțiunea bentonitei la creșterea producției de rădăcini (cu 18,7 la sută). Dozele optime variază între 100—200 g/ha.

Efectul bentonitei durează 4 ani. La asolamente, o doză optimă (200 g/ha) a sporit producția cu 16 la sută.

Ameliorarea cu bentonita îmbunătățește condițiile de umiditate ale solurilor nisipoase, valoarea pH-ului, proprietățile de sorbție și conținutul de substanțe nutritive utilizabile.

CONTORUL GEIGER

Revista „Science News” semnalează construirea la laboratorul radiologie de cercetări agricole din Berkshire (Anglia), a unui nou dispozitiv pentru determinarea apei în sol, cu ajutorul radiațiilor. Dispozitivul are tamponi de plastic absorbant, care sînt depuse în sol. La un capăt aceste tamponi au o suprafață de radiații beta, care pot fi înregistrate la un contor Geiger. Cîndă cu creșterea volumului tamponilor prin absorbția apei, se modifică cantitatea de radiații emise de tamponi, modificare înregistrată la contor.

O NOUA COMBINA PENTRU RECOLTAREA SFECLII

În U.R.S.S s-a folosit recent, pentru recoltarea sfeclii, un nou tip de combină. Cu ajutorul ei, ultima operație, manuală devine inutilă datorită faptului că noua mașină posedă un dispozitiv semiautomat cu cărucioare pentru tulpinile și frunzele sfeclii. Sfecla este curățată de pămînt și vrejurii, încărcată într-un camion ce se mișcă alături de combină și transportată direct la fabricile de zahăr. Mecanizarea completă a procesului de recoltare a sfeclii, prin folosirea noului tip de combină ridică randamentul cu 25% față de alte combinate.

CU PRIVIRE LA EFICIENȚA UNOR FURAJE

Cercetările întreprinse în cadrul Ministerului Agriculturii al Canadei au relevat că griul încolțit are calități nutritive identice cu ale porumbului.

Griul încolțit care urmează să fie folosit pentru furaje trebuie uscat pînă la o umiditate de 14% pentru a se evita încălzirea și mucegăirea lui.

Perioada de adaptare a porcilor la această hrană durează 7—14 zile. În acest răstimp, trebuie mărită treptat cantitatea de griu încolțit amestecată cu griu obișnuit.

Dacă griul încolțit se păstrează bine în siloz și nu mucegează, el poate fi dat porcilor și în cantități mai mari. În rațiile de hrană pentru porci, griul încolțit poate înlocui cu succes orzul sau porumbul.

HIBERNAREA OREZULUI

Opt saci din cauciuc din clorură de vinil și anumite rășini sintetice, umplute cu orez nedecorticat au fost amplasate în canteenere și scufundate la 30 m sub apă. Locul de scufundare a fost marcat cu geamanduri. Întrucît la această adîncime temperatura apei este de aproximativ 10° C, orezul, după cum afirmă autorii metodei, „hibernează”, și în felul acesta se evită germinarea sa și formarea de mucegai.

EMAILAREA CONDUCTELOR

Studii efectuate în S.U.A. au arătat că conductele emailate își măresc rezistența dat fiind faptul că nu apar încrustații. Incrustațiile existente pe conductele metalice pentru transportul apei se datoresc unor bacterii. Acestea se așază și se dezvoltă pe tuburile unde pot adera. Ca urmare, se accelerează corodarea metalului prin oxidare. În cazul în care conductele se vopsesc în interior și exterior cu o vopsea email pe bază de carbon, încrustațiile nu mai apar.

AGENDĂ ȘTIINȚIFICĂ

Antibioticele în zootehnie, sub semnul întrebării

S-a semnalat de mai multă vreme pericolul pe care-l reprezintă adaptarea organismelor umane la antibiotice, adaptare care duce la ineficiența acestor valoroase medicamente. De aceea, într-un șir de țări, medicii au recomandat și autoritățile sanitare au reușit să impună, în măsură mai mică sau mai mare, raționalizarea administrării lor. Iată însă că în ultimul timp s-a conturat o nouă primejdie: utilizarea antibioticelor în creșterea animalelor, primejdie care-l privește tot pe om.

Atrăgînd atenția asupra acestui aspect, revista franceză „Science et Vie” citează Raportul Swann, înțocmit de specialiștii englezi, la cererea guvernului britanic, în urma decesului citorva copii care în mod normal ar fi putut fi salvați cu ajutorul antibioticelor.

Or, acestea s-au dovedit neputincioase deoarece organismele copiilor în cauză absorbiseră prea multe antibiotice prin intermediul alimentelor. Potrivt aceluiași document, sursa o constituie antibioticele folosite în creșterea animalelor pentru carne.

Administrare în cantități mici dar permanent, în special puilor și porcilor, antibioticele aduc, după cît se pare, anumite economii crescătorilor, dar autoritățile britanice s-au sesizat și, pe de o parte, interzic administrarea la animale a medicamentelor folosite în medicina umană iar pe de altă parte, pretind limitarea în general a utilizării chimicalelor în zootehnie.

Există medici care susțin eliminarea categorică a antibioticelor din practica zootehnică. Se pare însă că această exigență se lovește de o rezistență prea puternică: interesele aflate în joc sînt prea mari pentru ca lucrurile să se rezolve atît de simplu. Experții apreciază că aplicarea unei asemenea măsuri ar pune în cumpănă însăși competitivitatea agriculturii engle-

ze. Dar pentru așa ceva momentul — în preajma eventualei aderări a Marii Britanii la Piața comună este cît se poate de prost ales. Rămîne de văzut care dintre adevărurile ce se confruntă va prima.

La izvoarele aromei și gustului

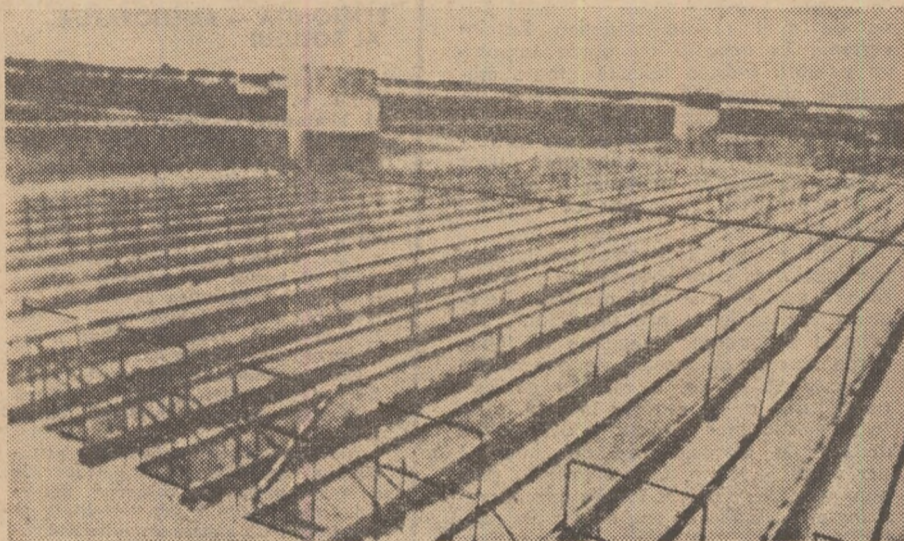
Cel care vorbește despre calitatea produselor agricole are, implicit, în vedere gustul și aroma lor. De unde provin însă, aceste însușiri esențiale? Îndobște, un răspuns la această întrebare se poate da, mai mult sau mai puțin precis. În epoca unei agriculturi de tip industrial, în condițiile unei piețe din ce în ce mai exigente, un răspuns aproximativ și o poziție de simplă constatare nu mai au darul să satisfacă. Sursele acestor calități comerciale ale produselor agroalimentare trebuie nu numai cunoscute dar și influențate în sensul dorit de om.

În Statele Unite a început, nu de mult, sub auspiciile Ministerului Agriculturii, o amplă cercetare consacrată acestei probleme. Un arsenal întreg de aparate științifice combinate cu un calculator electronic sînt puse în acțiune pentru a determina izvoarele parfumului și gustului produselor, disecînd combinații chimice de sute de substanțe, fiecare fiind studiată separat, după ce au fost izolate și identificate.

Analizele se fac cu ajutorul unui difractometru cu raze X și cu spectrometre de diferite tipuri care bombardează produsele cu raze X, raze laser, raze infraroșii și care măsoară undele electromagnetice emise de produsele supuse unor puternice cîmpuri magnetice.

Teiul acestei cercetări — în măsura în care va reuși — este obținerea unor produse mai căutate de consumatori, a unor produse a căror aromă și al căror gust să fie drămuite... electronic.

AGRICULTURA PE GLOB

În Florida se află în curs de realizare o instalație hidroponică de mari proporții

REUNIUNI ȘTIINȚIFICE PESTE HOTARE

PRIMUL CONGRES MONDIAL DE HIDROPONIE

În ultimii ani, cultura plantelor fără sol a înregistrat o dezvoltare surprinzătoare, mai ales dacă ne gândim că acum 10 ani, hidroponia abia dacă reușea să stârnească pe ici-colo curiozitatea unor cercetători. La ora actuală, hidroponia e prezentă practic în toate regiunile globului; din nordul îndepărtat până în zonele aride sub soarele aspru sau vântul necrușător.

Hidroponia și-a trăit de mult „copilăria”, devenind astăzi un instrument vital în lupta împotriva foamii. Această idee s-a detașat și din concluziile primului Congres mondial de hidroponie care a avut loc anul trecut în insulele Canare, în localitatea Las Palmas. Congresul — organizat de F.A.O., U.N.E.S.C.O., și Societatea Internațională de Horticultură — a oferit un larg schimb de informații referitoare atât la problemele științifice și tehnice, cât și la locul pe care-l ocupă hidroponia astăzi în economia agrară mondială. Amplasarea Congresului ilustrează și ea importanța culturii fără sol: 200 de delegați re-

prezentând organizații științifice, instituții tehnice, organizații comerciale sau practicieni particulari din 30 de țări.

Problematika abordată în cele 24 de referate și comunicări prezentate este deosebit de vastă și variată cuprinzând cele mai diferite aspecte ale agrotehnicii hidroponice, combaterii dăunătorilor, descoperirii unor noi surse de „pământ” artificial. Totodată, au fost scoase în relief principalele succese ale hidroponiei. Astfel, au fost menționate rezultatele obținute în Japonia, țară în care hidroponia se practică pe suprafețe mari și unde depășind faza cercetărilor, ea a căpătat un caracter industrial.

În R. P. Polonă, pentru a sublinia încă un aspect al interesului manifestat față de dezvoltarea hidroponiei, există peste 30 de centre cu instalații de tip comercial în curs de amplificare, iar în U.R.S.S., în jurul Moscovei, Leningradului, Kievului, există câteva sute de instalații a căror suprafață însumează zeci de hectare, fiind în continuă creștere.

AGRICULTURA PE UN DRUM ASCENDENT

În ultimul sfert de veac, agricultura bulgară a parcurs un drum ascendent. Luând ca an de referință 1939, cel mai bun an agricol dinaintea războiului, producția agricolă a țării era, în 1969, de două ori și jumătate mai mare, în condițiile unei suprafețe arabile în general constante și ale unei reduceri treptate a numărului persoanelor ocupate în această ramură a economiei naționale.

Potrivit declarațiilor făcute recent prin presă de ministrul de resort, Văkan Șopov, planurile de dezvoltare a agriculturii R. P. Bulgaria prevăd pentru anul 1970 o creștere a producției globale de 12,1% în raport cu 1969 și de 14,7% față de anul 1968. Această creștere urmează să se traducă printr-un plus de 300 000 tone de grâu, 800 000 tone de cereale furajere 450 000 tone de sfeclă de zahăr, peste 100 000 tone de tomate, 94 milioane litri de lapte, 837 000 tone de carne (preutate vie), 68 milioane de ouă, 536 tone de lână față de producțiile obținute în 1969.

Calea principală pentru obținerea acestor rezultate o constituie punerea în acțiune, în măsură din ce

în ce mai mare, a factorilor intensivi de creștere a producțiilor medii, vegetale și animale.

În planul pe anul în curs este menționată tendința către lărgirea și modernizarea bazei tehnico-materiale. Astfel, investițiile destinate dezvoltării agriculturii și industriei alimentare (în Bulgaria cele două sectoare sînt condu-

R. P. BULGARIA

se de același minister) se cifrează la 544,3 milioane de leva. În plus, 103 milioane de leva sînt destinate achiziționării de mașini noi.

În ceea ce privește echipamentul tehnic, agricultura bulgară urmează să primească în acest an încă 5 500 de tractoare (calculat în unități convenționale de 15 CP) 1 478 combine și mai multe alte tipuri de mașini de înaltă productivitate.

Pentru unitățile cooperatiste ca și pentru cele ale agriculturii de stat,

crearea complexelor agro-industriale reprezintă o etapă nouă de dezvoltare. Ele constituie una din principalele forme de introducere a metodelor industriale în agricultură. Două asemenea unități au și fost înființate în regiunea Vrața, din nord-vestul țării. Una dintre acestea e specializată în pomicultură și creșterea bovinelor, înglobînd terenurile a 27 de localități. Ea dispune și de o „uzină” modernă de păsări cu capacitatea de 5 milioane de broileri. Cealaltă este profilată pentru pomicultură și creșterea ovinelor și include 45 de localități, dispunînd, totodată, de o vastă instalație de sere și de o fabrică de conserve.

Un alt complex industrial pentru producerea de legume și fructe este în curs de organizare pe baza întreprinderii „Vitamina” din Novi Kricim, regiunea Plovdiv, care este cel mai mare combinat de conserve al țării și a cooperativelor agricole învecinate, unități puternic dezvoltate.

În momentul de față se studiază posibilitatea creării unui asemenea complex și în faimoasa Vale a trandafirilor. El ar urma să grupeze unitățile specializate în cultura plantelor specifice, uzinele de prelucrare, întreprinderile chimice și farmaceutice și fabricile de parfumuri din regiune.

Preocupările actuale ale agriculturii bulgare ilustrează tendințele sale majore care converg către o creștere sistematică, din toate punctele de vedere.

În Austria, au menționat delegații din această țară, funcționează o instalație hidroponică complet automatizată pentru prepararea soluțiilor nutritive, controlul compoziției acestor soluții etc. Au fost subliniate și rezultatele obținute în cultura plantelor fără sol la binecunoscutul Centru de cercetări pentru fiziologia plantelor de la Wageningen (Olanda) unde se fac studii intense pentru determinarea proceselor intime care au loc în rădăcinile plantelor, reacțiile chimice care se produc în apă în cazul culturilor hidroponice.

Care sînt cele mai roditoare „soluri” artificiale, folosite în hidroponie? Iată o temă pe care s-au axat multe din referatele și intervențiile participanților. Sînt întrebunțate cu succes, cel mai adesea, materiale locale, ușor de procurat: tuf vulcanic, granit, pietriș etc. Au fost folosite cu succes și „soluri” din material plastic.

Problema dozării „menciurilor” hidroponice a constituit o temă centrală a dezbaterilor purtate la Congres. Oricum, în funcție de „preferințele” destul de variate ale plantelor sînt introduse într-o astfel de „rețetă” nutritivă: sulfatul de magneziu, fosfatul monocalic, nitratul de calciu, nitratul de potasiu, sulfatul de potasiu, acidul clorhidric și alte substanțe chimice. Problema alcătuirii unei rețete adecvate pentru fiecare soi de plantă cultivată în hidroponie pare să rămînă totuși problema cea mai delicată. De aceea, nu-i de mirare dacă specialiștii din diverse țări, printre care cei din Kuweit, au fost nevoiți să recurgă la serviciile electronicii pentru alcătuirea soluției nutritive care satisface exigențele destul de mari, ale plantelor. Lucrurile se dovedesc a fi și mai complicate dacă se are în vedere faptul că în lipsa solului natural, care are rolul de frînă, în apă, rădăcinile plantelor absorb „neccontrolate” unele substanțe minerale în dauna altora.

Pînă aici, aprecierile s-au referit doar la hidroponia „dulce”. La Congres au fost comunicate și rezultatele obținute în hidroponia „sărată”, în Africa, unde s-a folosit apă din ocean și mare, cu o concentrație de 1,0—3,7 g sare la litru. În Tunisia, hidroponia cu apă de mare a dat recolte cu 93% mai mari comparativ cu cele obținute de pe un sol de cea mai bună calitate.

Printre concluziile practice ale Congresului se numără recomandările privind înființarea unui institut internațional de hidroponie și scoaterea unei publicații internaționale tratînd agrotehnica culturilor fără sol, astfel încît cunoștințele și experiența dobîndite să capete o difuzare cât mai largă.

N. MARIȘ

CARNET ECONOMIC

CUBA : SUCCESIUNEA MILIOANELOR

Din Cuba ne sosesc vești despre mersul recoltării și prelucrării trestiei de zahăr. Zilele trecute, o corespondență de presă din Havana, capitala țării, anunța producerea celui de al 7-lea milion de tone de zahăr. Mersul acestei acțiuni numite Zafra este urmărit cu atît mai mult interes, cu cît se află mai aproape țelul ei final — 10 milioane de tone — care urmează a fi atins curînd.

Pentru Cuba, Zafra reprezintă mai mult decît o mișcare înaintea, tradusă prin creșterea substanțială a producției de zahăr. Ea este expresia majoră a unei strategii de dezvoltare economică. Elementul esențial al acestei strategii îl constituie dezvoltarea agriculturii căreia i s-a rezervat misiunea de a realiza acumulările necesare dezvoltării industriei. „Virful de lance” al întregii activități îl constituie Zafra. Și, pentru ca să reprezinte o reușită ea trebuie să aducă Cubei, în acest an, producția record de 10 milioane tone de zahăr.

Cuba a moștenit de la vechiul regim, regimul de tiranie al lui Batista, o situație economică grea, de țară subdezvoltată, bazată pe monocultură, cea a trestiei de zahăr.

În condițiile de astăzi, însă, cultura trestiei și producția de zahăr au devenit un puternic pilon al întregii construcții economice. Sprijinindu-se ne succesele ei, agricultura se diversifică, se modernizează, creînd treptat disponibilități crescînde pentru export.

Pentru prima oară în istoria Cubei, clima tropicală, caoricioasă, a început să fie un aliat al omului. Actuala acțiune — lupta pentru 10 milioane tone de zahăr — se desfășoară, sub raport tehnic, în condițiile acestei clime. Anul trecut, ea a dat loc la o perioadă de secetă. Acum, în momentul cînd se trece la realizarea celui de-al optulea milion de tone, cad ploile tropicale de primăvară. Totuși, continuitatea activității fabricilor de zahăr este asigurată în mare parte datorită noilor sisteme de irigații-drenaj în curs de extindere. Aici intervine însă și acea latură imaterială a Zafrei, entuziasmul cu care participă la ea populația Cubei. După cum relata, nu de mult, într-o dare de seamă un cunoscut expert al F.A.O., Erich Jacoby, cercetător la Institutul de economie mondială al Universității din Stockholm, care a vizitat Cuba într-un moment în care se recolta trestia de zahăr, această lucrare este executată de un mare număr de tineri voluntari.

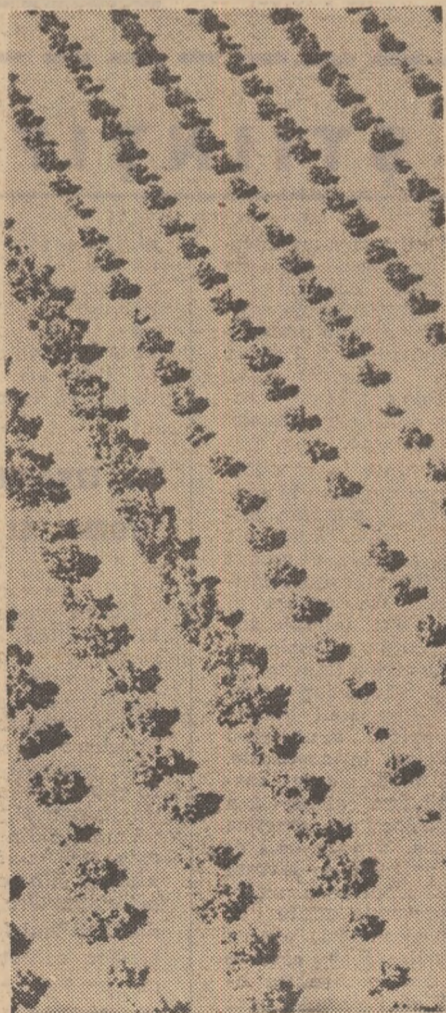
Evident, acest entuziasm este reflexul unei realități a cărei semnificație depășește limitele economice. Așa cum sublinia economistul suedez mai sus amintit, marele beneficiar al revoluției cubane este locuitorul satelor. Lovit alături de șomaj, de consecințele unui sistem de repartizare nedrept, el se bucură astăzi — pentru prima oară în istorie — nu numai de un salariu asigurat și de certitudinea zilei de mîine, dar își desfășoară activitatea într-un sector care se bucură de atenția primordială a autorității de stat. Această poziție a statului cuban față de agricultură se materializează, de pildă, prin apariția, în jurul Havanei, în Munții Esombray, în Insula Pinar, a noilor plantații de cafea (peste 120 milioane de arbuști plantați într-un singur an), grapefruit, lămii, portocali, bananieri, culturi de orez pe mii și mii de hectare, extinderea unor culturi de plante înrudite cu cartoful: mașaga, boniato, yuca, culturi de legume care dau două-trei recolte pe an. La acestea se adaugă rezultatele și perspectivele zootehnice. Cuba contează astăzi pe șapte milioane de vite mari.

Nu mai dacă este privită prin prisma procesului general de dezvoltare a agriculturii cubane, Zafra capătă întreaga, marea sa semnificație: un efort popular unanim, entuziasm, orientat consecvent către progresul Cubei noi.

A. COSTA

TIRGUL AGRICOL INTERNATIONAL DE LA NOVI-SAD

La Novi Sad — R.S.F. Iugoslavia — s-a deschis cel de-al 37-lea Tîrg agricol internațional. La ediția din acest an a tîrgului participă circa 1 400 de reprezentanți ai unor întreprinderi și organizații de muncă din agricultură din 23 de țări.

Kricim : geometrie agrestă